

3310

xviii g.

கலை நிகழ்ச்சிகள், டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதன், தயார் துடன், தலைவர்
தலைவர், சென்னை-20.

திரு T K இராமாநுஜ சாஸ்திரி

ட் ட வ வண.

பொருள் விளக்கம்.

பக்கம். சீலராகம்

இந்தச்சாஸ்திரத்தை வெளியிட்ட தற்குக்காரணம்	க	க
மதுபிரஜாபதியின் சிறப்பு	,,	உ
வேதத்தின் சிறப்பு	,,	ந
பிரளயகாலஸ்திதி	உ	நு
பிரபஞ்சசிருஷ்டி	,,	சா
நாராயணசப்தத்தின்பொருள்	ந	க௦
பிரமணுற்பத்தி	,,	கக
மந்தத்தத்துவமுதலான சிருஷ்டி	ச	கச
தேவர்முதலானோரின் உற்பத்தி	நு	உஉ
பிராணிகளின் தொழில்	சு	உசு
விராட்புருஷனுற்பத்தி	எ	ந.உ.
மதுப்பிரஜாபதியின் உற்பத்தி	,,	ந.ந.
மரீசிமுதலானோரின் உற்பத்தி	,,	ந.ச
சராசரங்களின் உற்பத்திக்கிரமம்	அ	சந
தினப்பிரளயம்	க	நக
மகாப்பிரளயம்	,,	நச
ஜீவோத்கிரமணம்	க௦	நந
ஜீவனுடைய தேகாந்திரப்பிராப்தி	,,	நசு
இந்த ஸ்மிருதியினுற்பத்தியும் அதுவந்தவழியும்	,,	நஅ
இந்தச்சாஸ்திரத்தை பிருகுசொன்ன தற்கு காரணம்	,,	நக
காலக்கணக்கு	கக	காச
யுகசுணக்கு	கஉ	கக
பிரமணிராப்பகல்	கஉ	எஉ
மதுவந்திரத்தின்கணக்கு	கந	எக
யுகதருமம்	,,	அக
வருண கருமம்	கச	அஎ

பிராமணன் சிறப்பு

௧௫ ௯௨

இந்தச்சாஸ்திரத்தின்கிறப்பு

௧௭ ௧௦௩

இந்தச்சாஸ்திரத்திற்கொல்லுமீஷயங்கள்

௧௮ ௧௧௧

இரண்டாவது.

தருமலக்ஷணம்

௧௯ ௧௨

தருமத்தின்மூலங்கள்

௨௦ ௧௩

இந்தச்சாஸ்திரத்தை ஒத்ததக்க அதிகாரம்

௨௨ ௧௪

புண்ணியக்ஷேத்திரங்கள்

௨௩ ௧௫

ஜாதகர்மமுதலியவை

௨௪ ௨௬

உபநயனகாலம்

௨௫ ௩௩

உபநயனமில்லாவிடில் துவிஜாதிகள் விவரத்துயாளர்

கிறொன்பது

௨ ௩௬

துவிஜாதியிரமசாரிகளின் தருமம்

௩ ௪௧

அவர்களின் தண்டமுதலானவை

௨௬ ௪௫

பிஷ்ணாவிதி

௨௭ ௪௬

போஜனம்புதிக்குந் திக்கு

௨௮ ௫௨

போஜனநியமம்

௨௯ ௫௪

நீர்த்தஸ்தானங்கள்

௩௦ ௫௬

ஆசமனவிதி

௩௧ ௬௦

உபவிதமுதலியவை

௩௨ ௬௩

மாதர்களின் ஜாதகர்மாதிகள்

௩௩ ௬௪

வேதமோதலின்கிரமம்

௩௪ ௬௦

ஜபமகிமை

௩௫ ௬௬

இந்திரியவிவரணம்

௩௬ ௬௦

விஷயதோஷம்

௩௭ ௬௪

காலசந்தியிலும் - மாலசந்தியிலும் - ஜெபஞ்செய்ய

வேண்டியமுறை

௩௮ ௬௨

நித்தியகருமங்களுக்கு அத்தியயன மில்லையென்பது

௩௯ ௬௫

ஒதுவைக்கத்தக்கவர்கள்

௪௦ ௬௬

ஓதிவைக்கத்தகாதவர்கள்	௩௬	௧௧௦
தகாதவனுக்குஓதிவைத்தால்வரும்தோஷங்கள்	,,	௧௧௧
குருவுக்குத்தேரியாமல்ஓதுகிறவனுக்குவரும் தோஷங்கள்	௩௭	௧௧௭
குருபணிவிடை	,,	௧௧௯
அபிவாதனவிதி	௩௮	௧௨௨
பிறகுஅபிவாதனவிதி	,,	௧௨௩
யாகதிஷ்டதன்கிறப்பு	௩௯	௧௨௮
அபிவாதனம்செய்யத்தக்கவர்களுந்தகாதவர்களும்	௩௮	௧௨௯
பூசிப்பதற்குக்காரணம்	௪௦	௧௩௬
வழிவிடத்தக்கவர்கள்	,,	௧௩௮
ஆசாரியன்முதலானோரின்பிரிவு	௪௧	௧௪௦
ஞானத்தின்புகழ்	௪௨	௧௩௦
ஆசாரியன்செய்கை	௪௩	௧௩௯
யாருக்குங்கேடுகிறனக்கலாசாதென்பது	௪௪	௧௪௧
பிராமணன்மரியாதையினும்பலாகாதென்பது	,,	௧௪௨
வேதத்தைவிட்டுமற்றசாஸ்திரத்தைஓதக்கூடாதென்பது	,,	௧௪௮
உபநிசத்தின்சிறப்பு	௪௫	௧௭௦
பிரமசாரிவிரதம்	,,	௧௭௩
குருபணிவிடைசெய்யவேண்டியவிதி	௪௬	௧௯௧
குருத்துரோகிக்குஉண்டாகுந்தோஷம்	௪௯	௨௦௧
குருவோடுஷன்சரியாயிருக்குமிடங்கள்	௫௦	௨௦௪
பிரமசாரியசுகுருஷ	,,	௨௦௫
குருவின்புத்திரனுக்கும்மனைவிக்கும்செய்யவேண்டியுமரியாதை	,,	௨௦௭
பிரமசாரிஷ்வரவிதி	௫௨	௨௧௯
உதயாஸ்தமனகாலத்தில்தூங்கக்கூடாதென்பது	,,	௨௨௦
குருதாய்தந்தைகளின்சிறப்பு	௫௩	௨௨௭

கலனமுதலியவற்றை யாரிடத்திலும் ஒதலாமென்
பது

ஆபத் காலத்தில்தவேண்டியது
நைஷ்டிகப்பிரமசாரியின்விரதம்
குருதக்ஷணை

ருரு ௨௩௮
,, ௨௪௧
ரு௬ ௨௪௩
,, ௨௪௫

மூ ன் று வ து.

கிரகஸ்ததருமம்

விவர்த்தருமம்

விவாகபேதம்

மைந்தர்களின் உயாவுந்தாழ்வும்

விவாகமுறைமை

ருதுகாலக்கிரமம்

கன்னியாசுல்கம்வாங்கக்கூடாதென்பது

பெண்களையுபசரிக்கவேணுமென்பது

ஊடன் பிறந்தாளை உபசரியாவிடில் குலநசிக்கும்
என்பது

கணவனும்மனைவியும் ஒத்திருந்தால் குலம்விளங்கு
மென்பது

தகாதசம்பந்தம் முதலானதால் குலந்தாழ்மென்
பது

பஞ்சமகாயக்கியவிதி

பிராமணனிருக்குந்தேசம் விருத்தியடையு மென்
பது

கிசஹஸ்தாசிரமச்சிறப்பு

வைசுவதேவதேஹாமவிதி

பிசைஷ்போடுவதாலுண்டானபுண்ணியம்

அதிதிபூனையும் அதன்சிறப்பும் அதுசெய்யாதவர்
க்குவருந்தோஷம்

மதுபர்க்கபூனைக்குத் தக்கவர்கள்

அமாவாசிசிரார்த்தமுதலானவை

ரு௭ க
,, ச
௬௦ ௨௧
௬௨ ௩௭
௬௩ ௪௩
௬௪ ௪௫
௬௫ ௫௧
,, ௫௪
,, ௫௬
௬௬ ௬௦
,, ௬௩
,, ௬௮
௬௯ ௭௬
,, ௭௭
௭௦ ௮௫
௭௨ ௯௫
,, ௯௯
௭௫ ௧௧௯
௭௬ ௧௨௨

சிரார்த்த பிராமண குணதோஷம்	௭௭	௧௨௯
பாத்திரத்தின் சிறப்பு	௭௮	௧௩௨
சிரார்த்தத்தில் நீக்கத்தக்க வந்தணர்கள்	௮௦	௧௩௧
அதில் வரிக்கத்தக்கவர்கள்	௮௩	௧௮௪
சிரார்த்த பிராமணவிரதம்	௮௬	௧௮௮
பிதூர்க்களின் உற்பத்தியும் பெயரும்	௮௭	௧௯௩
பார்வண சிரார்த்த நியமம்	௮௮	௨௦௨
விசுதேவர்களை வரிக்கவேண்டு மென்பது	,,	௨௦௪
சிரார்த்தத்தின் தேசகாலமும் அது செய்யவேண்		
டிய விதியும்	௮௯	௨௦௭
பார்வணஹோமம் பிண்ட ப்பிரதானம் இவற்றின்		
விதி	௯௦	௨௧௪
சிரார்த்தபோஜனவிதி	௯௨	௨௨௩
சிரார்த்தம் செய்வதைப் பார்க்கத்தகாதவர்கள்	௯௪	௨௩௯
சிரார்த்தகாலத்தில்வந்த அதிதிவிஷயம்	௯௩	௨௪௩
விகரம்	,,	௨௪௪
ஏகாஹாதி சிரார்த்தவிதி	,,	௨௪௭
சிரார்த்த பிராமணன் அன்றுபுணரக்கூடாதென்பது	௯௬	௨௫௦
மற்றும் சில சிரார்த்த பிரகரணம்	,,	௨௫௧
காத்தா செய்யவேண்டிய பிராமண பிரார்த்தனை	௯௭	௨௫௯
பிண்டங்களை உபயோகப்படுத்த வேண்டியவிதி	,,	௨௬௦
சிரார்த்த பிராமணனின் உச்சிஷ்டத்தைச் சுத்தி		
செய்யவேண்டிய காலம்	௯௮	௨௬௩
சிரார்த்தத்தின் பக்ஷியா பக்ஷியங்கள்	,,	௨௬௭
மஹாளயம்	௧௦௦	௨௭௩
பிதூர்க்களின் சுவரூபம்	௧௦௧	௨௮௪

நான்காவது.

பிராமணன் முதலானோர் ஜீவனகிருத்தியங்கள்	௧௦௨	௧
கிரகஸ்தர்களின் கிருத்தியா, கிருத்தியங்கள்	௧௦௪	௧௧

ஆஹிதாக்கன்னிஷயம்	க௦௭	௨௭
ஸ்நாதக தராம்	,,	௨௯
வாஹனனிஷயம்	க௧௩	௬௭
கிரகஸ்தனுக்கு நீக்கத்தக்கினைவை	,,	௬௯
தானம் வாங்கத்தகாதவர்	க௧௫	௮௪
சிராவணநிதி	க௧௭	௯௫
அநத்தியயனம்	க௧௮	௯௯
பொதுவிதி	க௨௧	௧௨௮
துன்பம்நேரிட்டாலும் தருமத்தையே செய்யவே		
ண்மிமென்பது	க௨௭	௧௭௧
தன்சுற்றத்தாருடன் சண்டைசெய்யக்கூடாதென்		
பது	க௨௯	௧௭௯
கல்னியில்லாதவன் தானம்வாங்கக் கூடாதென்பது	க௩௧	௧௮௮
தானம் கோடுக்கத் தக்கவர்கள்	,,	௧௯௨
ஒருவன்வெட்டின குளமுதலியவற்றில் ஸ்நானம்செ		
ய்யக்கூடாடு என்பது	க௩௩	௨௦௧
இயமநியமங்கள்	,,	௨௦௪
சாப்பிடத்தகாத வன்னங்கள்	,,	௨௦௫
தானப்பிரசம்ஸை	க௩௭	௨௨௯
கர்வம்முதலியவற்றால் வரும்தோஷங்கள்	க௩௮	௨௩௬
பிராணிகளுக்கு தருமமே துணையென்பது	,,	௨௩௯
உயர்ந்தவர்களோடு சம்பந்தஞ்செய்ய வேண்டுமெ		
ன்பது.	க௩௯	௨௪௪
ஸலுனில்வந்த தானத்தை நீக்கக்கூடா தென்பது	க௪௦	௨௪௭
தகாதகாரியம்செய்தாவது தாய்தந்தை குரு இவா		
களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்பது	,,	௨௫௧
கிரகஸ்தன் பற்றில்லாமலிருந்து பிரமத்தியானம்		
செய்யுங்காலம்	க௪௧	௨௫௭

ஐந்தாவது.

சாப்பிடத் தகாதவை	கசாந்	நு
மாம்ஸத்தினிதிவிலக்குகளும் அவற்றால்வரும்பாப		
புண்ணியமும்	கசாந்	உள
இறப்புப் பிறப்புகளின் தீட்டு	கநு௦	நுஅ
பஞ்சலோகசுத்தி	கநுஅ	கக௦
நெய் எண்ணெய்முதலிய திரவிய சுத்தியும் ஆடை		
யாபரணசுத்தியும்	கநுக	ககநு
வீடுமுதலியமற்றும் சிலசுத்தியும்	கக௦	கஉசு
மாதர் முகம் முதலியவற்றிற் று சபாவத்திலேயே		
சுத்தியுண்டென்பது	கசாந்	கநு௦
சௌசனினி	கசாந்	கநுசு
ஸத்ருத்திரஹக்ரு வைசியனைப்போலே சௌசமந்ரு		
க்கவேண்டிய தென்பது	கசாந்	கசு௦
வாநதிசெய்ததற்கு ருத்தி	,,	கசுசு
மாதரோமூல்கம்	கசாந்	கசுள
வானப்பிரஸ்தாசிரமதருமம்	கசாஅ	க
ஸன்னியாசதருமம்	களந்	கநுசு
இராஜதருமம்	கஅந்	க
அரசன்கிறப்பு	கஅசு	ந்
தண்டப்பிரசம்ஸை	கஅநு	கசு
அரசன்செய்கை	கஅக	ந்ள
அரண்முதலியவற்றின் விதி	ககசு	ள௦
யுத்ததருமம்	ககஅ	அக
உபாயனினி	உ௦௦	க௦ள
உலகபரிபாலன தருமம்	உ௦க	சுசு௦

உத்தியோகஸ்தாகளை ஏற்படுத்தவேண்டியவிதி	20க	ககசு
சம்பளவேற்பாடு	20உ	ககஅ
தீர்வைவிதி	20ச	க2௭
மந்திராலோசனைவிதி	20௭	கச௭
ஸந்திமுதலியவைகள்	20க	கக0
போர்செய்யத்தக்க காலமும் அதற்குப் போகவே		
ண்டியவிதியும்	2க2	கஅ2
அரசன்போஜனவிதி	2கக	2க௭

எட்டாவது.

வியபஹாரபரிபாஷை	22க	க
சிறுவன் முதலியவர்களின் பொருளை அரசன் காப்		
பாற்றவேண்டுமென்பது	22ரு	2௭
கைதப்பியசுப்பட்டபொருள்விஷயம்	,,	௩0
புதையல்விஷயம்	22சு	௩௫
கடன்கோடல்	22அ	ச௭
ஸாக்ஷிப்பிரகரணம்	2௩க	கா2
வாதிபிரதிவாதிக்கள் பிரமாணம்செய்ய வேண்டியவிதி	2௩அ	கக௩
மறுவிசாரணை	2௩க	கக௭
பொய்சாக்ஷிசொல்லுகிறதற்குண்டாகிய காரணமும்		
அதற்குத் தண்டமும்	2௩க	ககஅ
பொருளின்தொகை	2சக	க௩க
வட்டிவாங்குதல்	2ச௩	கச0
போக்கிய அடைமானவட்டி	,,	கச௩
ஈட்டையனுபவித்தல்	,,	கசச
ஈட்டையனுபவித்தால் சொந்தமாகா தென்பது	,,	கசக
அனுபவபாத்தியம்	2சச	கச௭
வட்டியளவு	,,	க௫க
ஒப்பிப்பிணிசெய்யாமை	2சரு	க௫க
பிணையினிலக்கணம்	2சக	க௫அ

சூழியன் முதலானோர்க்குக் கடன்கொடுத்தால் வழக்கிடக்கூடா தென்பது	உசுஎ	கசுந
சீட்டில் எழுதியிருந்ததும் மாறுமென்பது	,,	கசுச
குடும்பத்தலைவன் பட்டகடனை மற்றவர்கள் தீர்க்கவேண்டுமென்பது.	,,	கசு க
வேலையாளர்பட்ட கடனை எஜமானன் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டு மென்பது.	,,	கசுஎ
வலிமையால் செய்யப்பட்ட வெல்லாம் மாறிப்போமென்பது	உசுஎ	கசுஅ.
அரசன் அதிகதீர்வைவாங்கவும் வாங்கவேண்டி யதீர்வையை நீக்கவுங்கூடாதென்பது	உசுஅ	கஎ0
அரசன் பகைபாதமில்லாமல் உலகாளவேண்டுமென்பது	,,	கஎந
கடன்காரனைத் தனிகள் துன்பப்படுத்தினால் அதற்குளிகை	,,	கஎக
கடன்காரன் தொழில்செய்தாவது கடனைத் தீர்க்கவேண்டுமென்பது	உசுக	கஎஎ
நிகேஷபவிய்யம்	,,	கஎக
நிகேஷத்தை வைத்தவனிடத்திலேயே கொடுக்கவேண்டுமென்பது	உரு0	கஅரு
உடையவனல்லான் விற்றல் செல்லாதென்பது.	உருஉ	ககஎ
சாக்ஷிமுன்பாக விற்றிருந்தால்	உருந	உ0உ
கலியாணகாலத்தில் பெண்ணை மாறுபாடுசெய்தால்	,,	உ0ச
தோஷமுள்ளபெண்ணைக் கொடுத்தால்	,,	உ0ரு
கூடிமேம்படல்	,,	உ0கீ
தகஷிணைவாங்கினபின் நித்துவிக்கு நோயினால் படித்துக்கொண்டால்	உருச	உ0எ
தகஷிணைப்பிரிவு	,,	உக0
நல்கிநல்காமை	உருரு	உகஉ
கூலிகொடாமை	,,	உகரு
வேலையாளன் ஏற்றுக்கொண்டவேலையை முகிக்காவிடில்	உருக	உகஎ

கட்டுப்பாட்டை மீறுதல்	௨௫௬	௨௧௯
விறுக்கொண்டுள்ள மொப்பாமை	,,	௨௨௨
விபசாரதோஷத்தைச் சொல்லாமல் பெண்ணைச் கொடுத்தால்	௨௫௭	௨௨௪
விபசாரதோஷத்தைச் சொல்லி அதைநிரூபியாவி டில்	,,	௨௨௫
கன்னியாப்பெண்ணை விவாஹித்துக்குச் சூத் தக்கவ ளென்பதும், வியபிசாரி பாணி ஹிஹணத்து சூத் தகாதவளென்பதும்	,,	௨௨௬
பாணிககிரஹணஞ் செயதாற்றின தருமபதினியா வாளென்பது	,,	௨௨௭
சாரி ராவ்வாதல்	,,	௨௨௮
சிறுவ ப்பவனகுற்றம்	௨௫௮	௨௨௯
பாற்கூலி	,,	௨௩௦
மனதையில் பச்சைஞ்சுத் தீவஞ்சுவாதல்	,,	௨௩௧
அது காட்டில் ஓரிட்டால்	,,	௨௩௨
மனதவெளி ஏ, பதித்தவேண்டிய விதி	௫௯	௨௩௩
மந்தைவெளிப் பயிர்விஷயம்	,,	௨௩௪
முற்ற பயிர்விஷயம்	,,	௨௩௫
பயிரிட்டவனே பயிரை அழித்தால்	௨௬௦	௨௩௬
எல்லாவழக்கு	,,	௨௩௭
எல்லை அடையாளம்	,,	௨௩௮
எல்லைவிஷயத்திலு சாக்ஷிசொல்லவேண்டிய விதி	௨௬௧	௨௩௯
அந்தச்சாக்ஷிகாரண பொய்சொன்னால்	௨௬௨	௨௪௦
ஒருவனுடையவீடு கழனிமுதலியவையபகரித்தால்	,,	௨௪௧
சொற்கொடுமை	,,	௨௪௨
ஒருவன்தே தாஷத்தைச் சொன்னால்	௨௬௩	௨௪௩
தண்டக்கொடுமை	௨௬௪	௨௪௪
வண்டிக்காரன எஜமானன வண்டியிலிருப்பவா இவ ராகனின்குற்றங்களும் அதற்குத்தண்டமும	௨௬௫	௨௪௫
திருட்டு	௨௬௬	௨௪௬

அரசன் உலகத்தை தக்காப்பாற்றாமல் தீர்வைவாங்கக் கூடாதென்பது	௨௬௯	௩௦௭
வழக்கில்லாதோற்றவன் திட்டை அரசன் பொருக்க வேண்டிமென்பது	௨௭௦	௩௧௨
பிராமணன் பொன்னைத் திருடினால்	,,	௩௧௪
தாம்புக்கயிறு முதலான திருட்டு	௨௭௧	௩௧௯
தானியத்திருட்டு	,,	௩௨௦
பொன்வெள்ளித் திருட்டு	,,	௩௨௧
பசுக்களைத் திருடினதற்கும் அவைகளுக்கு மூக்கு க்குத்தினதற்கும்	௨௭௨	௩௨௬
பட்டுமுதலிய திருட்டுக்கு	,,	௩௩௦
வந்துருட்டு	௨௭௩	௩௩௨
அரசன் மைந்தன் முதலானோர் திருடினால்	,,	௩௩௩
அரசன் குற்றஞ்செய்தால்	,,	௩௩௬
தண்டிக்கக்கூடாத விஷயம்	௨௭௪	௩௩௯
வன்செய்கை	௨௭௫	௩௪௪
ஸ்திரீஸங்கிரஹணம்	௨௭௬	௩௫௨
முன் சந்தேகப்பட்டவன	,,	௩௫௪
குளமுதலிய விடத்திற் பேசினால்	,,	௩௫௬
பிறன்மனைவிக்குச் சந்தனமனுப்பினால்	௨௭௭	௩௫௭
கூட்டிக்கொடுக்கிறவன் விஷயம்	,,	௩௬௨
கன்னியாஸ்திரீ விஷயம்	௨௭௮	௩௬௪
கணவனை நீக்கி மற்றொருவனைச் சேர்த்தால்	௨௭௯	௩௭௧
கற்புடையமாதர் விஷயம்	௨௮௦	௩௭௫
கற்பில்லாதமாதர் விஷயம்	௨௮௧	௩௮௪
வருணசிரமவழக்கு வந்தால்	௨௮௨	௩௯௦
சுபகாரியத்தில் அண்டைவிட்டுக்காரனை அழைக்கா விடில்	௨௮௨	௩௯௨
குருடன் முதலானவர்களிடத்தில் தீர்வைவாங்கக் கூடாதென்பது	,,	௩௯௪
வண்ணன்குற்றம்	௨௮௩	௩௯௬

சேடன்குற்றம்	,,	நக௭
ஆயத்தீர்வை ஏற்பாடு	,,	நக௮
பறிமுதல்விஷயம்	,,	நக௯
திருட்டுவழிபோனால்	,,	௪௦௦
விலையேற்பாடு	௨௮௪	௪௦௨
தோணிக்கூலி	,,	௪௦௪
தோணிக்காரனால் பிசகுநேரிட்டால்	௨௮௫	௪௦௮
கூத்திரிய வைசியாளிடத்தில் வேலைவாங்கக்கூடா		
தென்பது	,,	௪௧௧
பிராமணன் சூத்திரனிடத்தில் வேலை வாங்கலாமெ		
ன்பது	,,	௪௧௩
வேலையாளபிரிவு	௨௮௬	௪௧௫
மனையாள் சீஷன வேலையாளன் இவாசனாகு தன்		
பொருளிலு மதிகார மில்லையென்பது	,,	௪௧௬
— — —		
ஒன்பதாவது.		
மாதராடவர் தருமம்	௨௮௭	௧
மாதர்களுக்குச் ச வாதீனங் கொடுக்கக்கூடாதென்ப		
தும், அவர்களின் பரிபாலனமும், அதனால்வரும்		
லாபநஷ்டமும்	,,	௨
மாதர்களின் தகாதசெய்கை	௨௮௯	௧௩
மானஸவிபசாரவிஷயம்	௨௯௦	௧௯
புத்திரவிஷயம்	௨௯௧	௨௬
மாதர்களின் ஆபத்தருமம்	௨௯௬	௫௭
நிச்சிதார்த்தமான பின்வரணிற்ந்தால்	௨௯௯	௬௯
கணவனுமனையாளும் பிரிந்திருக்கும்போது	௩௦௦	௭௪
கணவனை மனைவி பகைத்தால்	,,	௭௭
இரண்டாவது விவாஹவிஷயம்	௩௦௧	௮௦
தன்ஜாதிமனைவியே சிசுருஷை செய்யவேண்டு மெ		
ன்பது	௩௦௨	௮௬
பெண்ணானவள் தானேகணவனைத் தேடிக்கொள்ள		
லாமென்பது	௩௦௩	௯௦

கன்னியாசுல்கங்கொடுத்தபின் அந்த வரணிற் தால்	ந.0௪	௯௭
சுல்கம் வாங்கக்கூடாதென்பது	,,	௧00
தாயபாகம்	ந.0௫	௧0௪
எடுகூறு	ந.0௬	௧௧௨
மூத்தன்மை	ந.0௮	௧௧௩
புத்திரிகா புத்திரானிதி	ந.0௯	௧௨௭
புத்திரசந்ததியின் பெருமை	ந.௧௧	௧௩௭
புத்திரனுக்கும் தெளவியுத்திரனுக்கும் பேதமில்லை		
யென்பது	,,	௧௩௯
கத்தன் ஜனகபிதாவுக்கு சீர்த்தஞ் செய்யவே		
ண்டியதில்லையென்பது	ந.௧௨	௧௪௨
புத்திரபேதங்களும் அவைகளின் கிருத்தியங்களும்	ந.௧௫	௧௫௯
ஒளரஸனிருந்தால்	ந.௧௯	௧௮௧
ஒளரசனில்லாதபோது	ந.௨0	௧௮௫
புத்திரசந்ததியில்லாதபோது	ந.௨௧	௧௮௭
சீதனம்	ந.௨௨	௧௯௨
பங்குக்குரியவரல்லாதவர்	ந.௨௪	௨0௧
பகுக்கத்தகாத பொருள்	,,	௨0௬
பிதானிருக்கையிற் பாதிக்கும்வகை	ந.௨௬	௨௧௫
குது	ந.௨௭	௨௨௧
குதாபிகிறவன் முதலியவர்களைப் பட்டணத்தை		
விட்டுத் துரத்தவேண்டுமென்பது	,,	௨௨௫
பொதுவானசிலதண்டங்கள்	ந.௨௮	௨௩௧
தப்புப்பத்திரஞ்சிருஷ்டித்தால்	,,	௨௩௨
நீதிக்காரன்செய்ததீர்ப்பை அரசன் மாற்றக்கூடா		
தென்பது	ந.௨௯	௨௩௩
மஹாபாதகர்களை	,,	௨௨௭
ஒழிபு	ந.௩௨	௨௫௧
பரிதானம்வாங்கினால்	ந.௩௩	௨௫௮
வெளிப்பட்டிருடர்தண்டம்	,,	௨௫௯
கிருடர்வகிக்குமிடம்	ந.௩௪	௨௬௪

திருடருக்குஞ் தாசை செய்தால்	௩௩௫	௨௭௧
பொக்கிஷத்தைத் திருடினால்	௩௩௬	௨௭௫
இரவில் பூட்டை உடைத்தால்	,,	௨௭௬
முடிச்சவிழ்த்தால்	,,	௨௭௭
வரிசூளத்தை உடைத்தால்	,,	௨௭௯
கோவில் முதலானதையடித்தால்	,,	௨௮௦
சூளத்துநீரைக் குழிக்குப்பாச்சிலால்	௩௩௭	௨௮௩
தெருவில் மலபாதை செய்தால்	,,	௨௮௨
பாலத்தையடித்தால்	,,	௨௮௫
சரக்கை மாறுபாடாய் வற்றால்	,,	௨௮௬
சூனியம் வைத்தால்	௩௩௮	௨௯௦
விராயில் தானியத்தைக் கலந்தால்	,,	௨௯௧
இராஜாங்கம்	௩௩௯	௨௯௪
அரசனாலேயே யுகதருமமுண்டாருமென்பது	௩௪௦	௩௦௧
பிராமணன் பெருமை	௩௪௨	௩௦௩
வைசியதருமம்	௩௪௪	௩௨௬
சூத்திரதருமம்	௩௪௬	௩௩௪

ப த் தா வ து.

சங்கராஜாதியினுற்பத்தி	௩௪௬	௧
அனுலோமஜாதி	௩௪௭	௬
பிரதிவோமஜாதி	௩௪௮	௧௧
அந்தராளஜாதி	௩௪௯	௧௫
விராத்தியஜாதி	௩௫௦	௨௦
பாகியஜாதி	௩௫௧	௨௬
சங்கராஜாதித்தொழில்	௩௫௪	௪௭
ஹீராஜாதியைத் தொழிலாலறிய வேண்டுகென்பது	௩௫௬	௫௭
பிராமணனுக்குப் பிறந்த சூத்திரன் பிராமணனாவா		
னென்பதுஞ் சூத்திரனாவானென்பதும்	௩௫௭	௬௪
பிராமணன்தொழில்	௩௫௯	௭௪
சூத்திரியன்தொழில்	,,	௭௭
வைசியன்தொழில்	,,	௭௮
மூலருக்குஞ்சிறந்ததொழில்	௩௬௦	௮௦
அந்தணனுபத்தருமம்	,,	௮௧

சுஷத்திரியரூபத்தருமம்	ந.சு.உ	சு.நு
வைசியரூபத்தருமம்	ந.சு.உ	சு.அ
சூத்திரரூபத்தருமம்	ந.சு.ந	சு.சு
பிராமணரூபத்தொழில்	„	க.க
சுஷத்திரியன்முதலானவிரூபத்தொழில்	ந.சு.சு	க.க.அ

பதினேராவ.

தாளுதிகாரிகள்	ந. சூ. கூ	க
தாய்தந்தையைக் காப்பாற்றாமல் வேறு தருமஞ்செய்யக்கூடாதென்பது	ந. ௭௦	கூ
யாகத்துக்குகுகுறைவுவந்தால்	ந. ௭௧	குக
சக்தியுள்ளபோது அபத்தருமத்தை அநுஷ்டிக்கக்கூடாதென்பது	ந. ௭௪	உஅ
பிராமணன் தனக்கபகாரஞ் செய்கிறவனை சபிக்கலாமென்பது	ந. ௭௫	நக
அக்கிநிஷேஹாத்திரிவிஷயம்	ந. ௭௬	நகூ
சொற்பப்பொருளுள்ளவன் யாகஞ்செய்யக் கூடாதென்பது	,,	நஅ
பாபச் சுவரூபம்	ந. ௭௮	சகூ
பஞ்சமஹாபாதகங்கள்	ந. ௭௯	ருச
உபபாதகம்	ந. ௮௦	ருகூ
ஜாதிப்பிரம்சகரம்	ந. ௮௧	சூ௭
சங்கரீகரணம்	ந. ௮௧	சூஅ
அபாத்திரீசரணம்	,,	சூகூ
மலிநீகரணம்	,,	௭௦
பிரமஹத்திப்பிராயச்சித்தம்	ந. ௮௨	௭௨
சுராபானப்பிராயச்சித்தம்	ந. ௮௫	கூ௦
பொன்திருட்டுக்குப் பிராயச்சித்தம்	ந. ௮௭	கூகூ
குருமனையானைப் புணர்ந்ததற்கு	ந. ௮௮	க௦ந
உபபாதகத்திற்கு	ந. ௮௯	க௦அ
அவகீரணிப்பிராயச்சித்தம்	ந. ௯௦	ககஅ
ஜாதிப்பிரம்சகரமுதலியவற்றிற்கு	ந. ௯௧	க௨ச
கூத்திரியன்முதலானோரைக்கொன்றால்	ந. ௯௨	க௨கூ
பூனை முதலியஜந்துவைக்கொன்றால்	,,	கநக
அபகூதியபகூணப்பிராயச்சித்தம்	ந. ௯௫	கசூகூ
புனருபநயனிதி	ந. ௯௬	கருக

பலவிதத்திருட்டுக்கு	௩௯௮	௧௬௨
அகம்மியாகமனபிராயச்சித்தம்	௩௯௯	௧௭௦
ஸம்ஸற்கிப்பிராயச்சித்தம்	௪௦௧	௧௮௦
கடப்பிரஹரஸ்தி	”	௧௮௨
தகாததானம்வாங்கினால்	௪௦௩	௧௯௪
விராத்தியனுக்குப்புரோகிதஞ்செய்தால்	௪௦௪	௧௯௭
பந்திதூஷகனுக்கு	”	௨௦௦
பிராமணனையிரட்டுதல் முதலானதற்கு	௪௦௫	௨௦௪
கிருச்சிரசுவருபங்கள்	௪௦௬	௨௧௧
பாபஞ்செய்தவன்கிருத்தியம்	௪௧௦	௨௨௭
தவத்தின்பெருமை	௪௧௧	௨௩௪
ரஹஸியவிஷயபிராயச்சித்தம்	௪௧௩	௨௪௮

பன்னிரண்டாவது.

கருமலக்ஷணம்	௪௧௭	௩
கருமபலன்	௪௧௮	௯
பாபபுண்ணியபலன்	௪௧௯	௧௬
முக்குணலக்ஷணம்	௪௨௧	௨௪
முக்குணச்செய்தை	௪௨௨	௩௦
முக்குணப்பயன்	௪௨௩	௪௦
தமோகுணஜனனம்	௪௨௪	௪௨
ரஜோகுணஜனனம்	”	௪௫
ஸத்துவகுணஜனனம்	௪௨௫	௪௮
அகிர்த்தியகரணபலன்	௪௨௬	௫௩
கிர்த்தியாகரணபலன்	௪௨௮	௭௦
மோகேஷாபாயம்	௪௩௧	௮௩
கருமவிபாகம்	”	௮௮
வேதப்பிரசம்ஸை	௪௩௩	௯௪
சாஸ்திரரஹசியம்	௪௩௬	௧௦௮
பிருகுவாக்கியம் தத்துவம்	௪௩௮	௧௧௮
அத்தியாத்மத்யானயோகம்	”	௧௨௦

சமாதானநீதியில் தருமசாஸ்திராலோசனை

சங்கத்தில் ஒருவராகிய

பண்டிதர்

வகுளபரணம் ஸோமயாஜி.

வேதாந்தாசாரியார் இயற்றிய

சா ற் று க வி.

ஐஹிகாசாஸ்திரவியாசாரியாருடைய ஐஹிகாசாஸ்திரவியாசாரியார்
ஐஹிகாசாஸ்திரவியாசாரியார் ஐஹிகாசாஸ்திரவியாசாரியார்
ஐஹிகாசாஸ்திரவியாசாரியார் ஐஹிகாசாஸ்திரவியாசாரியார்

இதனபொருள் இனையளில்லி கௌசிக இராமாநுஜாடாரிய
ரென்னும் பண்டிதரால் தமிழில் வசனரூபமாக மொழிபெயர்க்கப்
பட்ட மதுதருமநூலை பார்வையிட்டதில் மிகவும் சிறந்ததாயும்
மூலஸ்திரகுரு சரியான பொருளுள்ளதாயும் இருக்கின்றது.

—(✽):(✽):(✽)—

கிலா பொருமையினாலும் பொருள்ரூபையினாலும் யாங்கள்
பதிப்பித்த இம்மலுஸ் மிருதியில் கிலபாகங்களை மாற்றி அச்சிட
முயல்கின்றனர். அவ்வாறு நிகழுமேல் மூலகிரந்தத்திற்கு விரோ
தப்படும், அப்படிக்கின்றி முதல் இரண்டாம் பதிப்புக்கு சரியாக
அச்சியெடுக்கிற விஷயத்தில் குற்றவாளியாவார்கள். இதை யாவ
ரும் யோசித்துணரக் கோறுகிறேன்.

சி - தா - குருசாமிமுதலியார்.

கடவுள் வாழ்த்து.

அனகளைந்தொழிலுமோவா தாடல்செய்தருள்வோன் றன்கோ
கனகமென்மலர் த்தாளுள்ளங் கருதிநால்வருணத்தே தார்க்கு
மனமுறுசுகம்பெற்றோங்க மன்னவர்கிழ்ச்சி தூங்க
மனுமிருதியைவிநி த்து வசனமாச்செய்துநன்றே.

சிறப்புப்பாயிரம்.

சொல்லுலகு, தருமநன் குணரமநுநுவன்மிருதி
துரிசில்வட மொழிநிகழ்தலாற்
றுன்னுமப்பொரு ளெவர்க்கும்புலப்படுதலிலை
துய்ய திராவிட மதிலதை
நல்லவுநாநடையினுற் றருகுவென்றியாவர்க்கு
நண்பினன் பொய்ம்மொழியிலான
நவைபில்கலையறினான் மிகுகொடையினுன்புதுவை
நகர்வணிக குலசிகோட்டன்
வல்லநாகப்பன்றை வன்றவத்தினில்வந்த
வளர்முத்து ரங்கபூபன்
வகுத்திடப்பெறுமைபெறு வடமொழிச்சலநிதி
மதித்தமு தருந்திதேக்கும்
மல்லவயல்கோமாண்டு ரீளையனில்லீயிரா
மாநுசாசாரி யென்போன்
வண்டமிழின்மொழிபெயர்த் திடவதுதிருத்தினன்
வளர்சுப்பராய கனியே.

உ

கடவுள் துணை.

மநுதர்மசாத்திரத்திற்

பிருகுசங்கிதையில்

முதலத்தியாயம்.

நூலாரம்பம்:

பஞ்சவிடயங்களிற் செல்லாநின்ற மனதைப் பிரம்ம டையிற்செல்லும்படி செலுத்திய, சுவாயம்பு மநுவை ருஷீஸ்வரர் கள் வந்தடைந்து, விதிப்படிப் பூசித்து, மேற்சொல்லப்போகிற, வி ஷயங்களைக் கெழ்க்கிறார்கள்.

உ—பரிபூரணமான-ஞானம்-பலம்-ஐஸ்வர்யம்-வீரியம் - சக்தி தேஜசு-இவைகளை யியல்பாகவுடைய, ஓய் சுவாமி பிராமண-சுஷத் திரிய-வைசிய-சூத்திரரென்றிற், நான்கு வருணத்தாருடையவும் அதுலோமன்-பிரதிலோமன்-அந்தராளன்-விராத்தியன்-முதலான சங்கர சாதிகளுடையவும், சாதகர்ம முதலிய தருமங்களை கிரம மாகச் சரியாய் முழுமையும் எங்களுக்குச் சொல்லவேண்டும்.

ங—அக்கினிஷ்டோமமுதலிய, யாகாதி கர்மங்களை, விதிக்கிற தாயும், ஒருவராலேசிருஷ்டிக்கப்படாததாயும், இவ்வளவென்று அ ளவிடக் கூடாததாயும், மீமாம்சா சாஸ்திர மறிபாதவர்களாலே அறியப்படாத பொருளை யுடையதாயும் இருக்கிற இந்தச் சகல வேதத்தி னுண்மையை அறிந் துமஹான் நீரொருவரோ யல்லவா.

ச—மஹானுபாவாளான மஹருஷிகளுக்கும் சந்தேகந் தெளி விக்கத் தக்க ஞானதேஜசை யுடைத்தான, அந்த மதுப்பிரஜாபதி

மனுதர்மசாத்திரம்.

யானவர், இவ்வண்ணமாக அந்த ருஷிகளாலே கேழ்க்கப்பட்டு, அவர்களைப் பூசித்து, கேழ்ப்பிராகவென்று சொல்லத்தொடங்கினார்.

டு—வருணசிவம் தருமத்தைக்கேட்ட, ருஷிகளுக்கு பிரளயகாலமுதல் வருணசிவம் முண்டானதால், முதல் பிரளயகாலத்தைச் சொல்லத்தொடங்கினார். இந்த வுலகமானது பிரளயசாலத்தில் மூலப்பிரகிரதியில் ஐக்கியமாய் இருளில் மறைந்த பதார்த்தம்போல் கண்ணுக்குத் தோற்றாததாயும், அடையாள மில்லாததாயும் சப்தத்தா லறியப்படாததாயும், தர்க்கசாஸ்திரயுக்தியைக்கொண்டு நிச்சயிக்கத் தகாததாயும் யாவும் உறங்கினதுபோலும் இருந்தது.

சு—இவ்வாறு பிரளயகால முடிந்தபின்பு, ஜீவாத்மாக்களைப் போல் காமத்தினாலே தேகமெடுக்காமல், தன்னிச்சையினாலே தேகமெடுக்கத்தக்க சுயம்புவான பசவாருணவா, கண்முதலான புறவிரியங்களாலே கிரகிககப்படாதவராயும், ஒருவராலுந் தடுக்கப்படாத சிருஷ்டி முதலிய முத்தொழிலையுடையவராயும், ஆகாயமுதலிய பஞ்சமஹா பூதங்களைப் பிரசாசப் படுத்துகிறவராயும், பிரகிரதிப் பிரேக்ராயும் பிரகாசித்தாரா.

எ—சகலவேத புராணங்களினாலே பிரசித்தராயும், மனநினாலே மாத்திரம் அறியத்தக்கவராயும், பிறவிரியங்களாலே அறியத்தகாதவராயும், உருவ மில்லாதவராயும், சாவாந்நிரியாமியாயும் இவ்வளவென்று சிந்திக்கத்தகாத மகிமையை யுடையவராயும் பிறப்பிறப் பில்லாதவராயும் இருக்கப்பட்ட யாதொரு சுவாமியுண்டோ, அவனோ இந்த ஆகாயமுதலிய பூதங்களாகப்பிரகாசித்தாரா.

அ—அந்தப் பரமாத்மாவானவா சகல வுபிகளுக்கும் இருப்பிடமான தன் சரீரத்தினின்றும் நானாவிதமான பிரஸைகளைச் சிருஷ்டிக்க நினைத்து, பிரம்மாண்ட சிருஷ்டிக்கு முன்னம ஜலத்தையுணமிப்பண்ணி, அதில் தன் சக்திருபமான ஒரு விதையை விதைத்தார்.

முதலத்தியாயம்,

கூ—அந்த வித்தானது சர்வேஸ்வரருடைய இச்சையினாலே தங்கநிறமான ஒரு அண்டமாயிற்று. அவ்வண்டத்தில் முன்னுள்ளத்தில் பிரம்மப்பட்டத்துக்குத்தக்க தவசுபண்ணின ஒருஜீவனைப் பிரம்மாவாகச் சிருஷ்டித்து அவருக்குள் அந்தரியாமியாப்பிரவேசித்தார். அந்தப் பிரமனுக்கு சர்வலோக பிதாமகனென்று பெயர்.

க0—ஜலமானது * நான் என்கிறபெயரையுடைய பரமாத்மாவினால் சிருஷ்டிக்கப் பட்டதால், நாரமென்கிற பெயரையடைந்தது. அந்தநாரமென்கிற பெயரையுடைய ஜலத்தில் வசித்தலினால் அந்தப் பரமாத்மாவுக்கு நாராயணனென்று பெயர்.

கக—பிரபஞ்சத்துக்குக் காரணமாயும், சரீர மில்லாதவராயும் அழிவில்லாதவராயும், வேதாந்தத்தினு லறியப்படுதலினாலே சத்தென்றும், கண் முதலிய புறவிந்திரியங்களினு லறியப்படாமையினால் அசத்தென்றும் சொல்லப்பட்ட, சுபாவத்தையுடையவராயுமிருக்கிற, அந்தப்பரமாத்மாவினால் முன்னா சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஒரு ஜீவனுக்குப் பிரம்மாவென்று பெயர் சொல்லப்படுகிறது.

கஉ—முன்சொன்ன அந்த வண்டத்தில், அந்தப் பிரம்மாவானவா, மேற்சொல்லும் கணகையுடைய ஒரு பிரம்மவருஷம் வசித்து, தன் மனத்தினாலேயே இந்தவண்டம் இரண்டாகப் போகும்படி நினைத்து, அதை இரண்டு கண்டமாசுகொ

கங—அவ்விரண்டு சண்டத்தினுள் மேற்கண்டத்தினாலே சுவர்க்கத்தையும், வீழ்க்கண்டத்தினாலே பூமியையும், நடுவில் ஆகாசத்தையும், எட்டுத் திசைகளையும், சமுத்திரத்தையும், சிருஷ்டித்தார்.

மகதத்துவமுதலிற்சிருஷ்டி.

கசு—அந்தப் பிரம்மாவானவர் பரமாத்ம சுவரூபரான தன்னிடத்தி னின்றும், வேதத்திற் சொல்லியிருப்பதினாலும், ஞானத்தையுண்டி பண்ணுகிறதினாலும் சத்தென்றும், கண்ணுக்குத் தெரியாமையினால் அசத்தென்றுஞ், சொல்லப்பட்ட மனதையுண்டிபண்ணினார். அதற்குமுன்னம் நாடுன்னும் அபிமானத்துக்கு இருப்பிடமாயும், தன் காரியஞ்செய்ய வல்லமையுடையதாயும் இருக்கிற அகங்காரத்தை யுண்டிபண்ணினார்.

கரு—இந்த அகங்காரசிருஷ்டிக்கு முன்னமே மேற்சொன்ன பரமாத்துமா விடத்தினின்றும், மகதத்துவத்தையும், சத்துவமுதலிய முக்குணங்களையும், சப்தமுதலிய பஞ்சவிடயங்களைக்கிரிசிக்கத்தக்க பஞ்ச ஞானேந்திரியங்களையும், வேதத்திற் சொல்லிய படி கிரமமாகவுண்டு பண்ணினார்.

கசு—(1) ன்ஞ்சொல்லிய ஆகாசாதி பஞ்சபூதங்களுடைய தன்மாத்நிகைகளையும், அகங்காரத்தையும், சூட்சுமமாய் அதனதனிமைகளிலடக்கி மாணுட விலங்கு பகூழிமுதலிய சாதிகளைச் சிருட்டித்தார்.

கள—யாதொரு காரணத்தினாலே பிரம்மாவினாலேயுண்டிபண்ணப்பட்ட பஞ்சமஹாபூதமும் அகங்காரமும் இந்தத்தேகத்தைச் சூட்சுமரூபமா யடைகிறதோ அதனாலே இந்தத் தேகத்துக்குச் சூறு பெயராயிற்று.

தேகத்தை ஆகாசாதி மஹாபூதங்களும் சூட்சும காரியத்தோடு அடைகிறது ஆகாசாதி பூதங்கள் சொல்லப்படுகின்றது. மனதின் காரியமா

முதலத்தியாயம்.

வது சுபாசுபத்தை நினைப்பதினாலே சுகதுக்கங்களை யுண்டிபண்ணி கண்ணுக்குத் தோன்றாமல் அழிவற்றிருக்குகை.

கக—பஞ்சதன்மாத்தினா, மகதத்துவம், அகங்காரம், இவ் வேழினுடைய சிருஷ்டிக்கிற வல்லமையாகிற தேஜசையுடைய சூட்சுமரூபங்களினாலே பிறப்பிறப்பற்ற சுவாமியாகிற காரணத்தினின்றும் அழிவுள்ள இந்தலோகமாகிற காரிய முண்டாகின்றது.

உ௦—இந்தப்பஞ்ச மஹாபூதங்களில் முதலான, ஆகாசத்தின் குணமான சப்தத்தை இரண்டாவதானவாயுவும், அதனது சப்தபரிசத்தை மூன்றாவதானதேயுவும், அதனதுசப்த பரிசரூபங்களை நான்காவதான அப்துவும், அதனது சப்தபரிச ரூபங்களை ஐந்தாவதான பிரிதினியும் அடைகின்றது.

உ௧—அந்தப் பிரம்மாவானவர் முன் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மாணுடர்முதலிய சகலசாதிகளுக்கும், வேதத்திலினின்றும் இந்த அடையாளமுள்ளவன் மனிதனென்றும், இந்த அடையாளமுள்ளது பசுவென்றும், இந்த அடையாளமுள்ளது, அசுவமென்றும், இவ்விதமாகப் பெயர்களுயும் அந்தந்தச்சாதிகளின் றொழில்களையும் சிருஷ்டித்தார்.

உ௨—கர்மத்தைச் சுபாவமாகவுடைய இந்நிராதி தேவர்களுயும், சூட்சுமரூபமுள்ள சாத்தியதேவர்களையும், அழிவற்றதான யாகங்களையும், சராசரங்களையும், அந்தப்பிரபுவானவர் சிருஷ்டித்தார்.

உ௩—யாகங்கள் நிறைவேறும்பொருட்டு இருக்குசாமம் என்னும் பெயரையுடைய அநாதியான வேதத்தை அகனி, வாயு, சூரியன், இவாகள்மூவரிடத்தினின்றும் வெளிப்படுத்தினார்.

உ௪—பின்பு காலத்தையும், காலத்திற்கு மாசாதிபிரிவையும், கிருத்திகையாதி நட்சத்திரங்களையும், சூரியாதி நவக்கிரகங்களையும்

மனுதர்மசாத்திரம்.

ம், நதிகளையும், சமுத்திரங்களையும், பர்வதங்களையும், மேடுபள்ள விடங்களையும் உண்டுபண்ணினார்.

உரு—பிராஜாபத்திய முதலிய தபசையும், வாககையும், கிரீ டையையும், சந்தோஷத்தையும், காமக் குரோதத்தையும், மேற் சொல்லப்பேர்கிற சிருஷ்டியைச் செய்ய மனதுள்ளவராய் இந்தப் பிரசைகளின் விருத்தியின்பொருட்டு உண்டுபண்ணினார்.

உசு—கருமத்தை யறிவதற்காக தர்மா தாமங்களையும் வற்றைச் செய்கிறவர்களுக்குப் பலனாக சுகதுக்கங்களையும் உண்டு பண்ணினார்.

உஎ—முன்சொன்ன பஞ்சமஹா யூதங்களுடைய சூட்சுமரு பமான தன் மாத்திரைகளாலே தூலமாயும், சூட்சுமமாய் மிருககி ற, இவ்வுலகம் கிரமமாப் விராத்தியடைகின்றது.

உஅ—அர் தப் பிரபுவானவர் எந்தப்பிராணியை, எந்தச் செ ய்கையில், முன்னம் நியமித்தாரோ மறுபடியும் உண்டாகிற அவ்வி தப் பிராணிகள், அவ்விதக் செய்கையையே அடைகிறது.

உகூ—கொலையை சிம்மரதி மிருகங்களுக்கும், கொலையின்மை யை மான்முதலிய மிருகங்களுக்கும், தயையை பிராமணுக்கும், கொடுமையை சூத்திரியர்களுக்கும், குருபணியிடை முதலிய தரு மத்தை பிரமச்சாரிகளுக்கும், அவர்களுக்கே மதுமாம்ச பக்ஷணமா கிய அதாமத்தையும், சத்தியத்தைப் பெரும்பாலும் தேவர்களுக் கும், அசத்தியத்தை மனிதர்களுக்கும் உண்டுபண்ணினார்

உ௦—வசந்தாதிருதுக்கள் தம் தம் காலங்களில் தம் தம் அ டையாளங்களை, யெப்படித் தாமேயடைகின்றனவோ, அதுபோ ல் பிராணிகளும் தம் தம் கர்மத்துக்குத்தக்க செய்கைகளைத்தா மேயடைகிறார்கள்.

முதலத்தியாயம்.

நக—உலகவிருத்தியின் பொருட்டு தன்னுடைய முகம், புஜம், துடை, கால் இவைகளினின்றும், பிராமணன் கூடித்திரியன், வையன் சூத்திரன் இவர்களைக் கிரமமாக வுண்டிபண்ணினார்.

நக—அந்தப் பிரம்மாவானவர் தன்னுடைய தேகத்தை இரண்டு கண்டமாக்கி, ஒன்று ஸ்திரியாகவும், ஒன்று புருஷனாகவும் மாசி அந்த ஸ்திரியினிடத்தில், அந்தப் புருஷனாகியதானே புணர்ந்து, விராட்புருஷனை யுண்டிபண்ணினார்.

நக—அந்த விராட்புருஷனும் தவஞ்செய்து, இந்தவுலகத்தை விசேஷமாய் சிருஷ்டிக்கும் பொருட்டு, யாதொருவனையுண்டு பண்ணினாரோ, அவன் நானென்றறியுங்கள்.

நக—நானும் அனேகபிராணிகளைச் சிருட்டிக்க மனமுள்ளவனாய் யாவருஞ் செய்தற்கரிய தவத்தைச் செய்து பிராணிகளைச் சிருஷ்டிக்க வல்லமையுள்ள மேற்சொல்லப்போகிற பிரஜாபதிகளான பத்ருமக ரிஷிகளைச் சிருஷ்டித்தேன்.

நக—அவர்கள்மரிசி, அத்திரி, அங்கிரசு, புலத்தியன், புலகன், கிரது, பிரசேதசு, வசிஷ்டன், பிருகு, நாரதன் ஆகப் பதினமர்கள்.

நக—மிகுந்த காந்தியுள்ள இந்தப் பிரஜாபதிகள் வேறான ஏழுமதுக்களையும், தேவர்களையும், சுபுர்க்காதிலோகங்களையும், காந்தருவர்களையும், தபிகளான மஹா முநிவர்களையும், உண்டிபண்ணினார்.

நக—இந்தப் பிரஜாபதிகள், யக்ஷாள் வாசுகிமுதலிய நாகர்கள், அலகர்த்தன்முதலியசர்ப்பங்கள், கருடன்முதலிய இராக்கதர், பைசாசர், அப்க்ஷராள், அசுரர்கள், பக்ஷிகள், பிதுர்க்களின் பலவிதகூட்டங்கள்.

நக—மின்னல், இடி, மேகம். இந்திரதனுசு, தாமகேது, பூகம்பமுதலிய உற்பாதங்கள்.

மனுதர்மசாத்திரம்.

௩௯—கின்னரர், வானரரர், மீன்கள், பலபலசாதியான பசுநிகள், பசுக்கள், மிருகங்கள், மனிதர்கள், இரண்டுபக்கத்திலும் பற்களுள்ள புலிமுதலியவைகள்.

௪௦—புழு, உலண்டுபூச்சி, விளக்கணைப்பூச்சி, எட்டுக்காற்பூச்சி, ஈ, முகடு, வால்கொசு நானாபேத விருஷங்கள்.

௪௧—இந்தப்படி மேற்சொல்லிய பிரசாபதிகள் எனனுடைய ஆக்கினையால் தபஞ்செய்து, பிராணிகளின் கருமத்துக்குத் தக்கபடி, தாபரசங்கம ஜனனத்தைச் சீருஷித்தார்கள்.

௪௨—இந்தப் பிராணிகளுடைய உறபத்திக கிரமத்தையும், அவற்றின் செய்கையையும் உமகரு நானசொல்லுகிறேன்.

உர்ப்பத்திக்கிரமம்.

௪௩—பசு 5கள் மிருகங்கள் இருபுறம் பலலுள்ள புலிமுதலியவைகள் இரகத்தா பைசாசா மனிதா இவைகள் சராயுவென்னும் கருப்பப்பையில் ஜனித்து அதனோடு பிறக்கின்றன.

௪௪—பலவிதப்பட்டிகளும் தண்ணீரி லுண்டாகிற முதலைகள் ஆமைகள் மச்சங்கள் இவைமுதலான செந்நாக்களும் கரையிலுண்டாகிற ஒணன் முதலியவைகளும் முட்டையா லுண்டாகின்றன.

௪௫—வால்கொசு எட்டுக்காற்பூச்சி ஈ மோட்டுப்பூச்சி இவைகள் புழுக்கத்தா லுண்டாகின்றன இதற்கொத்த புழு எலம்பு முதலியவைகள் உஷ்ணத்தா லுண்டாகின்றன.

௪௬—விருஷங்கள் வித்திலும், கிளைகளாலும், பூமியைப் பிளந்து ஊர்தமுகமாக வுண்டாகின்றன. இந்த விருஷங்களின் பேதமான புடல முதலிய சில கொடிகளும், பல நெல்லுமுதலிய பயிர்களும் பலன்கொடுத்த பின்பு அழிந்துபோகின்றன.

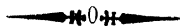
சௌ—பூவாமற்காயக்கிற அத்திமுதலிய சிலவிருட்சங்களுக்கு வனஸ்பதியென்று பெபா. பூவை யுடைத்தானதுகளாகவும் பூவும் பலத்தையு முடைத்தானதுகளாகவும் விருட்சங்கள் இரண்டுவிதமாக விருக்கின்றன.

சௌ—சிலசெடிகள் கொத்துக்கொத்தா யுண்டாகின்றன. சில செடிகள் தூறாக வுண்டாகின்றன. புற்கள் கோரைகள் கொடிகள் இவைகள் வித்தினாலும் கொடிகளாலு முண்டாகின்றன.

சௌ—பாபகர்மத்துக்குக் காரணமாகிய அனேகரூபமுள்ள தமோகுணத்தினாலே சூழப்பட்ட இந்தத் தாவரசாதிகள் உள்ளறி, வுள்ளதாய் சுகதுகதயரூடன் கூடியிருக்கின்றன.

ரு௦—பிரம வுற்பத்திமுதல் விருஷவுற்பத்திவரையில் கோரமான சம்சாரசாசரத்தின உற்பத்தி சொல்லப்பட்டது.

தினப்பிரளயகாலமுணர்த்தல்.

ரு௧—அந்தப் பிரம்மாவானவர் இந்தப்பிரகாரம் இவ்வுலகமெல்லாவற்றையும் என்னையுஞ் சிருஷ்டித்து தனதுபகல் முடிந்தவுடன் இந்தவுலகத்தைப் பிரளயத்தோடு கூட்டித் தானும் அந்தரத்தானத்தை யடைகிறார்.

ரு௨—அந்தப் பிரம்மாவானவர் எப்போதுபின்னும் இவ்வுலகத்தைச் சிருஷ்டிக்க மனமுள்ளவராகிறாரோ அப்போது இந்தவுலகமுண்டாகின்றது. எப்போது அதனையழிக்க மனமுள்ளவராகிக், கண்ணுறங்குகிறாரோ அப்போது அழிகின்றது.

ரு௩—அவர் கண்ணுறங்கும்போது கர்மத்தினாலே தேகமெடுந்திருக்கிற பிராணிகள் அந்தக் கர்மத்தினின்றும் விலகி ஸ்தூல தேக மில்லாதிருக்கிறார்கள். மனதும் காரியமில்லாமலிருக்கின்றது.

மகாப்பிரளயமுணர்த்தல்.

ரு௪—இந்தப்படி பிரம்மாவின் வயதுமுடிந்தவுடன் சர்வா

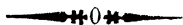
மருதர்மசாத்திரம்.

திரியாமியான பரமாத்மாவின் னிடத்தில் பிரம்மாமுதலிய சகல பிராணிகளும் ஆகாசாதி பூதங்களும் எப்போதுலபத்தை அடைகின்றனவோ அப்போது அந்தப் பரமாத்மாவானவா சகல பிராணிகளையும் சுகமாக உதரத்தில் வைத்துக்கொண்டு கண்ணுறங்குகிறவாபோல சுகத்தை யடைந்திருக்கிறார்.

ஜீவோத்கிரமணம்.

௫௫—ஒருஜீவன் தமோகுணத்தினால் சூழப்பட்டவனாய் பஞ்சேந்திரியத்தோடு கூடிய ஒருசரீரமெடுத்து நெடுங்கால மிருந்து எப்போது சுவாசப் பிரசுவாசமுதலிய சாரியங்களைச் செய்ய சாதனையில்லையோ அப்போது ஸ்தூலதேகத்தைவிட்டு சூட்சுமரூபத்தோடு வெளிப்படுகிறான்.

தேகாந்தரப்பிராப்தி.

௫௬—எப்போது அந்தச் சீவன் * புரியஷ்டகத்தோடு கூடினவனாய் தாவரசங்கம டீஜத்தை அடைகிறானோ அப்போது அவனுக்குத் தூலசரீர முண்டாகின்றது.

௫௭—அந்தப் பிரம்மாவானவர் இந்தப்படி தன விழித்தலினாலே இந்தத் தாவரசங்கமத்தை யுண்டிபண்ணியும் உறங்குதலினாலே அழித்தும் தானழிவில்லாடலே யிருக்கிறார்.

௫௮—அந்தப் பிரம்மாவானவர் இந்தச் சாஸ்திரத்தை உண்கீபண்ணி விதிப்படி எனக்கு முன்னம் ஒதுவித்தாயானும் மரீசி முதலான ரிஷிகளுக்கு ஒதுவித்தேன்.

௫௯—இந்தச் சாஸ்திரத்தை என்னிடத்தி னின்று நன்ற

* புரியஷ்டகமாவது—பஞ்சமகாபூதம் - பஞ்சவிந்திரியம் - மது - புத்தி - ஜன்மாந்தரவாசனை - கர்மம் - பிராணவாயு - அவி

யோதியுணர்ந்த இந்தப் பிருகுமஹரிஷி யுங்களுக்குமுழுதுஞ் சொல்லுவாரா.

கூ0—அதன்பின்பு மதுப்பிரஜாபதியினால் அந்தப்படிநியமிக் கப்பட்ட பிருகுமஹாமுநியானவா அந்த ரிஷிகளைப்பார்த்து கேளுங்களுென்று சந்தேகாஷத்துடன் சொல்லத்தொடங்கினார்.

கூ1—பிரம்மவம்சத்திற் பிறந்த இந்தமதுப் பிரசாபதியின் வம்சத்திற் பிறந்த மேற்சொல்லப்போகிற ஆறுமதுக்களும் தம் தம் அதிகாரசாலத்தில் மிருகத பார்தியுள்ளவாகளாய் பிராணிக ளைச் சிருஷ்டிக்கிறார்கள்.

கூ2—அந்த மதுக்களாவார்-சுவாரோசிஷன், உத்தமன், தாமசன், லாவதன், சாக்ஷிஷன், மிகுந்த பார்தியுள்ள வைவசுவதன், ஆகிய விவாகளாவார்.

கூ3—இந்த அலுவரும் சுவாயம்பு மதுவும் தம் தம் அதிகார காலத்தில் பிரசைகளை யுணடுபண்ணிக் காத்துவருகிறார்கள்.

காலத்தின்கணக்கையுணர்த்துதல்.

கூ4—இமை பதினெட்டுகொண்டது காஷ்டை, காஷ்டை முப்பது கொண்டது கலை, கலை முப்பது கொண்டது முகூத்தம், முகூத்த முப்பது கொண்டது ஓரிராப்பகல்.

கூ5—மனிதர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் சூரியன் இராப்பகல் களை பகுக்கிறான் அதில் இரவு உறங்குகிறதற்கும், பகல் தொழில் செய்கிறதற்கும், பகுத்திருக்கின்றது.

கூ6—இராப்பகல் முப்பது கொண்டது மனிதர்களுக் கொரு மாதம்; அதில் பதினைதுநாள் கிருஷ்ணபக்ஷம், பதினைதுநாள் சுக்கிலபக்ஷம், இந்த இரண்டு பக்ஷமுகூடிய ஒருமாதம் பிணர்க்க ளுக்கு ஓரிராப்பகல்; அதில் கிருஷ்ணபக்ஷம் பகல். சுக்கிலபக்ஷம் இரவு.

கூ7—மனிதர்களின் பனிரண்டுமாதம்கூடிய ஒருவருஷம் தே

வர்களுக்கு ஓரிராப்பகல்; அதில் தைமாதம்முதல் ஆனிமாதம்வரையில் உத்தராயணமாகிய இவ்வாறு மாதங்களும் பகல்; ஆடிமாதம் முதல் மார்கழிமாதவரையில் தக்ஷிணாயனமாகிய இவ்வாறு மாதங்களும் இரவு; இந்த இராப்பகல் முப்பதுகொண்டது ஒருமாதம்; இதுபன்னிரண்டு கொண்டது ஒருவருஷம்.

சுஅ—பிரமனது இராப்பகலின் கணக்கை யறியும்பொருட்டு யுகங்களின் கணக்கைக் கிரமமாகச் சொல்லுங் றேன் கேளுங்கள்.

சுசு—தேவவருஷம் நாலாயிரங்கொண்டது கிரதயுகம் அதற்கு ஷேவருஷம் நானூறுகொண்டது சந்தியென்று சொல்லப்பட்ட விடியற்காலம் அப்படியே நானூறுகொண்டது சந்திபாம்சமென்று சொல்லப்பட்ட ஆஸ்தமன காலம் ஆட நாலாயிரத் தெண்ணூறு தேவவருஷம்.

எ௦—மற்றமூன்று யுகங்களில் விடியற்கால வருஷத்திலொரு நூறும் அஸ்தமனகால வருஷத்தில் ஒரு நூறும் யுகவருஷத்தில் ஆயிரமும் குறைந்துவருகின்றன. அவையாவன திரோதாயுக வருஷம் மூராயிரத் தறுநூறு, துவாபரயுகவருஷம் இரண்டாயிரத்து நானூறு, கலியுகவருஷம் ஆயிரத்திருநூறு.

எ௧—தேவவருஷத்தால் பன்னீராயிர வருஷகணக்குள்ள இந்த நாலாயுகமும் ஒருதரந்திரும்பினால் தேவர்களுக்கு ஒருயுகம்.

எ௨—தேவர்களின்யுகம் ஆயிரமானால் பிரமனுக்கு ஒருபகல் இரவும் அவ்வளவினையுடையது தான்.

எ௩—ஆயிரந்தேவயுகக் கணக்குள்ள அந்தப் பிரமனுக்கு அந்தப்பகலை புண்ணியேற்றுவாகவும் அந்தக்கணக்குள்ள இரவைச் சொப்பன காலமாகவும் இராப்பகல் கணக்கறிந்தவர்கள் சொல்லு கிறார்கள்.

எ௪—அந்தப் பிரம்மாவானவர் அந்த இரவின் முடிவில் விழித்துக்கொண்டு சத்தாயும் அசத்தாயுமிருக்கிறமனதை பூலோக புவ

முதலத்தியாயம்.

ரீலோக சுவரீலோகமாகிய இந்தவுலகத்தைச் சிருஷ்டிக்கவேண்டுமென்னு மிச்சையுடன் கூட்டுகிறார். தினப்பிரளயத்தில் இந்த மூன்றுலகமா த்திரம் அழிகின்ற தல்லவா.

எரு—அந்த மன தானது பிரமன் இச்சையினாலே ஏவப்பட்டதாகக் கொண்டு தன்னிடத்தில் நின்றும் மஹா ஆகாசத்தை யுண்டுபண்ணுகின்றது. அந்த ஆகாசத்துக்கு சப்தம் குணமென்று சொல்லுகிறார்கள்.

எசு—அந்த ஆகாசத்தினின்றும் சகலவாசனையு முள்ளதாயும் பரிசுத்தமாயும் பலமுள்ளதாயும் இருங்கிற வாயுவுண்டாகின்றது. அதன்குணம் பரிசுமென்று அங்கீகரிக்கப் பட்டிருக்கின்றது.

எஎ—அந்த வாயுவினின்றும் ஒளியுள்ளதாயும் இருளைப்போக்குகின்றதாயும் இருக்கிற தேயுவுண்டாகின்றது. அதன்குணம் உருவம்என்று சொல்லப்படுகின்றது.

எஅ—அந்தத் தேயுவினின்றும் அப்பு உண்டாகின்றது. அதன்குணம் இரதம். அந்தச் சலத்தினின்றும் பிரிதிவி யுண்டாகின்றது. அதன்குணம் கந்தம். இதுதான் தினப்பிரளயத்தில் ஆதிசிருஷ்டி.

எக—பன்னீராயிர தேவருஷக் கணக்குள்ள தேவயுகம் முன் சொல்லப்பட்டதல்லவா. அது எழுபத்தொருதரம் திரும்பினால் ஒருமறுவுக்கு சிருஷ்டிக்கும் அதிகாரகால முடிகிறதான மன்வந்தரம் என்று சாஸ்திரத்தில் சொல்லப்படுகின்றது.

அ௦—இந்தப்படி மறுக்களின் அதிகார காலங்களான மறுவந்தரங்களையும் சிருஷ்டியையும் சம்ஹாரத்தையும் அளவற்றதாக பிரமனானவர் விளையாடுகிறவாபோல் அடிக்கடி செய்கிறார்.

அக—கிரதயுகத்தில் தருமமுஞ் சத்தியமும் நான்குபாதமாக விருந்தது அதில் மாணாடர்களை அதர்மத்தினு லுண்டாகிற துன்பம் பீடிக்கிறதில்லை.

மதுதர்மசாத்திரம்.

அஉ—மற்றயுகங்களில் களவு-பொய்-வஞ்சகம் இவைகளினால் அதற்ம்மாகச் சம்பாதித்த பொருள் கல்வி இவை முதலானவையால் தருமமும் சத்தியமும் ஒவ்வொரு பாதமாகக் குறைகின்றன.

அங—கிரத யுகத்தில் மனிதர்கள் அதர்ம மில்லாமையால் நோயற்றவர்களாயும் இஷ்டசித்தி யடைகிறவர்களாயும் சுபாவமாய் நானூறுவருஷம் ஜீவிக்கிறவர்களாயும் இருக்கிறார்கள். தவமுதலானவையால் இதற்கு மேற்பட்ட வயதுள்ளவர்களாய் மிருப்பார்கள் மற்றயுகங்களில் அந்த சுபாவமான நானூறுவயதில் ஒவ்வொரு நூறுவரிசையாய்க் குறைந்து போகின்றது.

அச—மனிதர்களுக்கு வேதத்திற் சொல்லப்பட்ட, ஆயுளும் இஷ்டசித்தியும், பிராமணனடைய சாபானுசுகங்களும், தருமத்துக்குத் தக்கபடி யுகந்தோறும் பலிக்கின்றன.

அரு—கிரதயுகத்தின் தருமம் வேறாகவும் திரேதாயுகத்தின் தருமம் வேறாகவும் துவாபரயுகத்தின் தருமம் வேறாகவும் கலியுகத்தின் தருமம் வேறாகவும் யுகத்தின் குறைவுக்குத் தக்கபடி மனிதர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

அசு—அதாவது கிரதயுகத்தில் தவமும்திரேதாயுகத்தில் ஆத்தும சியானமும் துவாபரயுகத்தில் எககியமும் கலியுகத்தில் தானமும் பெரும்பாலு முக்கியதருமமாக விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

அஎ—அந்தப் பிரம்மாவானவர் இந்தவுலகத்தைக்காப்பாற்றுகிறதற்காக தன்முகம், தோள், துடை, பாதம் இவைகளினின்று முண்டான பிராமண, கூத்திரிய, வைசிய, சூத்திர, வருணத்தாருக்கு இம்மைக்கு மறுமைக்கு முபயோகமான கருமங்களைத் தனித்தனியாகப் பகுத்தார்.

முதலத்தியாயம்.

௮௮—பிராமணனுக்கு ஒதுவித்தல் ஒதல் எக்கியஞ்செய்
எக்கியஞ் செய்வித்தல் தானங்கொடுத்தல் தானம்வாங்குதல்
ய இவ்வாறுதொழிலையும் ஏற்படுத்தினார்.

௮௯—சூத்திரியனுக்கு பிரசைகளைத் தருமமாகக் காத்த,
தானங்கொடுத்தல் வேதமோருதல் பாட்டு கூத்து ஸ்திரிரு
லிய விஷயங்களில் மனஞ்செல்லாமை இவைநான்கையும் ஏற்படு
தினார். எக்கியஞ்செய்தல் முதலான தருமகாரியங்களும் அவனு
குண்டு.

௯௦—வைசியனுக்கு பசுவைக் காப்பாற்றுதல் தானங்கொ
த்தல் வேதமோருதல் சலத்திலும் பூமியிலு முண்டான இரத்
னம்நெல்லு முதலியவைகளில் வியாபாரஞ் செய்தல் வட்டிவா
குதல் பயிரிடுதல் இவ்வாறையும் ஏற்படுத்தினார்.

௯௧—சூத்திரனுக்கு, இந்த மூன்று வானத்தாருக்கும்பொ
மையின்றிபணிசெய்வதை முக்கியமான தருமமாய் ஏற்படுத்தினு
இதனால் அவனுக்கு தானமுதலியவைபு முண்டென்று தோன்.
கின்றது.

௯௨—புருடன் தேகமே பரிசுத்தம் அதில் தொப்புளுக்கு
ல் அதிகபரிசுத்தம் ஆகையால் அந்தப் பிரம்மாவின்முகம் மிகவு
பரிசுத்தமாயிருக்கின்றது.

௯௩—அந்தப் பிரம்மாவின் முகத்திற் பிறந்ததாலும், வே
த்தை தரிக்கிறதினாலும், சூத்திரியாதி வருணத்தாருக்கு தரு
த்தை உபதேசிக்கிறதினாலும், இந்தவுலகத்தில் பிராமணன் தரு
மமாயுயர்ந்திருக்கிறான்.

௯௪—அந்தப் பிராமணனை சுயம்புவான பிரம்மாவானவர்டே,
வ பிதூர்க்களுக்கு எக்கியம் சிரார்த்த முதலியவைகளால் திரு
தி செய்யும்பொருட்டும் மற்ற வருணத்தாரை தர்மோபதேசஞ்
செய்து இரகசுக்கும் பொருட்டும் தன்முகத்தில் நின்றும் தவ
செய்து முன்னர் உண்டிபண்ணினால்லவா.

மதுதர்மசாத்திரம்.

௭ கூடு—எந்தப் பிராமணன் வாயினாலே சொல்லப்பட்ட மந்தி
வத்தினாலே தேவர்களும் பிதுர்க்களும் தம்தம் அவிற்பாகங்கள
அடைகிறார்களோ அந்தப் பிராமணனைவிட எந்தப்பிராணி
யிந்திருக்கின்றது.

௭ கூ—சராசரங்களுக்குள் பிராணனுள்ள புழுமுதலிய வுயா
ன. அவைகளைப் பார்க்கிலும் அறிவோடு ஜீவிகிற பசு முதலிய
வயுயர்ந்தன. அவற்றிலும் மனிதர்கள் உயர்ந்தவா. அவர்களிலு
வேதமோதும் அந்தணர்கள் உயர்ந்தவா.

௭ கூ—அவரினும் வேதப் பொருளையறிந்த பண்டிதர்கள் உய
ர்ந்தவர். அவரினும் விதிவிலக்குகளை நிச்சயமா யறிந்தவர்கள் உயர்
ந்தவர். அவரினும் விலக்கியவற்றை பொழித்து விதித்தனவற்றை
சம்பவர்கள் உயர்ந்தவா. அவரினும் விருப்பு வெலுப்பின்றி பிரம
தை யறியும் ஞானிகள் உயர்ந்தவர்.

௭ கூ—பிராமணன் பிறப்பானது தருமத்தின அழிவில்லாத
ருவமாக விருக்கின்றது. தருமம் விளங்கு பொருட்டு உற்பனித்த
யந்தப் பிராமணன் ஞானத்தினாலே மோகத்திற் குரியவ னாகி
றன்.

௭ கூ—பூமியிற் பிறந்திருக்கிற பிராமணன் பெருமை பெற்ற
வனும் சகல வருணத்தாருடைய தருமமென்னும் பொருஷத்தையே
அரசன்போற் காப்பாற்றுகிறான்.

௭ கூ—பிராமணன் முதல்வருணத்தா னுனதாலும் பிரம்மாவ
ன் முகமாகிய உயாதவிடத்திற் பிறந்ததினாலும் இந்தவுலகத்தி
ல் உண்டாயிருக்கிற சகல வருணத்தாருடைய பொருள்களையும்
தானம்வாங்க அவனே பிரபுவாகிறான்.

௭ கூ—ஆதலால் பிராமணன் ஒருவரிடத்தில் தானம் வாங்கி
றாலும் தன்பொருளையே சாப்பிடுகிறான் தன் லுஸ்திரத்தையே

முதலத்தியாயம்.

உடுத்துகிறான், தன் சொத்தையே தானஞ்செய்கிறான், மற்றவர்கள் அவன்தையினாலேயே அவற்றையனுபவிக்கிறார்கள்.

க௦௨—அந்தப் பிராமணனுடையவும், மற்றவர்களுடையவும், நடுமாறுஷ்டானங்களைப் பகுத்தறிவாக, இந்தச் சாஸ்திரத்தை யோனியிறபிறவாத புத்திசாலியான சுவாமம்பு மறுவானவர் பிரசித்தப் பதித்தினா.

க௦௩—இந்தச் சாஸ்திரத்தின் பயனையறிந்த பிராமணனாலே முயற்சியுடன் இந்தச்சாஸ்திரம் ஒத்ததாகது. சீஷர்களுக்கும் நியாயமாப் ஒதுவிக்கத்தக்கது. மற்றவருணத்தான் இதை ஒதுவிக்கக்கூடாது.

க௦௪—விரதாறுஷ்டானத்துடன் இந்தச் சாஸ்திரத்தை ஒதுகின்ற பிராமணன் மனோவாகுத காயங்களினாலுண்டாகும் பாவங்களோடு ஒருபோதும் சேருகிறதில்லை.

க௦௫—இந்தச் சாஸ்திரத்தையோதுகின்ற பிராமணன் ஒருவனையிருந்தபோதிலும் தன் பந்தியிலிருக்கும் யாவரையும் பரிசுத்தப்படுத்துகிறான். தன் வம்சத்திலுள்ள மூன்னேழுபின்னேழு வம்சத்தாரையும் நல்லகதியை யடைவிக்கிறான். அவன் இந்தப் பூமிமுழுதும் தானம்வாங்க யோக்கியனாகிறான்.

க௦௬—இந்தச் சாஸ்திரம் ஒதுகின்றவர்களுக்கு மங்களத்தையும், புத்தியையும், காத்தியையும், ஆபுளையும், மேலான மோகந்தையும் உணடுபண்ணுகின்றது.

க௦௭—இந்தச் சாஸ்திரத்தில் எல்லாதருமங்களும், கர்மங்களின் குணதோஷங்களும், நான்கு வருணத்தாருக்கும் தொன்றுதொட்டுவந்த ஒழுக்கங்களும் சொல்லியிருக்கின்றது.

க௦௮—வேதத்திலும் ஸ்மிருதியிலும் சொல்லப்பட்ட ஆசாரமே எல்லோருக்கும் முக்கிய தாமமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்

றது. ஆகையால் தான் சுகப்பட இச்சையுள்ளவன் இந்தச்சாஸ்திரத்தில் முயற்சியுள்ளவனா யிருக்கவேண்டியது.

க௦௯—ஒழுக்கத்தைவிட்ட பிராமணனுக்கு வேதத்திற் சொல்லியபலன் கிடைப்பதில்லை. ஒழுக்கமுடைய பிராமணனுக்கு சகலபலனும் குறைவின்றிக் கிடைக்கும்.

க௧௦—முநிவாகள ஒழுக்கத்தினாலே தருமத்தின் பலனையறிந்து எல்லா தவத்திற்கும் ஒழுக்கத்தையே முதற்காரணமாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

பொருட்டொகை.

க௧௧—இந்தச் சாஸ்திரத்தில் உலகத்தின் உற்பத்தியையும்-சாதகாமமுதலிய சமஸ்காரங்களையும் - பிரமசாரிகளின் விரதானுஷ்டானங்களையும் - குருபணினிடையையும் - வேதமுற்று மோதியபின் செய்யவேண்டிய மங்களஸ்நானத்தின் விதியையும்.

க௧௨—விவாகந்தையும் - விவாகபேதங்களையும் - பஞ்சமஹா எக்கியத்தின் விதியையும் - ச்ரராதந்தத்தின் பழமையான விதியையும்.

க௧௩—எல்லாருடைய ஜீவஜோபாயத்தையும்-கிரகஸ்தன தர்மவிரதங்களையும் - சாப்பிடத் தகுகதையும்-சாப்பிடத் தகாததையும்-பிறப்பிறப்பினாலுண்டாகும் திட்டின் சுத்தியையும் - சுவானமுதலிய பஞ்சலோகத்தின் சுத்தியையும்.

க௧௪—ஸ்திரீகளின் தருமத்தையும்-வானப்பிரஸ்தரின் தருமத்தையும் - மோக்ஷத்திற்குக் காரணமான சநநியாசத்தையும் - அரசர்களின் தருமத்தையும் - கடன்கோடன் முதலிய விவகாரத்தின் தீர்மானத்தையும்.

க௧௫—சாட்சி விசாரணையின் கிரமத்தையும் - மாதராடவர்

தருமத்தையும் - ஸீபாகத்தின் கிரமத்தையும் - சூதாவதையும் - திருடர் முதலானவரின் தண்டனையும்.

கக௬—வையியகுத்திரா தருமத்தையும் - அதுலோமர் முதலிய சங்கரசாதியி னுற்பத்தில் கிரமத்தையும் - சாலவருணத்தாருக்கும் ஆபத்துக்காலத்துக்குரிய தருமத்தையும் - பிராயச்சித்தத்தையும்.

கக௭—வேறுதேச மெடுப்பதற் கெதுவான தருமத்தையும் - உத்தம மத்திம அதமரூபமான சுபாசுப காமத்தின் பிரிவையும் - மோசனமாசுமான ஆத்ம கிரமத்தையும் - குணதோஷங்களை பகுத்தறிவையும்.

கக௮—பழமையான தேசவொழுத்தையும் - சாதிவொழுத்தையும் - குலவொழுத்தையும் - வேதங்களை ஒப்புக்கொள்ளாத பாஷண்டர்களுடன் ஒழுக்கத்தையும் - மறுப்பிரசாபதியானவர் இந்தச் சாஸ்திரத்தில் வரிசையாகச் சொல்லியிருக்கிறார்.

கக௯—இந்த மறுப்பிரசாபதியானவர் என்னுலே கேழ்க்கப்பட்டு இந்தச் சாஸ்திரத்தை எனக்கெவ்விதமாகச் சொன்னாரோ அவ்விதமாகவே உங்களுக்கு நான் சரியாகச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்.

முதலத்தியாயம் - முற்றிற்று.

இரண்டாவது.

அத்தியாயம்.

தருமலட்சணம்.

முதலாவது—மேலான பரமாத்ம கியானமாகிற தருமத்தை யறியும்பொருட்டு, சகத்துக்குக் காரணமாகிய பிரமசுவரூபத்தை முதலத்தியாயத்தாற் சொல்லி, அதற்குறுப்பாகிய சாதகர் மமுதலிய தருமத்தை சொல்லத்தொடங்கினார். வேதமறிந்தவர்களாயும் தர்மவாண்களாயும், எப்போதுங்காமக்குரோத மில்லா

மனுதர்மசாத்திரம்.

தவர்களாயும், இருக்கிற பிராமணர்களாலே யாதொரு தருமமானது மனமகிழ்ச்சியோடு அதுஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்தத்தருமத்தைச் சொல்லுகிறேன் சேனங்கள்.

உ—சுவர்க்கமுதலிய ஒருபலத்தைவிரும்பி, தவமுதலிய அறத்தைச்செய்தல் யாவருக்கு நன்றன்று. ஆனால் அதவிரும்பாமை இவ்வுலகத்திலரிது. வேதமோதுதலும் எககியஞ்செய்தலுங்காமி யமாகவே யிருக்கின்றது.

ங—இந்தச் செய்கையினாலே இந்தப்பயன் அடையப்படுகிறது என்றுசொல்வது சங்கற்பம். அதனாலே, , , , சையுண்டாகிறது. அதனாலே எககியங்களையும் விரதங்களையும் நியமங்களையும் ஒழுக்கங்களையும் செய்கிறார்கள்.

ச—இச்சையை நீக்கினவனுக்கு எந்தநூலிலும் உலகத்தில் எப்பொழுதும் எவ்விதசெய்யையும் காணப்படவில்லை. கொஞ்சமாவது எந்தச் செய்கையைச் செய்கிறானோ அதுமுழுதும் காமத்தின் செய்கைதான்.

ரு—எக்கிடாதி கருமங்களை பலத்தவிரும்பாமல் செய்பவன் மோக்ஷத்தை யடைகிறான். இம்மையிலுந் தானினைத்தபடி சர்வாபிஷ்டங்களுக்கும் அடைகிறான்.

சு—இருக்குமுதலிய நான்குவேதங்களும், இந்த வேதமறிந்த இருடிசனின் ஸ்பிரிதிலும், அவர்களின் அனுஷ்டானமும், சாதுக்களின் ஒழுக்கமும், தந்தன்மனதின்சநேதாஷ்டமும், தருமத்துக்குக் காரணமாகவிருக்கின்றன.

எ—மனுப்பிரசாபதியினால் எந்தவருணத்தாருக்கு, எந்தத்தருமம் விதிக்கப்பட்டதோ, அதுமுழுதும் வேதத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அவர் எல்லாவேதத்தின் பொருளையும் நன்றாகவறிந்தவரல்லவா?

இரண்டாவதத்தியாயம்.

அ—தெரிந்தவன் இந்தச் சாஸ்திரத்தை ஞானக்கண்ணினு லறிந்து, இதுற் சொல்லியிருக்கிற தருமங்களை வேதத்தினுற் சொ ல்லப்பட்டதாகவே யெண்ணி, தன் தருமத்தை நடத்தக்கடவன்.

கூ—சுருதியிலும், ஸ்மிருதியிலும், சொல்லப்பட்ட தருமத் தை அனுஷ்டிக்கிறவன், இவ்வுலகத்தில் கீர்த்தியடைகிறான் - இற ந்தபின் ஒப்பற்ற சுவாக்கசுகத்தையு மடைகிறான்.

கௌ—வேதத்தை சுருதியென்றும் தருமசாஸ்திரத்தை ஸ்மி ருதியென்றும் அறியத்தக்கது - அவ்விரண்டையும் விரோதமான தாக்க சாஸ்திரயுக்தியைக் கொண்டு ஆசேஷிக்கக் கூடாது. அவ ற்றினாலே தருமம் விளங்குகிறதல்லவா.

கக—எவன் தருமத்திற்குக் காரணமான அவ்விரண்டையும் த ர்க்க சாஸ்திரயுக்தியினால் அவமானஞ் செய்கிறானே அவன் பெரி யோர்களால் காமாநுஷ்டானத்தினின்றும் நீக்கத்தக்கவன் - வே தத்தை நிந்திப்பதால் தெய்வ மில்லையென்று சொல்லுபவனுமா வான்.

கஉ—வேதம், ஸ்மிருதி, பெரியோராக ளனுட்டானம், தன்ம னதின் சந்தோஷம் இந்தநான்கையும் தாமத்துக்கு அடையாளமா கச் சொல்லுகிறார்கள்.

கங—பொருள், காமம், இவைகளில் சம்மந்தப்படாதவர்களு க்கு தருமத்தி னுபதேசம் விதிக்கப்படுகிறது- தருமத்தையறிய மனமுள்ளவர்களுக்கு வேதமே முக்கியப் பிரமாணமாக விருக்கின் றது.

கச—எந்தவிஷயத்தில் வேதம் ஒன்றுக்கொன்று விரோத மாக விருக்குமோ, அந்தவிரண்டும் - தருமமாகவே சொல்லப்படு கின்றது, அந்தவிரண்டு தருமத்தையும் பெரியோர் தெளிவாகச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள்.

கரு—சூரிய னுதயமானபின்பும், உதயமாதற்கு முன்பும், சூ ரியனும், நட்சத்திரமும், இல்லாதிருக்குங் காலத்தும் எக்கியஞ்செ

மனுதர்மசாத்திரம்.

ய்யவேண்டுமென்று வேதத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது - ஆதலால் உதயமானபின்பு எசுகியம் ஓமம் பண்ணவேண்டுமென்று விதிக்கிற வேதத்துக்கும், உதயத்துக்கு முன்பு அவற்றைச் செய்ய வேண்டுமென்று விதிக்கிற வேதத்திற்கும், ஒன்றுக்கொன்று விரோதமில்லை- ஏனெனில் அவ்விண்ணுந் தருமமாகவே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதல்லவா

கௌ—எவனுக்கு உருப்பாதானமுதல தேசசமுஸ்காரம்வரையில் மந்திரங்களால் அலுவலுடானம் விதிககப்பட்டிருக்கின்றனவோ, அந்தத் துவிஜ்ஞாக கிருதராஸ்திரத்தை ஒதுதற்குகிகாரமுண்டு மற்றவர்களுக்கில்லை.

கௌ—சரஸ்வதியென்னும், நிருஷித்துவதியென்னும் தேவநதிகளுடைய மத்தியப் பிரதேசமானது தேவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பிரம்மவாத தேசமென்று சொல்லப்படும்.

கௌ—அந்தத் தேசத்தில் பெரியோர்கள் எப்போதும் வசிக்கின்றமையால், பிரமண்தி வருணத்தாருக்கும் சங்கர சாதிகளுக்கும் சிஷ்டாசாரமானது அநாதியா யவ்விடத்தினின்று முண்டாகிறது.

கௌ—குருநேஷத்திரம், மச்சதேசம், பாஞ்சாலதேசம், வடமதுரை இவைகள், பிராமரிஷிகள் வசிக்கின்ற தேசங்கள்- இவைகள் பிரம்மவாத தேசத்தின் சிறப்பிற்குக் கொஞ்சங் குறைந்திருக்கின்றன.

உ௦—இந்தத் தேசங்களில் பிறந்த பிராமணனிடத்தினின்றும் சகலரும் தம் தருமங்களை யறிந்துகொள்ளக் கடவார்கள்.

உ௧—இமோப் பர்வதத்திற்கும், விஞ்சை பாவதத்திற்கும், நடுவாயும் சரஸ்வதிநதி மறைந்த விசனச தேசத்திற்குக் கிழக்காயும், பிரயாகைக்கு மேற்காயும், இருக்கிற இடமானது மத்தியதேசமென்று சொல்லப்படுகின்றது

உஉ—கிழக்குசமுத்திரம் தொடங்கி, மேற்குசமுத்திரம் வரையில், முன்சொன்ன மலைகளின் நடுப்பிரதேசமானது சாதுக்கள் வசிக்கிற ஆரியாவாத்த தேசமென்று சொல்லப்படுகின்றது.

உரு—கிருஷ்ணசாரமென்று மாணுது எந்தவிடத்தில் சுபாவமாய் சஞ்சரிக்கின்றதோ, அந்தவிடந்தான் யாகஞ்செய்தற் குரியது. மற்றவிடம் அசுத்தமான மிஸேசசதேசமென்று சொல்லப்படும்.

உச—இப்படிப்பட்ட புண்ணியதேசங்ளை துவிஜர்கள் வேறு தேசத்திற் பிறந்தவராயினும் வந்தடைய வேண்டியது. அல்லது சூத்திரன ஊழியத் தொழிலைவிட வேறுநிபத்தியை எந்தவிடத்திலடையமாட்டானோ அந்தவிடத்தில் வசிக்கத்தக்கது.

உரு—இதுவரையில் ஜோத்கி உற்பத்தியையும்- தருமத்திற்குக் காரணமான வேதசாஸ்திர புண்ணிய தேசத்திரங்கனையும்- உங்களுக்குச் சங்கிரஹமாகச் சொன்னேன் இனிவருஞ்சுரம தருமத்தைக் கருங்கள்.

உச—துவிஜர்களுக்கு வேதத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிற பரிசுத்தமான மந்திர காமங்ளினாலே சாப்பாநானமுதலான இம்மையில் சரிந்தலாதப் பரிசுத்தம் பண்ணவும், மறுமையில் புண்ணியலோகத்தைக் கொடுக்கும், உரியதான சரிசுத்தியானது செய்யத்தக்கது.

உ௪—காப்பாநான மந்திரத்தாலும், சீமந்த ஓமத்தாலும், சாதகாமம்- நாமகரணம்- அனனப்பிராசனம்- சௌஸம்- உபநயனம் இவைகளினாலும், துவிஜர்களுக்குச் சம்போகஞ்செய்யக்கூடாத தினத்தில் செய்ததனாற் றுறுறபத்தியான தோஷமும், மாதாவின்காப்பத்தில் வந்த தோஷமும், நீக்கப்படுகின்றது.

உ௫—வேத மோதுவதாலும் மதுமம்ச பக்ஷணஞ் செய்யாதிருக்கிற வீரதாதுகளாலும், ஓளபாசன ஓமங்களினாலும், தேவரிஷிபிதர் தர்ப்பணத்தினாலும், பஞ்சமஹா எக்கியத்தாலும், அ

மனுதர்மசாத்திரம்.

க்கினிஷ்டோமாதிகளினாலும், சரீரமானது மோக்ஷத்திற் குரியதாகச் செய்யப்படுகின்றது.

சாதகர்மாதிரிசம்ஸ்காரம்,

௨௯—தொப்புள் கொடியறுப்பதற்கு முன்னம் சாதகர்மமென்னுஞ் சம்ஸ்காரம் புருஷனுக்குச் செய்யவேண்டியது. அப்போது அந்தக் குழந்தைக்கு- நெய்- தேன் இவற்றில் சுவர்னத்தை மந்திரத்தோடிழைத்து, நானிற்றடவ வேண்டியது.

௩௦—இந்தக் குழந்தைக்கு பிறந்த பத்தாவது அல்லது பன்னிரண்டாவது தினத்தில், புண்ணியத்தியில், நல்ல முகூர்த்தத்தில், நல்ல நட்சத்திரத்தில் நாமகரணஞ் செய்யவேண்டியது.

௩௧—பிராமணனுக்கு மங்களத்தையும், சூத்திரியனுக்கு பலத்தையும், வைசியனுக்கு பொருளையும், சூத்திரனுக்குத் தாழ்வையும், காட்டுகிறதான பெயரை இடவேண்டியது.

௩௨—பிராமணனுக்குச் சாமவென்பதையும், சூத்திரியனுக்கு வர்ம என்பதையும், வைசியனுக்கு பூதியென்பதையும், சூத்திரனுக்குத் தாசனென்பதையும், தொடர்ப்பேராக இடவேண்டியது.

௩௩—ஸ்திரீகளுக்கு சுகமாகக் கூப்பிடத்தக்கதாயும், கொடுமையில்லாததாயும், பிறிவான அர்த்தமுள்ளதாயும், மனோக்கியமாயும், மங்களமாயும், நாககாமக்ஷரத்தையுடையதாயும், ஆசீர்வாதத்தைக் கொடுக்கிறதாய் மிருககிற பெயரையிடவேண்டும்.

௩௪—குழந்தைபிறந்த நான்காவது மாதத்தில் அந்தச்சிசுவை பிறந்தவீட்டினின்றும் வெளியிற் கொணடுவதது, சூரியனுக்குக் காட்டவேண்டியது. ஆறாவதுமாதத்தில் அன்னப்பிராசனஞ் செய்விக்க வேண்டியது. அல்லது தங்கள் குலவழக்கப்படி மூன்றாவதுமாதந் தொடங்கி எப்போதாவது இவ்விரண்டையுஞ் செய்யலாம்.

௩௫—துவிஜாதிகளுக்கு பிறந்த வருஷத்திலாவது, மூன்றாவது

இரண்டாவதத்தியாயம்.

துவருஷத்திலாவது, வேதத்திற் சொன்னபடி தர்மமாக சௌகர்மஞ்செய்யவேண்டியது.

௩௬—பிராமணனுக்கு கருப்பமானது முதல் எட்டாவதுவயதிலும், சூத்திரியனுக்கு கருப்பமானது முதல் பதினேராவதுவயதிலும், வைசியனுக்கு மேற்சொன்னபடி பன்னிரண்டாவது வயதிலும் உபநயநஞ்செய்யவேண்டியது.

௩௭—பிரம்மதேஜசை விரும்புகிற பிராமணனுக்கு ஐந்தாவது வயதிலும், பலத்தைவிரும்புகிற சூத்திரியனுக்கு ஆறாவதுவயதிலும், பொருளைவிரும்புகிற வைசியனுக்கு எட்டாவது வயதிலும், உபநயநஞ்செய்யத்தக்கது.

௩௮—பிராமணனுக்குப் பதினாறுவயதுவரையிலும், சூத்திரியனுக்கு இருபத்திரண்டுவயதுவரையிலும், வைசியனுக்கு இருபத்துநாலு வயதுவரையிலும், உபநயநம் இரண்டாம்பசுமமாகச் செய்யலாம்.

௩௯—அதன்பின்பு இந்தமுன்னுவருணத்தாரும் மேற்சொல்லியகாலத்தில் உபநயநமுதலிய சமஸ்காரஞ் செய்யப்படாதவர்களானால் காயத்திரிமந்திரத்தினின்றும் நீங்கினவர்களாயும், விராத்தியாளென்னும் பெயருள்ளவர்களாயும், பெரியோர்களாலே வைதிகாரியத்தினின்றும் நீக்கப்பட்டவர்களாயும் ஆகிறார்கள்.

௪௦—இப்படி அபரிசுத்தாளான இவர்களுக்கு வேதஞ்சொல்லி வைக்கக்கூடாது. கஷ்டகாலத்திலும் அவர்களிடத்தில் பெண் வாங்கவுங் கொடுக்கவுங்கூடாது.

௪௧—பிராமண-சூத்திரிய-வைசிய-பிரம்மச்சாரிகள்-கறுப்புமான்-புள்ளிமான்-வெள்ளாடு-இவைகளின் தோலுகளை உத்தரியமாகவும் சணப்பனார் பட்டுதால் செம்புலிஆட்டின்மேல் இவைகளால்

மநுதர்மசாத்திரம்.

நெய்யப்பட்டதை அரையுத்தரியமாகவும் வருணச்சிரமமாய் தரிக்கவேண்டியது.

சஉ—பிராமணனுக்குமிஞ்சிப் புல்லினாலும், சஷத்திரியனுக்குனில்லினையொத்த முறுவற்புல்லினாலும், வைசியனுக்கு சணப்பினுரினாலும், மேடுபள்ளமில்லாமல் மெல்லிதாய்ப்பின்னி மூன்றுவடமாய் மேலரைஞாண்கட்டவேண்டியது.

சங—இந்தமூன்றும் அகப்படாதகாலத்தில் மேற்சொன்ன மூன்றுவருண பிரம்மச்சாரிகளுக்கும் சிரமமாக தருப்பை, நாணல், சவட்டைக்கோரை, இதுகளினால் மூன்றுவடம் அல்லது, தனிகள்குலவழக்கப்படி ஐந்துவடமாவது, ஒருமுடியுடன் சட்டவேண்டியது.

சச—பிராமணனுக்குப் பஞ்சிதூலாலும், சஷத்திரியனுக்கு சணப்பதூலாலும், வைசியனுக்கு வெள்ளாட்டின்மயிராலும், மூன்றுவடமாகத் தோளில் பூணுதூல்தரிக்கவேண்டியது.

சரு—பிராமணனுக்கு வில்வம்-பரசம் - இவ்விரண்டையும் சஷத்திரியனுக்கு ஆல் கருங்காலி - இவ்விரண்டையும், வைசியனுக்கு இரளி - அத்தி - இவ்விரண்டையும் தண்டமாக விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன ஆனால் இவ்விரண்டில் இஷ்டமான ஒன்றைத்தான் தரிக்கவேண்டியது.

சசு—பிராமணன் பூடிமுதல் தன்றலைபளவாகவும், சஷத்திரியன் நெற்றியளவாகவும் - வைசியன் மூக்களவாகவும் - தண்டத்தைத்தரிக்கவேண்டியது.

சஎ—இந்தத்தண்டங்கள் கோணலில்லாமலும், காயமில்லாமலும், பார்வைக்கு அழகாயும், மனிதர்களுக்குப்பயத்தை யுண்டுபண்ணாததாயும், அதனதன் தோல்களோடு கூடினதாயும், நெருப்பினால் சுடப்படாததாயும் இருக்கவேண்டியது.

இரண்டாவதத்தியாயம்.

சுஅ—அவரவர்களுக்கு இஷ்டமான வொருதண்டத்தை யெடுத்துக்கொண்டு சூரியனை நமஸ்காரஞ்செய்து, அக்கினி வலஞ்செய்து, மேற்சொல்லப்போகிறவிதிப்படி பிசைஷயெடுக்கவேண்டியது.

சுகூ—பிரம்மச்சாரிகளான மூன்றுவருணத்தாரில்பிராமணன் பவதிபிசுநாதேதியென்றும், சூத் தூரியன்-பிசுநாம்பவதிதேதியென்றும்-வைசியன்-தேகிபிசுநாம்பவதியென்றும், வசுனத்தைச்சொல்லி பிசுநாதேதுக்கவேண்டியது.

நூ—உபநயநமானவுடனே அதன் அங்கபூதமான பிசைஷயை தாயினிடத்திலாவது, அவளது-தங்கை-தமக்கை- இவர்களிடத்திலாவது-தன் தமக்கையிடத்திலாவது- அல்லது - இவனிடத்தில் அன்புடையவரிடத்திலாவது முனனம்வாங்கவேண்டியது.

நுக—இந்தவிதிப்படி மூன்றிடத்திற்குக் குறையாமல் தனக்குப்போதுமானமட்டும் பிசைஷவாங்கிக்கொண்டு, அதைத்தன்குருவுக்குநிவேதனஞ்செய்து, கிழக்குமுகமாகநிற்குது, ஆசமனஞ்செய்து புதிக்கவேண்டியது.

நுக—ஆயுளைவிரும்புகிறவன்-கிழக்குமுகமாயும், கீர்த்தியைவிரும்புகிறவன்-தெற்குமுகமாயும், சம்பத்தைவிரும்புகிறவன்- மேற்குமுகமாயும், சத்தியத்தைவிரும்புகிறவன்-வடக்குமுகமாயும், இருந்து புதிக்கவேண்டியது.

நுக—துவிஜன் தினந்தோறும் சாப்பிடும்போது கைகால்சத்தி செய்துகொண்டு, ஆசமனம்செய்து, அன்னத்தைப் பூசித்துப், பின்பு பரிஷேசனம்பண்ணி, போசனம்பண்ணவேண்டியது - பின்பும்கண்-காது - மூக்கு - இவைகளைத்துடைத்து ஆசமனஞ்செய்யவேண்டியது.

நுக—தினந்தோறும் சாப்பிடுகிற அன்னம் பரப்பிரம்மசாரூப

மருதர் மசாத்திரம்.

மாகையால் அதைநிந்தியாமல் பூசித்துச், சந்தோஷத்துடன் நன்றாகப்பார்த்துப், புகழ்ந்துபுகிக்கவேண்டியது.

௫௫—அன்னத்தைப்பூசித்துப்புகித்தால்தையம் பலன இவைகளைக்கொடுக்கிறது. நிந்தித்தால் அவ்விரண்டையும் அழித்துப்போடுகின்றது.

௫௬—தான்புகித்துமிருந்த எச்சில்அன்னத்தை எவனுக்கும் இடக்கூடாது. இரவும்பகலு மிரண்டுவிசையனறி புசிக்கப்போகாது. அதிகமாகவும்புகிக்கலாகாது- புகிக்கும்போது மத்தியிலெழுந்திருந்தால் பின்னும் அந்த அன்னத்தைப்புகிக்கலாகாது, நைசுத்திபண்ணாமல் அசுத்தானைப்பார்க்கலாகாது.

௫௭—அதிகமாகப்புகித்தால் நோயையும், ஆயுட்குறைவையும், சுவர்க்காதிபோகக்குறைவையும் புண்ணியக்குறைவையும், உலகநிதையையும், உண்டிபண்ணும். ஆதையால் அதைநீக்கவேண்டியது.

௫௮—விப்பிரன் பிரம்மதீர்த்தத்தினாலாவது, காயதீர்த்தத்தினாலாவது, தேவதீர்த்தத்தினாலாவது, ஆசமனஞ் செய்யவேண்டியது. பிதூர்த்தீர்த்தத்தினாலொருபோதுஞ் செய்யலாகாது.

௫௯—பெருவிரலி னடுப்பிரதேசத்தை பிரம்மதீர்த்தமென்றும், சுண்டிவிரலின் அடிப்பிரதேசத்தை காயதீர்த்தமென்றும், விரல்களினுனியை தேவதீர்த்தமென்றும், பெருவிரலுக்கும் ஆட்டாட்டி விரலுக்கும், மத்தியை பிதூர்த்தமென்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

௬௦—முன்னம்ஜலத்தை மந்திரத்தோடு மூன்று தரஞ்சாப்பிட்டுப் பின்புஜலத்தினால் வாயை யிரண்டுவிசைத்துடைத்து பின்புகண்-காது-மூக்கு-தோள்-மார்பு-தலை - இவைகளையுந் துடைக்கவேண்டியது-இதுதான் ஆசமனம்.

௬௧—தருமந்தெரிந்தவனாயும் ஆசாரத்தை விரும்புகிறவனாயும் பிறக்கிறவன் - சூடு - தூரை - இல்லாதஜலத்தினால் இரகசியமாய்

கிழக்கு அல்லது வடக்குமுகமாக இருந்து ஆசமனஞ்செய்ய வேண்டியது.

கூஉ—பிராமணன் மாபுவளையின்போகத்தக்கஜலத்தினாலும், ஸ்ஷத்திரியன் - கழுத்துவளையிற் போகத்தக்கஜலத்தினாலும், வைசியன் உண்ணாக்குவளையிற் போகத்தக்க ஜலத்தினாலும், சூத்திரன் - நாளிலு முத்தட்டினும் படத்தக்கஜலத்தினாலும்- ஆசமனஞ்செய்தால் பரிசுத்தனாகிறான்.

கூங—துவிஜர்கள் உத்தரியத்தையாவது, பூணுநூலையாவது, இடதுதோளிலும், வலதுகையின்கீழிலும், போட்டுக்கொண்டால் உபவிதமென்றும், வலதுதோளிலும், இடதுகையின்கீழும் போட்டுக்கொண்டால் பிராஸ்யிஷ விதமென்றும், கண்டபத்துமாலையாகப் போட்டுக்கொண்டால் நிவிதமென்றும், சொல்லப்படுகின்றது.

கூச—இந்த மூன்றுவருணப் பிரமச்சாரிகளும், அவரவர்களமிஞ்சி உத்தரியம் - தண்டம் - பூணுநூல்-கமண்டலம் - இவைகள் அபரிசுத்தமானாலும் - பின்னமாகப்போனாலும் - தண்ணியிற்புதைத்துவிட்டுப் புதிதாய் அதனதன் மந்திரங்களால் கிரகித்துக்கொள்ளவேண்டியது.

கூரு—பிராமணன் - ஸ்ஷத்திரியன் - வைசியன் - இவர்களுக்கு கிரமமாகப்பதினாறு இருபத்திரண்டு இருபத்தினாலு இந்தவயதுகளில் கேசாந்தம் என்னும் விரதம்செய்ய வேண்டியது.

கூசு—ஸ்திரீகளுக்கு இந்தச்சாத கர்மமுதலிய கர்மங்கள் அந்தந்தக்காலத்தில் சரீரஸ்த்தியின் பொருட்டு வேதமந்திரமில்லாமல் உபநயநரீங்கலாகத் தந்திரத்தினாலே செய்யவேண்டியது.

கூஎ—ஸ்திரீகளுக்கு விவாகத்தை உபநயநமாகவும். பரீக்ஷா

தந்திரமாவது மந்திரமின்றிச்செய்யும் கிரியைகள்.

மனுதர்மசாத்திரம்.

வுக்கு பணியிடைசெய்வதைக் குருகுலத்தில் வேதமோதுவதாகவும், வீட்டைக்காப்பாற்றுவதை சமிதாதானமாகவும், சொல்லப் படுகிறது.

சூஅ—துவிஜர்களுக்கு உபநயநவதிசொல்லி முடிந்தது. இரண்டாவது ஜனனத்தை பிரகாசப்படுத்துவதாயும், புண்ணியராயுமிருக்கிறசெய்கையை விவரமாகக்கேளுங்கள்.

சூகூ—குரு-அல்லது-தகப்பன்-சீடன்-அல்லது-புத்திரனுக்கு உபநயநஞ்செய்வித்து முதல் ஆசாரத்தையும், சௌசத்தையும், சமிதாதானத்தையும் - சந்தியாவந்தனத்தையும்- சொல்லிவைக்கவேண்டியது.

எ௦—வேதமோதப்போகிற சீடன் - சாஸ்திரப்படி ஆசமனஞ்செய்து பரிசுத்தமானவஸ்திரமுள்ளவனாய் இந்திரியக்கட்டுப்பாட்டுடன் வடக்கு-அல்லது-கிழக்குமுகமாக கைகளைக்கட்டிக்கொண்டு ஓதவேண்டியது.

எ௧—வேதமோதத் துவக்கும்போதும், முடிக்கும்போதும், சீஷன் குருவின்பாதங்களைத்தொட்டு நமஸ்காரஞ் செய்யவேண்டியது. ஓதும்போது இரண்டுகையுங்கட்டிக்கொள்ளவேண்டியது. அதற்குப் பிரம்மாஞ்சலியென்றுபெயர்.

எ௨—குருவை நமஸ்காரஞ் செய்யும்போது இரண்டுகைகளைபுறம் மாற்றிவைத்துக்கொண்டு தன்வலதுகையினால் குருவின்வலதுகாலையும், இடதுகையினால் குருவின் இடதுகாலையும், தொடவேண்டியது.

எ௩—குருவானவர் வேதமோதவந்த சீஷனை சோம்பலில்லாமல் காடோறும் துவக்கும்போது துவக்கென்றும், முகிக்கும்போது நிறுத்தென்றும், சொல்லவேண்டியது.

இரண்டாவதத்தியாயம்.

நக

எசு—பிராமணன் வேதமோதத் துவக்கும்போதும், முடிக்கு
ம்போதும், பிரணவத்தைச் சொல்லவேண்டியது. அப்படி முன்னர்
சொல்லாததினால் ஒதினவேதம் கொஞ்சங் கொஞ்சமாய் மறந்துவி
டும். பின்சொல்லாவிட்டால் நியாபகத்தில் தரிக்கப்படமாட்டாது

எடு—கிழக்குமுகமாகத் தருப்பைகளைப் பரப்பி அதன்மே
லுட்காரந்து, இரண்டுகைகளிலும் பௌத்திரம் போட்டுக்கொண்
டு, மூன்று பிராணாயாமம் செய்து, பின்பு பிரணவத்தைச் சொல்
லவேண்டியது.

எசு—பிரம்மாவானவா பிரணவத்தி னவயவங்களுள் அகா
ர - உகார - மகாரத்தையும், மூன்று வி்யாகிருதியையும், மூ
ன்றுவேதத்தினின்றும் கிரமமாக உண்டுபண்ணினார்.

எஎ—மேலும் தது - என்னும் - துவக்கத்தையுடைய காயத்
திரியின மூன்றடியையும், மூன்று வேதத்தினின்றும் புண்டுபண்
னினார்.

எஅ—இந்த பிரணவத்தையும், மூன்று வி்யாகிருதியை மூன்
னிட்டிருக்கிற இந்தக் காயத்திரியையும், சந்திராகாலங்களில் செ
பிக்கிற பிராமணன் மூன்று வேதமோதின புண்ணியத்தை யடை
கிறான்.

எசு—இந்தக் காயத்திரியை ஊருக்குவெளியில் நதிதீரம்
காடு இவைகளில் ஒருமாதம்வரையில் தினந்தோறும் ஆயிரந்தரம்
செபிக்கிற பிராமணன் மஹா பாதகத்திலும் நின்று தோலில்நின்
று பாம்பு நீங்குவதுபோல நீங்குகிறான்.

அ|0—இந்தச்செபம் - உபநயநமுதலிய காமம் - இவைகள்
இல்லாத மூன்று வருணத்தாரும் பெரியோர்களினால் நிந்திக்கப்
படுவார்கள்.

* வி்யாகிருதி - என்பது - காயத்திரிக்கு முன்சொல்லப்படும்
ஓமந்திரவிசேஷம்.

அக—பிரணவத்தையும், மஹா வியாகிருதியையும், முன்னிட்டுக் கொண்டிருக்கிற காயத்திரியை மோக்ஷத்தை யடைகிறதற்கு வழியாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

அஉ—எவன் - மூன்றுவருஷவரையில் தினந்தோறும் சோம்பலில்லாமல் இந்த மந்திரங்களைச் செபன் செய்கிறானோ அவன் வாயுனைப்போல் ஆகாயத்தில் நாமசாரியாய் பிரம சாயுச்சியத்தை யடைகிறான்.

அங்—பிரணவம் பரப்பிரம்மமாகவும், பிராணாயாமம் - சாந்திராயண முதலியவற்றைக் காட்டி னுமேலானதவமாகவும், சொல்லப்படுகின்றன. காயத்திரியைச் செபிக்கிறவனுக்குப் பாவமில்லை - சத்தியமாய் வசனிக்கிறவனுக்கு மௌனவிரதம் வேண்டிவதில்லை.

அச—வேதத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிற எக்கிய யாகாதிகாரியங்கள் அழிவுள்ள பலத்தைக் கொடுக்கின்றமையால் அழிவுள்ளதென்றும் பிரணவம் பரமாத்மம் சுவரூபத்தைத் தெரிவித்து மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கின்றமைபால், அழிவற்றதென்றும், பிரமனால் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

அரு—அமாவாசி - பெளரணமி- இதில் செய்யவேண்டிய ஸ்தாலிபாகமுதலிய விதி யெக்கியத்தையகாட்டினும் செப எக்கியமானது பத்துப்பங் குயாந்தது, அது இரக்கியத்திற் செய்யப்பட்டால் தூறுபங் கதிகமாயும், மனதி லதன்பொருளை யறிந்து உதடசையாமற் செபித்தால் ஆயிரம்பங் கதிகமாயும், சொல்லப்படுகின்றது.

காமசாரி - என்பது - தன்னிஷ்டப்படி ரூபமெடுத்துச் சஞ்சரிப்பது.

* ஸ்தாலிபாகம் - என்பது - பஞ்சபாத்திரத்திற் பாகம்பண்ணிய அன்னத்தாற் செய்யும் - ஓமம்.

இரண்டாவதத்தியாயம். ௩௩

அ௬—விதி யெக்கியத்தோடுகூடின நான்கு * பாகளக்கியங்களும், காயத்திரிசெபத்தின் பதினொன்றொருபங்கின் மகிமையை யடைகிறதற்குத் தகுதியற்றதாக விருக்கின்றன.

அ௭—பிராமணன் காயத்திரிசெபத்தினாலேயே மோக்ஷத்தினை யடைகிறான். இதிற்சந்தேகமில்லை. வேறான யாகாதிகளைச்செய்தாலுஞ்செய்யலாம், விட்டாலும் விடலாம், யாகத்தைச்செய்யவே வேண்டிமென்னுங் கடைமையில்லை. அதனாலே பிராமணன் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும், மித்திரனென்று சொல்லப்படுகிறான்

அ௮—மனதையபகரிப்பதை சுபாவமா டவுடையசப்தநாதினிஷயங்களிற் செல்லாநின்ற இந்திரியங்களைச் சுவாதினப்படுத்துகிற விஷயத்தில், தோப்பாகன்குதிரைகளைச் சுவாதினப்படுத்துகிற விஷயத்தைப்போல அறிவுள்ளவன் முயற்சிசெய்யவேண்டியது.

அ௯—பெரியோர்களினால் பதினொன்றாகப்பகுக்கப்பட்ட இந்திரியங்களை கிரமமாகச்சொல்லுகிறேன்.

௧௦—காது - தொக்கு-கண் - நா-மூக்கு-ஆக ஐந்து. ஆசனம்-உபஸ்தம்-கை-கால்-சொல்-ஆக ஐந்து.

௧௧—இவைகளில்-காதுமுதல்-மூக்குவரையில், ஞானேந்திரியம் ஐந்து, ஆசனமுதல்-சொல்வரையில்-காமேந்திரியம்-ஐந்து.

௧௨—தன்செய்கைக்குத் தக்கபடி இவ்விருவகையாகிய பத்து இந்திரியங்களையும் ஏவுகிற மனதை-பதினேராவது-இந்திரியமென்று அறியத்தக்கது அதைச்செயித்தால் மற்றஎல்லா இந்திரியங்களுஞ் செயிக்கப்பட்டவையாகும்.

* பாகளக்கியம் - என்பது - பஞ்சமஹா எக்கியத்தில் பிரம எக்கியரீங்கலாக அன்னத்தினாற்செய்யத்தக்க மற்றநான்கும்.

மநுதர்மசாத்திரம்.

கூ௩—இந்திரியங்கள் விஷயத்தில் சஞ்சரிப்பதால் தோஷத்
தையடைகிறுன் அவைகளையடக்கினால் மோகஷமுதலிய சித்தி
யைப்பெறுகிறுன் இதிற்சந்தேகமில்லை.

கூ௪—ஆசையானது அனுபோகத்தினால் ஒருபோதும் அடங்
குகிறதில்லை. நெய்சினால் அக்கினிபோல அனுபோகத்தினால் விரத்
தியையேயடையும்.

கூ௫—ஒருவன் சகலபோகங்களையும் அனுபவிக்கிறுன் ஒருவன்
அப்போகங்களை அற்பமாகவெண்ணி நிவர்த்திசெய்கிறுன் இதில்
அனுபவிக்கிறவனை விட நிவர்த்திசெய்கிறவன் உயர்ந்தவன்,

கூ௬—விஷயசம்பந்தப்பட்டிருக்கிற இந்திரியங்கள் ஞானத்தி
னூடக்கப்படுவதுபோல விஷயசநிதானத்தை நீக்குவதால் அட
க்கவரிது.

கூ௭—வேதமோதுவது தானங்கொடுப்பது எக்கியங்களைச்செ
ய்வது அனுஷ்டானமாகளை நடத்துவது தவஞ்செய்வது, இவைக
ளெல்லாம் விஷயசம்பந்தப்பட்ட மனதையுடையவனுக்கு பலனைக்
கொடுப்பதில்லை.

கூ௮—எவன் இஷ்டாநிஷ்டங்களை காதினுற்றேட்டும் மெய்யி
னற்றொட்டும் கண்ணுற்பார்த்தும், நாளினுற்புசித்தும், மூக்கினால்
மோந்தும், சுகத்தையுந்துக்கத்தையு மடையனில்லையோ அவனே
ஜிதேந்திரியன்.

கூ௯—இந்திரியங்களுக்குள் யாதாமொன்று சுவாதீனப்படா
மற்போனால் கியானமானது அதன்வழியாக இல்லிக்குடத்திற் ஜல
ம்போல சிறுகச்சிறுகப்போய்விடும்.

கூ௦—ஆகையால் எல்லாவிந்திரியங்களையும் வசப்படுத்தி மன
தையும் சுவாதீனப்படுத்தி தன்சரீரத்தைவருத்தாயல் இம்மைக்கு
ம் மறுமைக்கும் உதவியானகர்மங்களைச் சம்பர்த்திக்கவேண்டியது.

இரண்டாவதத்தியாயம்.

க௦௧—காலேசந்தியில் சூரியோதய மாகிறவரையில் நின்றன்கொண்டும் மாலேசந்தியில் நகனத்திரந் தெரிகிறவரையில் உட்கார்ந்து கொண்டும் செபிக்கவேண்டியது.

க௦௨—காலேசந்தியில் நின்றபின்னடுவையவதால், இரளிற்செய்தபாவமும், மாலேசந்தியில் உட்கார்ந்துகொண்டு செய்வதால், பகலிற் செய்தபாவமும் - நீங்கினிடும்.

க௦௩—எவன் இவ்விருதாலத்திலும் மேற்சொன்னபடி செய்யவில்லையோ, அவன் சகலமான பிராமணபூசாகாரியத்தினின்றும் - பழிஷ்காரஞ்செய்யத் தக்கவன்.

க௦௪—ஜலத்தின் கரையிலாவது, ஜனசஞ்சார மில்லாதவிடத்திலாவது, உட்கார்ந்து ஒருவழி மனதுள்ளவனாக தினந்தோறும் செய்யத் தக்க பிரம்ம எக்கியத்தைச்செய்து காயத்திரிமுதலியவையும் - அதன்முடிவில் ஓதவேண்டியது.

க௦௫—வேதாங்கம் - நித்திபம் செய்பவெண்டியதான காயத்திரிஜெபம் - பிரம்ம எக்கியம் - ஓளபாசனம் - வைசுவதேவம் - இவைகளுக்கு-அநத்தியயனநாளில்லை.

க௦௬—நித்தியஞ் செய்யத்தக்கதான காயத்திரிமுதலிய கர்மங்கள் பரப்பிரம்ம விஷயமான யாகமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால் அவைகள் அநத்தியயநத்திற் செய்யப்பட்டாலும் புண்ணியத்தை யேதரும்.

க௦௭—எவன் ஒருவருளுவரையில் பரிசுத்தனாய் பிரம்ம எக்கியத்தைச்செய்கிறானோ அவனுக்கு அந்தப்பிரம்ம எக்கியமானது பால்-தயிர்-நெய் - இவைமுதலியவற்றை யுண்டிபண்ணி அவற்றால் அவன் பிதுர்க்களைச் சந்தோஷப் படுத்துகின்றது.

க௦௮—அக்கினியில் சமீப்தினால் ஓமஞ்செய்வது, அன்னபிசைசெய்துபெய்தது, தரையிற்பெய்தது, குருபணிவிடைசெய்வது, இவைக

மனுதர்மசாத்திரம்.

வே பிரமசாரியானவன் வேதமுழுது மோதி திரும்பிவருகிறவனா யில் செய்யவேண்டியது.

க௦௯—தன் குருவின்புத்திரன்-பணிவிடைசெய்பவன்-மற்றொருகியான த்தைத் தனக்குச் சொல்லத் தக்கவன்-தருமத்தை யறிந்தவன் - ஆசாரமுள்ளவன் - சொல்லிவைத்ததைக் கிரகிக்கச்சக்தியுள்ளவன் - கேட்டபொருளைக் கொடுப்பவன் - பந்து - பங்காளி - பொய்சொல்லாதவன் - இப்பதினமரும் வேதஞ்சொல்லிவைக்கத் தக்கவர்கள்.

க௧௦—தருமத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்று கேளாதவனுக்குச் சொல்லக்கூடாது-அக்கிரமமாகக் கேட்குகிறவனுக்குஞ்சொல்லக்கூடாது. தான் எல்லாத்தருமத்தையு மறிந்திருந்தாலும் ஊமனைப்போலுலகில் சஞ்சரிக்கவேண்டியது.

க௧௧—எவன் அதாமமாகச் சொல்லிவைக்கிறானோ எவன்அதர்மமாகக் கேட்கிறானோ, அவ்விருவாகளில் ஒருவன் அற்பாயுளையடைகிறான். அல்லது இருவருக்கும் பகையாவதுண்டாகின்றது.

க௧௨—எந்தச் சீஷனிடத்தில்-தாமம்-பொருள் - பணிவிடை-இவைகளில்லையோ அவனுக்கு வித்தைசொல்லிவைத்தால் களர்நிலத்தில் நல்லவிதையை விதைக்கிறதுபோலாம்.

க௧௩—வேதமறிந்தவன்ஒருவனுக்குஞ்சொல்லிவைக்காமல் வித்தைபோடிற்றந்தாலும் இறக்கலாமேயன்றி மிகுந்த ஆபத்காலத்திலும் முன்சொன்ன குணமில்லாத சீஷனுக்குச்சொல்லி வைக்கக்கூடாது.

க௧௪—வித்தியாதேவதைதயானது ஓதுவிக்கிறபிராமணனிடத்தில்வந்து ஓய் பிராம்ண! நானுனக்குப் புதையலாகவிருக்கிறேன். என்னைக்காப்பாற்று. பொருமையுள்ளவனுக்குச் சொல்லிவையாதே. அப்படியிருந்தாலுனக்கு மிகுந்தபலனைக் கொடுப்பேன்.

இரண்டாவதத்தியாயம்.

ககடு—எந்தச்சீஷனே பரிசுத்தனாகவும், அனுஷ்டான முள் ளவனாகவும், வித்தியாபொருளைக் காப்பாற்றுகிறவ னாகவும், சாக் கிரதையுள்ளவ னாகவும், அறிவாயோ அவனுக்கு என்னைச்சொல்லி வை யென்று சொல்லுகிறது.

ககசு—யாதொருவன் குருவுக்குத் தெரியாமல் ஒதுகிறவனி டத்தி னின்றும் வித்தையை யடைகிறானே அவன் வேதத்திருட் டோடு கூடினவனாய் நரகத்தை யடைகிறான்.

கக௭—தர்க்கசாஸ்திரம் - வேதசாஸ்திரம் - வேதாந்தசாஸ் திரம் இவைகளில் ஒன்றையாவது எவனிடத்து ஒதுவானே அவ னைமுன்னர் நமஸ்காரஞ் செய்யவேண்டியது.

ககஅ—பிராமணன் அனுஷ்டான முள்ளவனாய் காயத்திரி யைமாத்திர மறிந்தவனா யிருந்தபோதிலும் உயர்ந்தவன், மூன்று வேதம் ஒதினபோதிலும் அனுஷ்டான மில்லாமல் கண்டவிடத்தி ல் புசிச்சிறவனாயும், கண்டவனுக்கு ஒதுவிக்கிறவனாயும் இருந்தால் உயர்ந்தவனல்லன்.

குருபணிவிடை.

ககசு—குருவின் ஆசனத்திலும், படுக்கையிலும், உட்காரவும் படுக்கவுங்கூடாது. தான் படுத்திருக்கும்போதும், உட்கார்ந்திரு க்கும்போதுங் குருவந்தால் எழுந்திருந்து வந்தனஞ் செய்வேண் டியது.

கஉ௦—வயதினாலும், கல்வியினாலும், பெரியவர்கள் வரும்போ து, சிறியவ னுட்கார்ந்திருந்தால் அவன் பிரானவாயு மேலெழுந் துபோக எத்தனப் படுகின்றது. எழுந்திருந்து வந்தனஞ்செய்வ தால் அதன் நிலையை யடைகிறது.

மனுதர்மசாத்திரம்.

கஉக—பெரியோர்களை நாள்தோறுஞ் வந்தனஞ் செய்கிறவனாயும், அனுசரிக்கிறவனாயும் இருப்பவனுக்கு ஆயுள் - கல்வி - கோத்தி - பலம் இந்நான்கும் விாத்நியடைகின்றது.

கஉஉ—பெரியோர்களை வந்தனஞ் செய்யும்போது இன்னுன் வந்தனஞ் செய்கிறேனென்று தன் குடசோத்திர நாமதேயத்தைச் சொல்லி * அபிவாதனஞ் செய்யவேண்டியது.

கஉங—எவாகள் பிரத்தி யபிவாதனம் என்னும் - ஆசீர்வாதத்தை யறியமாட்டார்களோ அவர்களுக்கும், மாதார்களையும், தன்பெயரைமாத்திரஞ் சொல்லி வந்தனஞ் செய்யவேண்டியது.

கஉச—தான் வந்தனஞ்செய்து, அபிவாதனஞ் செய்யும்போது, தன் நாமதேயத்தின் அந்தத்தில் போவெனனுஞ்சப்தத்தைச் சொல்லவேண்டியது. அந்தச் சப்தமானது பெபர்குவின் சுவரூபமென்று ருஷிகளால் சொல்லப்படுகின்றது. அதாவது “சுபசர்மானாமா-அஹம் - அஸ்மி போ” இவைமுதலானவை.

கஉரு—சிறியோர்கள் தனனை வணங்கும்போது அவன் பெயரையும், அதன்கடையியில் அகாரத்தை மூன்று மாத்நிரையாகவும், சொல்லி ஆயுஷ்மான் - ஆபீருககக் கடவாயென்று வாழ்த்தவேண்டியது உதாஹரணம் - ஆயுஷ்மான் - பவ - தேவதத்தா - இவைமுதலியவை.

கஉசு—மேற்சொல்லியபடி எந்தப் பிராமணனுக்கு ஆசீர்வாதஞ் செய்யத் தெரியமாட்டாதோ அவனுக்கு அபிவாதனஞ் செய்யக்கூடாது. அவன் - சூத்திரனுக்குச் சமமானவன்.

கஉஎ—வணங்கினபின்பு பிராமணனை குசலமாக விருக்கிறையாவென்றும், கூதத்திரியனை நோயற்றிருக்கிறையாவென்றும் வை

* அபிவாதனம் என்பது + தன்குலம், கோத்திரம், சூத்திரம், சாகை, இவற்றைச்சொல்வது.

சியனை சேஷமமாக விருக்கிறையாவென்றும், சூத்திரனை - சுகமாக விருக்கிறையாவென்றும், கேழ்க்கவேண்டியது.

கஉஅ—யாகஞ்சய்வதற்காக திசைசுபெற்றிருப்பவன் சிறிய வனு யிருந்தாலும், அவனைப் பெயரைச்சொல்லி தரும மறித்தவன் அழைக்கக்கூடாது. போ - என்றும், பவான் - என்றும், அழைக்க வேண்டியது. இவ்விரண்டுசொல்லும் மரியாதையைக் காட்டும்.

கஉக—அன்னியன்மனை வி-தனக்குப்பந்துவல்லாத மாதர்கள் இவர்களை பவதி - சுபகே - பகினி - என்று அழைக்கவேண்டியது. இந்தச்சொற்கள் அக்சா - அம்மா - அம்மணி என்றும் மரியாதையைக் காட்டுகின்றது.

கஉ௦—அம்மான் - சிற்றப்பன் - பெரியப்பன் மாமனார்- யா கபுரோகிதன் குரு இவர்கள்வந்தால் எழுந்திருந்து வந்தனம் அபி வா தனம் செய்யவேண்டியது.

கஉ௧—சிறியதாய், அம்மான்பெண்சாதி, மாமியார், அத்தை, இவர்கள் குருபத்தினி மூச் சமானமானவர்க ளாதலால் குரு பத் தினியைப்போல் பூசிக்கவேண்டியது.

கஉ௨—தன் வருணத்திலே கலியாணஞ் செய்யப்பட்டிருக்கிற அண்ணன் பெண்சாதியை நான்றோலும் வணங்கவேண்டியது. ஞா தி - சம்மந்தி இவர்களின் பத்தினிகளை ஊருக்குப்போய் வந்தபோது காத்திரம் வணங்கவேண்டியது.

கஉ௩—பெரியஅத்தை, தாயுடன்பிறந்த பெரியதாய், சிறியதாய், இவர்களிடத்தில் தன்தாயைப்போல் மரியாதையா யிருக்கவேண்டியது. ஆனால் தாய் அவர்களைவிட உயர்ந்தவள்.

கஉ௪—ஒருபட்டணம், ஊர், இதில் வசிக்கிறவர்கள் பத்துவயது மூத்தவனாகும், அதில் கானம் முதலிய வித்தையறிந்திருந்

ம நுதர்மசாத்திரம்.

தால் ஐந்துவயது மூத்தவனோடும், வேத மறிந்தவனானால் மூன்று வயது மூத்தவனோடும், தன் ஞாநிகளானால் கொஞ்சகால மூத்தவனோடும் சினேகஞ் செய்யவேண்டியது.

கந்ரு—பத்து வயதுள்ள பிராமணனையும், நூறுவயதுள்ள சூத்திரியனையும் தகப்பன் பிள்ளையாக வறியவேண்டியது. அதில் பிராமணன் தகப்பன் மரியாதையும், சூத்திரியன் புத்திர மரியாதையும் வகிக்கவேண்டியது.

கந்சு—நியாயமாய் தீதடியபொருள் சிற்றப்பன்முதலிய பந்துக்கள், உயர்ந்தவயது, நல்லொழுக்கம், கல்வி, இவ்வைந்தும் ஒருவனை பூசிப்பதற்குக் காரணமா யிருக்கின்றது. ஆனால் இவைகள் கிரமமாக ஒன்றிலொன்றுயாந்தது.

கந்எ—மூன்று வருணத்தாரில் எவனிடத்தில் மேற்சொன்ன ஐந்துகுணங்களில் எவன் இரண்டுமூன்று குணங்களை யுடைத்தானவனாயிருக்கிறானோ, அவனை ஒரோகுணமுடைய வொருவன் பூசிக்கவேண்டியது. தொண்ணூறுவயதுக்கு மேற்பட்ட சூத்திரனை எல்லோரும் மரியாதை செய்யவேண்டியது.

கந்அ—பண்டிமுதலியவாகனத்தில் வருகிறவன், தொண்ணூறுவயதுக்கு மேற்பட்டவன், நோயுள்ளவன், சூமையாளி, மாதாகள், அனுஷ்டானமுள்ள பிராமணன், அரசன், கலியாணஞ் செய்யப்போகிற மாப்பிள்ளை, இவர்களுக்கு மற்றவர்கள் வழிவிடவேண்டியது.

கந்கு—மேற்சொன்ன யாவரும் ஒன்றாகவந்தால் அரசன் அனுஷ்டானமுள்ள பிராமணன் இவர்களுக்கு வழிவிடவேண்டியது. அவ்விருவரும், கூடிவந்தால் அரசனைக்காட்டிலும் அனுஷ்டானமுள்ள பிராமணனுக்கு வழிவிடவேண்டியது.

கசு௦—எவன் உபநயனஞ்செய்வித்து யாகமந்திரங்களையும் வேதவேதாந்தங்களையும் ஒதுவிககிருளோ அவனை ஆசாரியனென்று சொல்லுகிறார்கள்.

கசு௧—எவன் வேதத்திலும் யாகாதி மந்திரங்களிலும், கொஞ்சம் சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டு சொல்லுவிக்கிருளோ அவனை உபாத்தியாயனென்று சொல்லுகிறார்கள்.

கசு௨—எவன் கொப்பாதானமுதலிய கிரியைகளைச் செய்வித்து, ஜீவனோபாயத்தைக் கறியிககிருளோ, அவனை குருவென்று சொல்லுகிறார்கள்.

கசு௩—எவன் அகநிசந்தானம் அகநிஷ்டோமமுதலிய யாகம் இவைகளைச் செய்விக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டவனாய் செய்விக்கிருளோ அவனை நித்துவிககென்று சொல்லுகிறார்கள்.

கசு௪—எவன் சூரத்தோடுகூடிய வேதத்தின் உச்சரித்தலால்தனனிரண்டுகூடங்களையும், பரிபூரணஞ்செய்விக்கிருளோ அவன்தாயத்தைக்கூச்சரியானவன். அவன்கொருநாளும் துரோகஞ்செய்யக்கூடாது.

கசு௫—உபாத்தியாயனைவிட ஆசாரியன் பத்துப்பங்குயாந்தவன்-ஆசாரியனைவிட உபநயனாதி சமஸ்காரஞ் செய்வித்த தகப்பன நூறுபங்குயாந்தவன். அத்தகப்பனைவிட தாய தனமகிமையால் ஆயிரம்பங்குயாந்திருக்கிறான்.

கசு௬—பெற்றதகப்பனைவிட இரண்டாவதான பிராமண ஜனம் வரத்தக்க பிரம்மவுபதேசஞ்செய்கிற ஆசாரியனுயர்ந்தவன். அந்தவிரண்டாவது பிறப்பானது இம்மையிலும் மறுமையிலும் அழியாதது.

கசு௭—மாதாவும் பிதாவும் காமத்தினாலேபுணர்ந்து யோனிவழியாக எந்தப்பிறப்பை யுண்டிடுகிறார்களோ அந்தப்பிறப்

மருதர்மசாத்திரம்.

பானது மிருகசாதியைப்போல, அவயவங்களைமாத்திரம் கொடுக்க வல்லமையுள்ளது.

கசஅ—ஆசாரியன் விதிப்படி எந்தவிரண்டாவது ஜனனத் தைப் பிரம்மவுபதேசத்தினு லுண்டுபண்ணுகிறானே, அந்தப்பிற ப்பானது அழிவற்றதாயும், மூப்பற்றதாயும், புண்ணியலோகங்க ளைக் கொடுக்கிறதாயும் இருக்கின்றது.

கசக—சாஸ்திரவிஷயத்தில் கொஞ்சமாவது, நிரம்பவாவது, எவன் உபகாரஞ்செய்கிறானே அவனையும் குருவென றறியவேண் டியது.

கரு0—இரண்டாவது ஜனனத்தை யுண்டுபண்ணுகிறவனா யும், தன்சாதிதருமத்தை வேதத்திற்சொல்லியபடி அறிவிக்கிறவனா யு மிருப்பவன் தன்னைவிட சிறியவனாயிருப்பினும், சாஸ்திரப்படி தகப்பனுக்குச் சரியாகிறான்.

கருக—உ ாகரணம்-குழந்தையாயும், வித்துவானாயுமிருக்கிற ஆங்கீரசன்பிள்ளையானவன் தன்பிதூகுகளுக்கு வேதமோதிவைத் தான். அப்போது அவாகளை ஞானத்தினால் சீஷர்களாக மதித்து அவர்களை பிள்ளைகளென்றழைத் தான்.

கருஉ—அந்தப்பிதூர்கள் அதனற்கோபங்கொண்டு அதை தேவர்களிடத்திற் சொல்லிக்கொண்டார்கள். தேவர்களும் சபை கூடி உங்கள்குழந்தை உங்களைப்படி கூப்பிட்டதுசரி தான் என் று நியாயஞ்சொல்லத்தொடங்குகிறார்கள்.

கருங—தெரியாதவன் பிள்ளையாகவும் தெரிந்தவன் தகப்ப னைவுஞ் சொல்லப்படுகிறான். இப்படியேசாஸ்திரத்தாலும் பெரி யோர்களாலுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இரண்டாவத்தியாயம்.

கருசு—வயது - நரை-பொருள்-பாந்தனியம் - இவைகளானால் ஒருவன் பெரியவனாகமாட்டான் தெரிந்தவனே நமக்குப்பெரியவன் என்று ருஷிகள் தருமத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

கருரு—பிராமணர்களுக்கு ஞானத்தினாலும், ஸ்தத்திரியர்களுக்கு ஸீரியத்தினாலும், வைசியனுக்கு தானியம் - பொருள்-இவைகளினாலும், சூத்திரர்களுக்கு-வயதினாலும் மேன்மையுண்டாகிறது.

கருசு—நரையினுடைய தந்திரம் விருத்தமாகமாட்டான்- சிறுவனாயிருந்தாலும் வேதப்பொருளறிந்தவனே விருத்தன். என்றுதேவர்கள் தோமானஞ்சொன்னார்கள்.

கருள—மரத்தினுள் செய்யப்பட்டயானை-தோலினுள்செய்யப்பட்ட மிருகம் - வேதம் ஒதாதபிராமணன்- இம்மூவரும் உபயோகமில்லாதவர்கள். பெயரையாததிரம் பரிசுகிறது.

கரு ௩—மாதர்களிடத்தில் பேடியும், பசுமாட்டினிடத்தில் பசுமாதும், தெரியாதவனிடத்திற் கொடுத்த தானமும் எப்படி பயனில்லாததோ, அப்படியே வேதமோதாத பிராமணன் பயனில்லாதவன்.

கரு ௪—தருமறிந்த ஆசாரியன் ஹிதோபதேசம் செய்விக்கும்போது பிரம்புமுதலிய கருவிகளால் சீஷரை அதிகமாக அடியாமல் தருமத்தை உபதேசிக்கவேண்டியது. வாயினாலும் குரூரமில்லாமல் தாய்போல் பிரியமாய் பேசவேண்டியது.

கரு ௫—எவனுக்கு வாக்கும்மனதும் பொய்சொல்லாமலும், இராகத்துவேஷத்தை யடையாமலும்: பரிசுத்தமா யடக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அவன் வேதாந்தசாஸ்திரத்திற் சொல்லிய எல்லாப் பதிகையுமடைகிறான்.

கரு ௬—ஒருவன் தான் துன்பத்தை யடைந்திருந்தாலும் அன்னியனைப்பார்த்துத் துன்பம்வரும்படி பேசக்கூடாது. 'செய்கை'

மனுதர்மசாத்திரம்.

னாலும் மனதினாலும் ஒருவனுக்குத் துரோகஞ் செய்யக் கூடாது. கொடுமையாக அமங்கலமான வார்த்தைகளைச்சொன்னால் சுவர்க் காதி புண்ணியலோகங்களை யடையமாட்டான்.

ககூஉ—பிராமணன் தனக்கு அபலான்செய்கிற மரியாதையை விஷத்தையப்போல நினைத்து அஞ்சவேண்டும். அவமானத்தை அ மிர்த்தத்தையப்போல விரும்பவேண்டும்.

ககூங்—அவமானத்தாற் றுன்பத்தையடையாதவன் சுகமா கத் தூங்கியெழுந்திருக்கிறான். சுகமாக இவ்வுலகத்திலுஞ் சஞ்சரி க்கிறான். அவனை அவமானஞ்செய்தவன் தானே அழிந்துபோகிறான்.

ககூசு—இப்போது நானசொல்லிவந்த சாதகாமமுதல் உபந யனவரையில், சொல்லிய சமஸ்காரத்தினால், பரிசுத்தான துவிஜ ன் குருவினிடத்தில், வசித்து அவசரப்படாமல், வேதத்தைக்கிர மமாக வோதவேண்டியது.

ககூரு—வேதத்திற் சொல்லப்பட்ட பலபல நியமங்களாலும் அன்னபிசைஷ முதலான வீரதத்தினாலும், பரிசுத்தானதுவிஜ னாலே வேதமுழுதும் ஓதத்தக்கது. பின்பு வேதார்த்தமும், ஓத வேண்டியது.

ககூசு—தவஞ்செய்யவிருப்பமுள்ள துவிஜனானவன், வேதாத் தியயனஞ் செய்யவேண்டியது. அதுவே இவனுக்கு மேலான தவமா கச் சொல்லப்படுகின்றது.

ககூஎ—எவன் நாள்தோறும் தன்சக்திக்குத் தக்கபடி வேதத் தில் நாலுவாக்கியமாவது ஓதுகிறானோ, அவன் பாதாதிக்கேசவரா யில் தவஞ்செய்கிறவனாகச் சொல்லப்படுகிறான்.

ககூஅ—எந்தத் துவிஜனானவன் வேதத்தையோதாமல் வே றுன அர்த்தசாஸ்திரத்தில் முயற்சிசெய்கிறானோ அவன்ஜீவித்திரு த்கும்போதே தன்வம்சத்தாருடன் சூத்திரானுகிறான்.

க௭க—துவிஜனுக்கு முதற்பிறப்புத்தாயாலும். இரண்டாவது உபநயனத்தாலும், முன்னுறவது எக்கியதிகையாலும், உண்டாகிறதென்று வேதத்திற்கொல்லப்படுகின்றது.

க௭௦—அதில் மிஞ்சி கட்டுவதை அடையாளமாக உடைத்தான இரண்டாவதுபிறப்புக்கு காயத்திரியைத்தாயாகவும், ஆசாரியனைத் தசப்பனாகவுஞ் சொல்லுகிறார்கள்.

க௭௧—வேதத்தை ஒதுவிக்கிறதினால் ஆசாரியனையும் ஒருதகப்பனாகவே சொல்லுகிறார்கள். உபநயனஞ் செய்துகொண்டு வேதமோதாவிட்டால் இவன் ஒரு வைதீக சாரியத்துக்கும் உதவமாட்டான்.

க௭௨—உபநயனஞ் செய்துள்ளவதற்குமுன்பு இவன்சூத் திரனுக் கொப்பானவன் ஆனால் மாதா-பிதர் காமத்தில்மாத் திரம் அதற்குவேண்டிய வேதமந்திரஞ் சொல்லலாம்.

க௭௩—உபநயனமான பின்பு தான இவனுக்கு * சமிதாதான முதலிய விரதானுஷ்டானமும், வேதாத்தியயனமும், கிரமமாக விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

க௭௪—எந்தவருணத்தானுக்கு, எந்தமிருகத்தின் சாமமும், எவ்விதபூயு நாலும், எவ்விதமிஞ்சியும், எவ்விததண்டமும், எவ்விதவஸ்திரமும், விதிகப்பட்டிருக்கிறதோ அவைகளை அவனவன் விரதானுஷ்டான சாலங்களிலுந் தரிக்கவேண்டியது.

பிரமசாரிவிதம்.

க௭௫—குருவின்குலத்தில் வாசஞ்செய்கிற பிரமசாரி தன்னிந்திரியங்களெல்லா மடக்கிக்கொண்டு மறுமைக்குரிய தவம் விருத்தியடையும்பொருட்டு மேற்சொல்லப்போகிற நியம்ங்களை யனுஷ்டிக்கவேண்டியது.

* சமிதாதானம் என்பது சமித்தினாலே அக்கினியிற்செய்யும்ஓமம்.

மனுதர்மசாத்திரம்.

கௌ—நாள்தோறும் விடியற்காலையில் நதிஜலத்தில் ஸ்நானம் பண்ணி பரிசுத்தனாய் தேவர்-ருஷி - பிதர் தருப்பணங்களையும் தன்னிஷ்டதேவதையின் பூசையையும், இரண்டுவேளை சமிதா தானத்தையும் செய்யவேண்டியது.

கௌ—தேன்-மாம்சம்-கந்தம்-புஷ்பம்- தித்திப்பு-ஸ்திரீகள்-தயிர்-பால்-நெய்-மோர-ஜீவஹிம்சை.

கௌ—அப்பியங்கனம்-அஞ்சனம்-செருப்பு - குடை-காமம்-குரோதம்-லோபம்-கூத்து-பாட்டு.

* கௌ—சூதாடல்-வம்பளத்தல்-பழிசொல்லுதல்-பொய்சொல்லுதல்-மாதாக்களை ஆசையோடு பாராக்க விரும்புதல்-ஒருவருக்குத் துரோகஞ்செய்தல் இவைகளை நீக்கவேண்டியது.

கஅ௦—எப்போதும் பிரமசாரி தனியாகவே படுக்கவேண்டியது. காமத்தினாலே இந்நிரியத்தை வெளிப்படுத்தக்கூடாது. அப்படிசெய்தால் தன்விரதமழிந்துபோய்விடும்.

கஅ௧—பிரமசாரிக்குக் காமமில்லாமல் சொப்பனத்தில் இந்திரியம் வெளிப்பட்டால் பிராதககாலையில் ஸ்நானஞ்செய்து சூரியனை நமஸ்கரித்து “புகா,, என்னுமந்திரத்தை மூன்றுதரஞ் சொல்லவேண்டியது.

கஅ௨—தண்ணீர்-தேவபூசைக்குரியமலர்கள் - சாணம்-மண்-தருப்பை-இவைகளை - குருவுக்கு வேண்டியமட்டில் கொண்டுவிந்து கொடுக்கவேண்டியது. தானும் நாள்தோறும் பிசுக்கெடுத்துச் சாப்பிடவேண்டியது.

கஅ௩—வேதம்-எக்கியம்- இவைகளுள்ளவர்களாயும், சந்திராவந்தனமுதலிய புத்தன் தன் கர்மங்களைச் சாக்கிரதையாய்ச்செய்பவர்களாயுமிருக்கிற கிரகஸ்தாள்வீட்டில் பிரமசாரி நாள்தோறும் அன்னபிசுக்கெடுக்கவேண்டியது.

கஅச—குருவின் குலத்திலும், அவர்பங்காளி - பந்து - இவர்கள்விட்டிலும், பிசைஷ வாங்கக்கூடாது. வேறே வீடில்லாவிட்டால் குருவின் பந்துக்களின் விட்டிலாவது, அது வில்லாவிட்டால் அவர் பங்காளிவிட்டிலாவது, அதுவு மில்லாவிட்டால் குருகுலத்திலாவது வாங்கிக் கொள்ளலாம்.

கஅரு—முன் சொன்னபடியே வேத - எக்கியீமுதலிய அனுஷ்டான மூள்ளவர்க ளில்லாவிடில் ஊர்முழுதும் மௌனத்துடன் சஞ்சரித்து மஹா பானிகள்விடு நீங்கலாக எங்கையாவது பிராமணர்விட்டில் பிசைஷ வாங்கிக்கொள்ள வேண்டியது.

கஅசு—வனத்தில் பரிசுத்தமான விடத்திற்குப்போய், விதிப்படி பலாசமுதலிய சமித்துக்களைக் கொண்டுவந்து, கையிற் வைத்துக்கொண்டு, வெய்யிலி லுலர்த்தவேண்டியது. அதற்குச் சக்தியில்லாவிட்டால் இறப்பிலாவது உலர்த்தவேண்டியது. அந்தச் சமித்துக்களாலே காலையும், மாலையும், அக்கினியில் ஒமஞ்செய்ய வேண்டியது. இதுதான் சமிதாதானம்.

கஅஎ—பிரமசாரியானவன் தனக்கு நோயில்லா திருக்கும் போது ஏழுநாள் பிசைஷயெடாமலும், சமிதாதானஞ் செய்யாமலு மிருந்தால் விரதப் பிரஷ்டனாகிறான். அதற்கு அவகீர்ணி விரதத்தைச் செய்யவேண்டியது (அவகீர்ணிவிரதம் பதினோரா மத்தியாயத்திற் காண்க.)

கஅஅ—பிரமசாரி எப்போதும் பிசைஷயெடுத்தே புசிக்கவேண்டியதே தவிர, ஒருவனன்னத்தைப் புசிக்கக்கூடாது. பிசைஷயெடுத்துப் புசிப்பதை அவனுக்கு உபவாசத்திற் கொப்பாகச்சொல்லுகிறார்கள்

கஅக—யாகாதி காரியத்திலும், கிரார்த்த காரியத்திலும், தன்னையொருவன் தன்விட்டில் சாப்பிட வேண்டுமென்று மிகவும்பி

மதுதர்மசாத்திரம்.

ரார்த்தனை செய்தால் அப்போது தன்னியம்ப்படி ரிஷிகளைப்போல் மதுமாம்சாதிக ணீங்கலாக ஒருவ னன்னத்தைச் சாப்பிடலாம். அதனால் இவன்விரத மழியமாட்டாது.

கக௦—இந்தப்படி யொருவனனனத்தைப் புசிப்பது பிராமண பிரமசாரிக்குமாத்நிரமே தவிர மற்றவாசளுக்குக் கூடாதென்று பெரியோராகள் சொல்லுகிறார்கள்.

கக௧—குருவானவா ஆக்கியாபித்தாலும், இல்லாவிட்டாலும் வேதாத்தியயனத்திலும், குருவின் பணிவிடையிலும், தான்றானே நாள்தோறும் முயற்சி செய்யவேண்டியது.

கக௨—சரீரம் - வாக்கு - புத்தி - பஞ்சேந்திரியம் - மனது - இவைகளை அடக்கிக்கொண்டு, கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு, குருவுக்கு எதிராக குருவின்முகத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு நிற்கவேண்டியது.

கக௩—எப்போதும் உத்தரீயத்துக்கு வெளியில் தன வலது கையை வைத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டியது. அதாவது போர்த்துக்கொள்ளாம லிருந்தல் - உட்காந்து கொள்ளென்றுகுரு வுத்தரவு செய்தால் அவருக்கெதிராக பரிவர்த்தனைய் மறைக்கவேண்டிய அவயவங்களை வஸ்திரத்தினால் மறைத்துக்கொண்டு உட்காருவேண்டியது.

கக௪—குருவினிடத்தில் வாசஞ் செய்யும்போது உயர்ந்த அன்னத்தைப் புசிக்கவும், உயர்ந்த வஸ்திரத்தைத் தரிக்கவுங்கூடாது. உயர்ந்த வேஷத்தோடு இருக்கவுங்கூடாது, விடியற்காலத்தில் குரு வெழுந்திருப்பதற்கு முன்னர் தானெழுந்திருக்க வேண்டியது. இரவில் அவாபடித்து நித்திரை செய்தபின் தான் படுக்க வேண்டியது.

கக௫—குருவின் ஆக்கியையை சீஷன் படித்துக்கொண்டும், உட்கார்ந்துகொண்டும், சாப்பிட்டுக்கொண்டும், நடந்துகொண்டும்,

பராமுகமா யிருந்துகொண்டும், கேழ்க்கக்கூடாது, மறுமொழியுள் சொல்லக்கூடாது.

ககக—குரு உட்காந்துசொல்லும்போது, தானின்றிகொண் டும், அவர்நிற்கும்போது அவர்ககுச்சரீர்த்தில் நின்றிகொண்டும், அவர்தனக்கெதிராகவந்து சொல்லும்போது, தானெதிர்கொண்டு போயும், அவர்நடக்கும்போது, தான்பின்றொடர்ந்து ஓடிக்கொ ண்டும்.

ககக—அவர் பராமுகமாக விருக்கும்போது, அவர்முகத்துக் கெதிராகவந்தும், அவா தூரத்திலிருக்கும்போது கிட்டவந்தும்- ப டித் திருக்கும்போதும் - சரீர்த்திலிருக்கும்போதும் - தந்தேகத் தைவணக்கிக்கொண்டும்- அவர் ஆக்கினையக்கேழ்க்கவும் மறுமொ ழி சொல்லவும்வேண்டியது.

ககக—குருவின ஆசனத்திற்கும்-படுக்கைக்கும்-தன் ஆசன மும் படுக்கையுள் தாழ்ந்திருக்கவேண்டியது. குருபார்க்குமிடத்தி ல் தான் இஷ்டப்படி ஆசனத்திலுட் காப்போகாது.

ககக—இந்தக்குருவின்பெயரை அவரில்லாதவிடத்திலும் கு ரு உபாத்தியாயர் - என்கிற மரியாதைச்சொல்லன்றியும் சொல்லக் கூடாது - அவருடைய நடத்தை - லடை - சொல் இவைகளைத் தானனுசரிக்கலாகாது.

உரு—எந்தவிடத்தில் குருவுக்கு அபவாதமும் நின்றையுள் சொல்லப்படுமோ அவ்விடத்தில் தன்காதுகளை மூடிக்கொள்ளவே ண்டியது. அல்லது வேறிடத்துக்காவது போகவேண்டியது.

உரு—சீஷன்குருவைப் * பழித்தால் கழுதையாகவும் X நிந் தித்தால் - நாயாகவும் - குருவின்பொருளை யறுபவித்தால் புழு

இருக்கின்றதோஷத்தைச்சொல்வது-பழித்தல்.

இல்லாததோஷத்தைச்சொல்வது-நிந்திக்கல்.

வாகவும் - அவர்பெருமையைக்கண்டு பொறுமைப்பட்டால் உலண்
டுபூச்சியாகவும் பிறக்கிறான்.

௨௦௨—தான் ஹாரத்தி லிருந்துகொண்டு மற்றொருவனை யனு
ப்பி குருவுக்குப் பணிவிடைசெய்யக்கூடாது. தனக்கு கோபம்நே
ரிட்டிருக்கும்போதும்- குரு மனையாளோடிருக்கும்போதும். தான்
போய்ப் பூசிக்கலாகாது. வாகனத்திலும் ஆசனத்தினிலும் தானி
ருந்தால் அவைகளினின்றும் தானிறங்கிப் பூசிக்கவேண்டும்.

௨௦௩—எதிராககாற்றடிக்கும்போதும் - பின்காற்றடிக்கும்போ
தும்-குருவுக்கு நில் உட்காரக்கூடாது குருகேளாதிருக்கும்போ
து ஒருசங்கதியும் அவருக்குச்சொல்லக்கூடாது.

௨௦௪—மாட்டுபண்டி - குதிரைபண்டி - ஒட்டகம்-உப்பரிகை-
படிகள் - கற்பலகை - ஒடம் - இவைகளில் - குருவோடுசீஷன் - ச
மமாகவிருக்கலாம்.

௨௦௫—குருவுக்குக் குருவந்திருக்கும்போது, அவருக்கும் குரு
வைப்போல வந்தனைவழிபாடு செய்யவேண்டியது. தான்குருவின்
வீட்டிலிருக்கும்போது தன் தாய்தகப்பன் முதலியவாவந்தால் அ
வாகளை குருவினுத்தரவு அனறி வந்தனம்செய்யக்கூடாது.

௨௦௬—வித்தைதொல்லி வைத்தகுரு, உபாத்தியாயர், தன்
சிற்றப்பன், பெரியப்பன்முதலானவர்கள் அதாமம் செய்யவேண்
டாமென்றவர்கள் - தருமத்தை யுபதேசித்தவர்கள், இவர்களிட
த்திலும் ஆசாரியனைப்போலவே மரியாதைசெய்யவேண்டியது.

௨௦௭—கல்னி - தவம் - முதலியவற்றால் உயாந்தும் - தன்வரு
ணத்தில் விவாகஞ்செய்யப்பட்ட மாதினிடத்திற் பிறந்தும் - இரு
க்கிற குருபுத்திரானிடத்திலும் அவர்பங்காளிகளிடத்திலும் குரு
வைப்போலவே மரியாதைசெய்யவேண்டியது.

உ௦௮—தனக்குச் சிறியவனையிருந்தாலும், சரியானவையுள்ளவனையிருந்தாலும், முன் தனக்குச்சிறியனையிருந்தாலும், வேதமுற்றும் ஒதினவனாவது, குருபுத்திரனாவது இருந்து, தான் எக்சியஞ்செய்யுஞ் சமயத்திவ்வந்தால், அவர்களுக்குக் குருநின்மரியாதையைச் செய்யவேண்டியது.

உ௦௯—குருநின்பத்தினிக்கு குருவைப்போல மரியாதைசெய்வதில் சரியானதைதேய்ப்பதையும் - எண்ணெய் தேய்ப்பதையும் - எச்சல்சாப்பிடுவதையும் - கால்கைகழுவுவதையும் - செய்யக்கூடாது.

உ௧௦—குருவுக்குத் தன்வருணத்தில் சரியானஞ்செய்த மாதர்கள் நியமித்தல்முதலிய குருவுக்குப் போதுபோலவே செய்யவேண்டியது. வேறுசாதியாயிருந்தால் பழந்துவந்தன மாதிரிஞ்செய்யவேண்டியது.

உ௧௧—குருநின்பத்தினிக்கு - எண்ணெய்தேய்த்தல் - ஸ்நானஞ்செய்வித்தல் - உடம்புதேய்த்தல் - தலையாற்றுவதித்தல் - இவைகளைச்செய்யக்கூடாது.

உ௧௨—குருபத்தினி யெளவம் மாயிருந்தால் அவளை நமஸ்காரஞ் செய்யும்போது இருபதுவயசுள்ளவனாயும் குணதோஷங்களைப்பகுத்தறியும் விவேகியுமாயிருக்கிற சிஷன் கால்களைத்தொடக்கூடாது.

உ௧௩—மாதர்களின்சுபாவமே மனிதர்களுக்கு சுருங்காரசேஷடைகளினால் தோஷத்தையுண்டிபண்ணும் ஆதலால் தெரிந்தவர்கள் அவர்களிடத்தில் அசாசகிரதையாயிரார்கள்

உ௧௪—ஜிதேந்திரியனாயிருந்தாலும் மூடனாயிருந்தாலும் அவனைமாதர்கள் தன்சம்பந்தத்தினால் காமக்குரோதத்துக்கு உட்பட்டவனாகச் செய்கிறார்கள்.

மனுதர்மசாத்திரம்,

உகரு—தாய் - தங்கை - பெண் - இவர்களுடனும் தனியாய் ஒன்றாகவுளுக்காரக்கூடாது. இந்திரியங்களின் கூட்டமானது மிகவும் பலமுள்ளது அது - தெரிந்தவனையும் மயக்கிவிடும்.

உகசு—குருவின் பத்தினிகள் யௌவனமாகவும் தாலுமையௌ வனனாயிருந்தால் காலுகளைத்தொடாமல் அபிவாதனஞ்செய்யவேண்டியது.

உகௌ—சீஷன் - தாலூருக்குப்போய் வந்தபோதும், ஊரிலிருக்கும்போதும், நித்தியமும் விருத்தாளான குருபத்தினிகளின் காலத்தொட்டி வந்தனஞ்செய்யவேண்டியது. இது பெரியோர்களின் தருமம்.

உகஅ—ஒருமனிதன் பூமியை மண்வெட்டியால் வெட்டுகிறதினாலே ஜலத்தை யெப்படியடைகிறானோ, அப்படியே சீஷன் பணிவிடைசெய்வதால் குருவினிடத்திலேயுள்ள வித்தையை யடைகிறான்.

உகக—பிரபசாரி தலையை முழுது மொட்டையடித்துக்கொண்டிருந்தாலுமருக்கலாம், அல்லது தலைமுழுதுஞ் சடைதரித்துக்கொண்டாலும்கொள்ளலாம், அல்லது குடிமீட்டுஞ் சடைதரித்துக்கொண்டு மற்றதைக் கூவரஞ் செய்துகொண்டாலும்கொள்ளலாம் இவ்வித பிரபசாரிகள் ஒருபோதும் சூரியனுதயாஸ்தமனகாலங்களில் நித்தினைசெய்யக்கூடாது.

உஉ௦—தூக்கத்தில் ஆசையினாலாவது, அரியாமையினாலாவது, அவர்கள் உதயத்திற் றாங்கினால் அன்றமத்தியானமும், அஸ்தமனத்திற் றாங்கினால் அன்றிரவும் காயத்திரி செபஞ்செய்துகொண்டு உபவாசமாயிருக்கவேண்டியது.

உஉ௧—அப்படி தூங்கினதற்காகப் பிராயச்சித்தஞ் செய்துகொள்ளாவிட்டால் மஹாபாவத்தோடு கூடினவர்களாய் நரகத்தையடைவர்.

உஉஉ—ஆகையால் அவ்விண்ணுச்சந்தியிலும், தூங்காமல் சாக் கிரதையாப் ஆசமனஞ்செய்து ஆசாரத்துடன் சந்தியாவந்தனஞ் செய்து பரிசுத்தமான விடத்திலிருந்து செபஞ்செய்து † உபஸ்தா னமும் விதிப்படி செய்யவேண்டியது.

உஉ௩—மாதர்களைனும், சூத்திரனைனும், ஒரு நல்லகாரிய த்தைச்செய்தால் அதையும், தன் மனதுககிஷ்டமான காரியத்தை யுஞ் சாஸ்திரத்துக்கு விரோதமின்றிச் செய்யலாம்.

உஉ௪—சிலபெரியோர்கள் தாமராத்நங்களைக் காமத்துக்குக் காரணமா யிருப்பதால் உயர்ந்ததென்றும் சிலர் அர்த்தகாமங்களை சுகத்துக்குக் காரணமாயிருப்பதால் உயர்ந்ததென்றும், சிலர் தர்ம த்தை அர்த்தகாமங்களுக்குக் காரணமா யிருப்பதால் உயர்ந்ததெ ன்றும், சிலர் அர்த்தத்தை தாம்மராமங்களுக்குக் காரணமாயிருப் பதால் உயர்ந்ததென்றும், சொல்லுகிறார்கள். இந்தத் தர்மார் த்தகாமங்கள் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமின்றி யிருந்தால் மூன்று முயர்ந்ததென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

உஉ௫—ஞானத்தைக் கற்பிக்கிறதினால் ஆசாரியன் பரமாத் துமாவின் உருவமாகவும், உண்டுபண்ணுவதால் தகப்பன் பிரமனு ருவமாகவும், தனனைத் தரித்திருந்ததால் மாதா பூமியினுருவமா கவும், சகோதரன் தனனோடுகூடப் பிறந்தமையால் ஆத்மாவின் னு ருவமாகவும், எண்ணத்தக்கவர்கள்.

உஉ௬—ஆசாரியன் - பிதா - மாதா - ஜேஷ்டபிராதா - இ வர்களை தனக்குக் கஷ்டம் வந்திருந்தபோதிலும், அவமானஞ் செ ய்யக்கூடாது அதிலும் பிராமணன் ஒருக்காலும் செய்யப்போகாது.

உஉ௭—மாதாபிதாக்கள பிள்ளையைப் பேறுகிறவிஷயத்தில் பிரசவவேதனை தொடங்கி, வித்தையைக் கற்பிக்கிறவரையில் எவ்

மனுதர்மசர்த்திம்.

வளவு கஷ்டப் படுகிறார்களோ அதற்குப் பிரதியுபகாரம் எத்தனை ஜனன மெடுத்தபோதிலும் செய்யவரிது.

உஉஅ—தாய் - தந்தை - ஆசாரியன்-இவர்களின் இஷ்டத்தைத் தின்னத்தோறுஞ் செய்யவேண்டியது. அவர்கள் சந்தோஷப்பட்டிருந்தால் எல்லாதவப் பலன்களும் உண்டாகும்.

உஉக—அம்மூவர்களுக்கும் பணியிடை செய்வதையே உயர்ந்த தவமாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால் அவர்களினுத்தரவன்றிச் சுயமாய ஒரு வேறுதருமத்தைச் செய்யலாகாது.

உஉ௦—அந்த மூவருமே முவுலகமாகவும் மூன்று கிரமங்களாகவும் மூன்று வேதங்களாகவும், மூன்றாகினிகளாகவும் சொல்லப்படுகிறார்கள்.

உஉ௧—அதில் தகப்பன் - காருக பத்தியாக்கினியாகவும், மாதா தக்ஷிணாக்கினியாகவும் ஆசாரியன்-ஆகவனீய அக்கினியாகவும், சொல்லப்படுகிறார்கள். இந்த மூன்றக்கினிதான் திரோதாக்கினியை விட உயர்ந்தன.

உஉ௨—இந்த மூன்றுபேர்க ளிடத்திலும், பக்தியுள்ளவன் மூன்றுலோகங்களையுஞ் செய்த தவனாய் சூரியாதி தேவாகள் போல் ஒளியுள்ள சரீரத்துடன் சுவாக்காதி லோகங்களை யடைவன்.

உஉ௩—மாதாருபக்தியால் இம்மையிற் சுகத்தையும், பிதார்பக்தியால் சுவர்க்கசுகத்தையும் ஆசாரியபக்தியால் பிரம்மலோக சுகத்தையும் அடைகிறான்.

உஉ௪—எவனாலே இம்மூவர்களும் ஆதரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களோ அவனுக்கு சகலதர்மங்களும் பலனைக்கொடுக்கும், எவனாலே ஆதரிக்கப் படவில்லையோ அவனுக்கு சகல தர்மங்களும் பலனற்றதாகிவிடும்.

ரண்டாவதுத்தியாயம்.

௨௩௫—அம்முவர்களும் எதுவரையிலுஞ் ஜீனித்திருப்பார்க ளோ அதுவரையில வேறுதர்மத்தில் மனம்வையாமல் அவர்களின் பணிவிடையை அன்போடு செய்யவேண்டியது.

௨௩௬—அவர்களின் பணிவிடைக்கு விரோதமில்லாமல் அவ ர்க ளுத்தரவிற்பேரில் மனோவாக்கு காயங்களால் பரலோகத்துக் குதவியான யாதாவ தொருதருமத்தைச் செய்யவேண்டியது. செ ய்தபின்னும் அவர்களுக்கு அறிவிக்கவேண்டியது.

௨௩௭—இவர்களிடத்திற் பணிவிடை செய்வதுதான் மேலா னதாமம். மற்ற எக்யாதிருமங்கள் இரண்டாம்பகஷமான தருமமா கச் சொல்லப்படுகின்றன.

௨௩௮—அன்புள்ளவன் மேலானவிதையை ஞந்நிரனிடத் தி லிருந்தாலும், மோஷகருமத்தை சண்டாளனிடத்தி லிருந்தா லும், ஸ்திரீ ரத்தினத்தை தனக்குத் தாழ்ந்தருத்தி லிருந்தா லுங் கிரகித்துக் கொள்ளலாம்.

௨௩௯—அமிர்தம் விஷத்திலிருந்தாலும் - நல்லவசனம் சிறு வனிடத்தி லிருந்தாலும் - நல்லொழுக்கஞ் சத்துருவினிடத்தி லி ருந்தாலும் - சுவானம் அமேத்தியத்தி லிருந்தாலுங் கிரகித்துக் கொள்ளலாம்.

௨௪௦—மாதாக்கள் - இரத்தினங்கள் - கல்வி - தர்மம் - ஆசார ம் - நல்லவசனம் - இன்னும் பலபல சிற்பசாஸ்திரம் இவைக ளெந் தவிடத்தி லிருந்தாலுங் கிரகித்துக்கொள்ளத் தக்கவைகள்.

௨௪௧—பிராமணன் அகப்படாமல் ஆபத்காலம் நேரிட்டால் ஷத்திரிய வைசியானிடத்தி லிருந்தாவது வேதத்தை யோதவே ண்டியது. வேதம் - ஓதி முடிசிறவரையில் அக்குருவுக்குப் பணிவி டை செய்யவேண்டியது.

௨௪௨—மோஷத்தை விரும்புகிற பிரமசாரியானவன் ஷத் திரிய வைசிய குருவினிடத்திலும், அனுஷ்டானமில்லாதபிராமண குருவினிடத்திலும், வேதமோதினபின்பு வாசஞ்செய்யக்கூடாது.

மருதர்மசாத்திரம்.

உசு௩—பிரமசாரிக்கு கலியாணத்தில் விருப்பமில்லாமல் குரு குலவாசத்திலேயே மனமிருநதால் ஜிதேந்திரியனாய் ஞானமுள்ள பிராமண குருவினிடத்தில் பிராணந்தபரியந்தம் நைஷ்டிக பிரம சாரியாய் வசிக்கலாம்.

உசு௪—எவன இறக்கிற வரையில் இரதப்படி குருவுக்குப் பணிவிடை செய்கிறானோ அவன சாஸ்வதமான மோக்ஷத்தை யடைகிறான்.

உசு௫—சீடனானவன வேதமோதுகிறதற்கு முந்தி குருவுக்கு பசு - வஸ்திரமுதலிய தக்ஷணை கொடுக்கக்கூடாது. வேதமோது முடிந்தபின்பு தான விவாகஞ் செய்துகொள்ளாக குருவினிடத் து த்தரவு பெற்றுக்கொள்ளும்போது அவா விரும்பியபொருளைக் கு ரு தக்ஷணையாகக் கொடுக்கவேண்டியது.

உசு௬—பூமி - சுவானம் - பசு - குதிரை - பாதரசைக்ஷ - கு டை - ஆசனம் - தானியம் - கறியமுது - வஸ்திரம் - இவைகளைக் கொடுத்தால் குருவுக்குச் சந்தோஷத்தை யுண்டிபண்ணும்.

உசு௭—நைஷ்டிக பிரமசாரியானவன தனகுரு இறந்துவிட் டால் அவருடை ய குணமுள்ள புத்திரனிடத்திலாவது, பத்தினி யினிடத்திலாவது, ஞாதியினிடத்திலாவது, தன்றேக முள்ளவ யில் பணிவிடை செய்துகொண்டு வசிக்கலாம்.

உசு௮—அவாகளு மில்லாவிடில் தன்னுசிரியன் ஓமஞ்செய்த வைதீகாககினி குணடத்தின சமீபத்தில் ஆசனம் போட்டுக்கொ ண்டி தினந்தோறும் அவ்வக்கினியில் சமித்தினாலே ஓமஞ் செய்து கொண்டு தன்காலத்தைக் கழிக்கவேண்டியது.

உசு௯—இதுவரைபிற சொல்லிவந்த விதிப்படி எந்தப் பிரம சாரியானவன விரதத்தை யனுஷ்டிக்கிறானோ அவன மோக்ஷத் தையடைகிறான். அவனுக்கு மறுபிறப்புக்கிடையாது.

இரண்டாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

மூன்றாவது.

அ த் தி யா ய ம்.

கிரகஸ்தாதருமம்.

முதலாவது—மேற்சொன்னபடி மூன்றுவேதமும் ஒதுவதற்
காகக் குருவினிடத்தில் முப்பத்தாறு அல்லது பதினெட்டு - அல்
லது ஒன்பது - வருஷம்வரையிலாவது- அல்லது ஒதிமுடிகிறவரை
யிலாவது - பிரமசரிய விரதத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டியது.

உ—தன்வேதத்தைமுன்னிட்டு மூன்று வேதங்களையாவது—
இரண்டு வேதங்களையாவது - அல்லது - தன்வேதத்தை யாவது—
பிரமசரிய விரதம் வருவாமல் ஒதி விரதஸ்தாசிரமத்தை யடைபு
வேண்டியது.

ங —பிதாவினிடத்தினின்றாவது அவரில்லாதபகஷத்தில்ஆசா
ரியரிடத்தினின்றாவது - விதிப்படி வேதமோதி முகிந்தவனாயிருக்
கிற புத்திரனை - அல்லது - கிஷ்யனை பிதா - அல்லது- ஆசாரியன்
புஷ்பசந்தனாதிக ளாலே அலங்கரித்து உயர்ந்த ஶ்ரீனத்தில் உருக்
காரவைத்து மோதானவிரதஞ் செய்னித்து - பஞ்சாமிதத்தினு
லபசரிக்க வேண்டியது - இது சமாவாத்தனம்.

விவாகவிஷயம்.

ச—மேற்சொன்னபடி சமாவர்த்தனஞ் செய்யப்பட்ட பிரம
சாரியானவன், குரு அல்லது தந்தையின் அனுமதிபெற்றுக்கொ
ண்டு தன்வருணத்திற் பிறந்தவளாயும் லக்ஷணத்தோடு கூடியவ
ளாயுமிருக்கிற கன்னிகையைக் கலியாணஞ்செய்துகொள்ள வேண்
டியது.

டு—தன் தாயின் ஏழுதலைமுறைக்குட்படாதவளாயும், தன்
தகப்பன் கோத்திரத்திற் பிறவாதவளாயும், இருக்கிற கன்னிகை
யானவள் மூன்றுவருணத்தாருக்கும் - வைதீககாரியத்துக்கும்—புத்
திரனையுண்டு பண்ணுகிறதற்குந்தக்க ஸ்திரீயாகச் சொல்லப்படு
கிறாள்.

மநுதர்ப்சாத்தீம்.

கூ—பசு - வெள்ளாடு - செம்மறியாடு - தனம் - தானியம் - இவைமுதலிய அதிகசம்பத்தை யுடையவர்களா யிருப்பினும் மேற் சொல்லப்போகிற பத்துகுலத்தையும் விவாகசம்பந்தத்தில் நீக்கி விடவேண்டியது.

எ—சாதகாமாதி சமஸ்காரமில்லாதவன் குலம் - புருஷப்பிர சையில்லாமல் ஸதிர்பிரசையாகவே பிறகுரு குலம் - வேதமோ தாத குலம்-தேகத்தில் நீளமானமயிருள்ளவன்குலம்-மூடவியாதி யுள்ள குலம் - கூடியரோகமுள்ள குலம் - அக்கினிபுஷ்டியில்லாத வன் குலம் - பெருளியாதி யுள்ள குலம்-வெண்குட்டமுள்ள குலம்- குஷ்டவியாதி யுள்ள குலம் ஆக பத்தையும் நீக்கவேண்டியது.

அ—செம்பட்டமயிருள்ளவன் - அதிகவுயரமுள்ளவன் - தீர + ப்பிணியுள்ளவன் - மயிரில்லாதவன் - உடம்பெல்லாமயிருள்ளவன் - குருரமாகப் பேசுகிறவன் - செங்கண்ணுள்ளவன்.

கூ—நக்ஷத்ரம் - விருக்ஷம் - நதி - ானசாதி - மலை - பக்ஷி - பாம்பு - வேலைக் காரன் இவற்றின பேருள்ளவன் - பயங்கரமானபே ருள்ளவன் - இவ்வகை கன்னியரை விவாகஞ்செய்யக்கூடாது.

கூ—அழகுள்ளவளாயும் - நல்லபேருள்ளவளாயும்- அன்னம்- யானை - இவற்றைப்போல் நடையுள்ளவளாயும் - மெல்லிதான சரீ ரம் - மயிர் - பல்- இவைகளையுடைத்தானவளாயும், சிறுசுரலுள்ள வளாயும் இருக்கிறகன்னிையைக் கலியாணஞ் செய்துகொள்ளவே ண்டியது.

கூ—எந்தக்கன்னிகைக்கு பிராதாயில்லாமலும், தகப்பன்இன் னானென்றறியக் கூடாமலும், போய்விடுமோ அவளை இந்தக்கோத் திரத்தாளென்றறியக் கூடாமையாலும் அவளிடத்திற் பிறக்கிற பிள்ளை புத்திரிகாபுத்திரனாவ னென்கிறதினாலும் - விவாகஞ்செய்யக்கூடாது. புத்திரிகாபுத்திரனென்பதை(ஒன்பதாவதத்தியாயத் திற்காண்க.)

மூன்றாவதத்தியாயம். ருக்

க௨—துவிஜர்களுக்கு முகசியமாய் விவாகஞ்செய்யும் போது தன்வருணத்திலேயே விவாகஞ் செய்வதுயர்ந்தது காமத்தினாலே இரண்டாவது விவாகஞ் செய்வதாயிருந்தால் மேற்சொல்லப்போகிறபடி செய்துகொள்ள வேண்டியது.

க௩—சூத்திரனுக்குத் தன் சாதியிலும், வைசியனுக்கு தன் சாதியிலும் சூத்திரசாதியிலும், கூத்திரியனுக்கு தன்சாதியிலும் வைசிய சூத்திரசாதியிலும், பிராமணனுக்கு தன்சாதியிலும், மற்றமூன்று சாதியிலும் விவாகஞ் செய்துகொள்ளலாம்.

க௪—பிராமணன் - கூத்திரியன்- இவர்களுக்கு தன்வருணத்துக் கன்னிகையகப்படாத புத்தூத்கூலத்திலும் சூத்திரகன்னிகையைமுதலில் விவாகஞ்செய்யக்கூடாது.

க௫—தன்சாதிக்குத்தாழ்ந்தசாதியில் விவாகஞ் செய்துகொள்ளுந் துவிஜர்கள் தன்குலத்தையும், புத்திரானையும் சூத்திரத்தன்மையை யடைவிக்கிறார்கள்.

க௬—சூத்திரசாதிக்கன்னிகையை கலியாணஞ் செய்கிறவன் பதிதனாகிறானென்று அத்திரியும் கௌதமரும் சொல்லுகிறார்கள் (இதுபிராமணவிஷயம்.) சூத்திரக்கன்னிகையினிடத்து புத்திரனை புன்மபண்ணுகிறவன் பதிதனாகிறான் என்று செளனகர்சொல்லுகிறார் (இது கூத்திரியவிஷயம்.) சூத்திரகன்னிகையினிடத்துப் பிறந்தவன் பதிதனாகிறானென்று பிருகுசொல்லுகிறார் (இது வைசிய விஷயம்.)

க௭—படுக்கையில் சூத்திரகன்னிகையோடு சமமாப்படுத்திருக்கிற பிராமணன் நரகத்தையடைகிறான் பிள்ளையுண்டிபண்ணினால் பிராமணத்தன்மையினின்று நீங்கியேவிடுகிறான்.

க௮—எவனுக்குத் தன்சாதியிற் பிறந்த பிள்ளையில்லாமல்கூத்திரசாதியிற் பிறந்தவன் வைதிக கர்மங்களைச்செய்கிறானோ அந்த

அவிசை தேவர்களும் பிதூக்களும் புசிக்கமாட்டார்கள் ஆகையால் அவனுக்குச் சுவர்க்காதி புண்ணியலோகமில்லை.

க௯—சூத்திரஸ் திரீயின் அதரபானஞ் செய்தவனுக்கும், அவள் மூச்சுக்காற்று மேலேபட்டவனுக்கும், அவளிடத்திற் பிறந்தவனுக்கும், பிராயச்சித்தவகிதையாகு.

௨௦—நாலுசாதுயாருக்கும் இம்மையிலும் மலுமையிலும் நன்மையையுந் தீமையையும் உண்டுபண்ணாநின்ற எட்டு விவாகத்தை யுஞ் சூருக்கமாகச் சொல்லுகிறேனேன்குங்கள்.

* ௨௧—பிராமம் - தெய்வம் - ஆருஷம் - பிராஜாபத்தியம்- ஆசாரம் - கார்தருவம் - இராஷ்சம் தாழ்ந்ததானபைசாசம் - ஆக. ௮.

௨௨—எந்தவருணத்தாலுச்சு எந்த விவாகம் உயர்ந்ததோ எந்த விவாகத்தாழ்ந்ததோ எந்தவிவாகத்திலுல் பிறந்தபிள்ளையுயர்ந்தவனோ எந்தவிவாகத்திலுறபிறந்தவன தாழ்ந்தவனோ இவைகளைமேலே சொல் லப்போகிறேன்குளுங்ஙள்.

௨௩—பிராணனுக்கு பிராமம்முதல் கார்தருவம்வரையில் கிராமமாக ஆறும், சூத் திரியனுக்கு ஆசாரம்முதல் பைசாசம்வரையில் நான்கும், வைசியருத்திராளுக்கு மேற்சொன்னநான்கில் இராஷ்சம் நீங்கலாக மூன்றும் தருமத்தைக்கொடுக்கத் தக்க விவாகங்களென்றறியவேண்டியது.

௨௪—ஆனால் பிராமணனுக்குபிராமம்முதல் நான்கினையும்,சூத்திரியனுக்கு இராஷ்சத்தையும், வைசியருத்திராளுக்கு ஆசாரத்தையும் உத்தமவிவாகமென்று பெரியோர்கள்சொல்லுகிறார்கள்.

௨௫—பிராஜாபத்தியமுதல் பைசாசவரையில் ஐந்துவிவாகத்துள் மூன்று உயர்ந்தது, இரண்டு தாழ்ந்தது, ஆகையால் ஆசாரம்பைசாசம் இவ்விரண்டையும் பிராமண சூத்திரியாள் செய்யலாகாது.

௨௬—காந்தருவம் இராகுசம் இவ்விரண்டும் சூத்திரியனுக் குயாந்ததாகுவிருப்பதால் அவ்விரண்டையும் பண்ணிக்கொண்டாலும் அல்லது ஒன்றைப்பண்ணிக்கொண்டாலும் கொள்ளலாம்.

௨௭—வேதமோதினவனாயும், நல்லொழுக்கமுள்ளவனாயு மிருக்கிற பிரமசாரியைத் தானாகவே அழைப்பித்து அவனை நூதன வஸ்திரத்தா லலங்கரித்து கன்னிகையை வஸ்திரா பரணங்களா லலங்கரித்து அவனுக்கு அக்கன்னிகையைத் தானஞ்செய்வது பிராமனிவாகம்.

௨௮—சோதிஷ்டோமாதி எங்கியத்தில் தனக்குப்புரோகிதனாக விருப்பவனுக்குத் தன்பெண்ணை அலங்கரித்துக் கொடுப்பதை நெய்வனிவாகமென்று சொல்லுகிறார்கள்.

௨௯—தான் செய்யவேண்டிய யாகாதிதர்மத்துக்காக வரவிடத்தில் நின்று ஒரு ரிஷபம் - ஒருபசு அல்லது இரண்டு ரிஷபம்-இரண்டுபசு - இவைகளைவாங்கிக் கொண்டு கல்யாணஞ்செய்துகொடுப்பதை ஆருஷ்விவாகமென்று சொல்லுகிறார்கள்

௩௦—ஒருபிரமசாரியை யழைத்துப் பூசித்து தன்பெண்ணைத் தானம்பண்ணும்போது நீங்களிருவருமாய் தருமங்களைச் செய்யுங்கோளென்றுசொல்லிக்கொடுப்பதை பிராஜாபத்தியமென்று சொல்லுகிறார்கள்.

௩௧—பெண்ணின் தகப்பனுக்கு கேழ்க்கும்பணத்தைதக்கொடுத்து பெண்ணுக்கும் பூஷணங்களைப்போட்டு பெண்ணைவாங்கினிவாகஞ்செய்து கொள்ளுவதை ஆசுரவிவாகமென்று சொல்லுகிறார்கள்.

௩௨—ஸ்திரீயும் புருஷனும் ஒருவர்க்கொருவர் புணர்ச்சியின் ஆசையால் மனமொத்து தாங்களாகச்சேர்தலை காந்தருவமென்று சொல்லுகிறார்கள்.

மருதர்மசாத்திரம்.

௩௩—ஒருவன் பல்த்தினாலே ஒருகன்னிகையை அழும்போது அவள் வீட்டிலின்றும், அவளது பந்துகளையடித்தும், கொன்று ம், பிளந்தும், வலிமையாற்கொண்டுபோகிறானே அதை இராக்கூச விவாகமென்று சொல்லுகிறார்கள்.

௩௪—ஒருகன்னிகை தூங்கும்போதும், குடியினால் மயங்கியிருக்கும்போதும், பித்துக்கொண்டவளா யிருக்கும்போதும் அவளுடனே புணர்ச்சிசெய்வது முன்சொன்ன ஏழுவிவாகங்களுக்கும் தாழ்ந்ததான பைசாசவிவாகமென்று சொல்லுகிறார்கள்.

௩௫—ஜலத்தைக் கையில்இட்டுக் கன்னிகா தானஞ்செய்வதே பிராமணனுக்குயாந்தது. மற்ற மூன்றுவருணத்தாருக்கும் அப்படியேசெய்துகொள்ள வேண்டுமெனயும் நியமம்மலை வாயினால் மந்திரஞ்சொல்லியுஞ் செய்துகொள்ளலாம்.

௩௬—ஒ ரிஷீஸ்வரர்களே ! இதுவரையில் விவாகங்களின கிரமங்களையுங்களுக்கஞ்ச் சொன்னேன் இனி அந்தந்த விவாகங்களாற் பிறக்கும் பிள்ளைகளுக்கு மதுவினாற்சொல்லப்பட்ட குணதோஷங்களைச் சொல்லுகிறேன்.

௩௭—பிராமணிகளுசெய்து பிறந்தபிள்ளை சாதுவாயிருந்தால் தன்முன் பத்துத்தலைமுறையிலுள்ள பிதூக்களையும் தன்னையும் நாகத்துக்குப்போகாமல் நல்ல லோகத்தை யடைவிக்கிறான் அவனுக்குப் பின்னும் பத்துத்தலைமுறைவரையில் சாதுக்களாகவே புத்திராபிறந்து நல்லகதியையடைகிறார்கள்.

௩௮—தெய்வவிவாகஞ்செய்து பிறந்தபிள்ளை தன் முன்னேழு பின்னேழு தலைமுறையிலுள்ளவர்களையும், ஆருடவிவாகஞ்செய்தவனுக்குப்பிறந்த பிள்ளை முன்மூன்று பின்மூன்று தலைமுறைகளிலுள்ளவர்களையும், பிராஜாபத்திய விவாகஞ்செய்தவனுக்குப்பி

றந்தபிள்ளை முன்னாலு பின்னாலு தலைமுறையிலுள்ளவர்களையும் தன்னையும் கடைத்தேறப்பண்ணுகிறார்கள்.

௩௬—பிராமமுதலான எட்டுவிவாகங்களுக்குள் இப்போது கிரமமாகச்சொல்லிவந்த நாலுவிவாகத்தாற்பிறந்த பிள்ளைகள்மா த்திரம், பிரம்மதேஜு சுள்ளவர்களாயும் பெரியோர்களால் புகழ்ப்பட்டவர்களாயு மிருக்கிறார்கள்.

௪௦—மேலும் அழகு - பலம் - ருணம் - பொருள் - கீர்த்தி-போதுமான அனுபோபம் - தாமம்-இவைகளுள்ளவர்களாய் தூறு வருஷம் ஜீவித்திருக்கிறார்கள்.

௪௧—மற்ற நான்குவிவாகத்தாற்பிறந்த பிள்ளைகள்கொலைசெய்கிறவர்களாயும், பொய்சொல்லுகிறவர்களாயும், வேதத்தையும், யாகாதி தருமத்தையும், பகைக்கிறவர்களாயும் இருக்கிறார்கள்.

௪௨—முக்கியமாய் உத்தமமான விவாகத்தாற்பிறக்கும் பிள்ளைகள் சாதுக்களாயிருப்பார்கள் நிந்திக்கத்தக்க விவாகத்தாற் பிறக்கும்பிள்ளைகள் துஷ்டர்களாயிருப்பார்கள். ஆகையால் கெட்ட தானவிவாகங்களைச் செய்யக்கூடாது.

௪௩ —தன்சாதியிற் கலியாணம்பண்ணும்போது பாணிக்கிரகணத்தைமுன்னிட்டு விவாகஞ் செய்துகொள்ளவேண்டியது. மற்ற சாதியிற் செய்துகொண்டால் மேற்சொல்லும்விதிப்படி செய்துகொள்ளவேண்டியது.

௪௪—சூதத்திரியஸ்திரீ தனக்குமேலான வருணத்தானைக் கலியாணஞ்செய்து கொள்ளும்போது அவன் பிடித்துக்கொண்டிருக்குந் தண்டத்தையும், வைசியமாது அவ்விதமாகக் கலியாணஞ்செய்துகொள்ளும்போது அவன்பிடித்துக்கொண்டிருக்குஞ் சாட்டைக்கயிற்றினுளியையும், சூத்திரஸ்திரீ அவனுடையவஸ்திரத்தினுளியையும் பிடித்துக்கொண்டு விவாகஞ் செய்துகொள்ளவேண்டியது.

சுரு—மனிதனுனவன் பரதாரத்தைவிரும்பாமல் தன் தாரத்தி னிடத்திடைவிடாத அன்புள்ளவனாய் அவனுடைய மேற்சொல்ல ப்போகிற ருதுகாலத்தில் சேரவேண்டியது. அல்லது மற்றகாலத் தில் அவளாலே விரும்பப்பட்டாவது, அல்லது தனக்கே புணர்ச்சி விருப்பத்தாலாவது, பருவகாலம் நீங்கலாக சேரவேண்டியது.

சுகு—மாதாக்குக்கு ருதுகாலம் வழக்கமாய் பதினாறுநாளென் று சொல்லப்படுகின்றது. அதில் மாதவிடாயானது முழல் நாலு நாள் பெரியோராளாலே நிந்துக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

சுஎ—மேற்சொன்ன நாலுநாளுடன ஏகாதசி திரயோதசி இ வ்விரண்டையும் நீக்கி மற்றப்பத்துதினத்தில் சோவதே உயாந த தாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

சுஅ—மாதவிடாயானது சூவங்கி - ஆறு - எட்டு - பத்து - ப ன்னிர்ண்டி - பதினாறு - பதினாறு - இந்த இரத்திரிகளில் சோந் தால் பிள்ளைகளும், ஐந்துமுதல் ஒற்றைப்பட்ட நாள்களில் சோந் தால் பெண்களும் பிறக்கின்றது. ஆகையால் புத்திரவிருப்புள்ளவ ன் இரட்டைதினத்திற் சேரவேண்டியது.

சுகு—புருஷனுக்கு சுக்கிலம் அதிகமாகவெளிப்படுமானால் புத் திரனாகவும், மாதாக்குசு சுரோணிதமதிகமாகவிருந் தால் ஸ்திரீயா கவும், இருவருக்குஞ் சரியாயிருந்தால் பேடியாகவும், இருவருக்கு ம் இல்லாமலிருந்தால் அல்லது சொற்பமாயிருந்தால் கொப்பவுற் பத்தியில்லாமையும் உண்டாகிறது.

ரு௦—எவன் நீக்கவேண்டியதான நாலுநாளையும் ஏகாதசி தி ரியோதசி இந்தநாளையும், அமாவாசி பெளர்ணமாவாசியும் நீக்கி மற்றதினத்திரவினில் தன்மனைவியுடன் சேருகிறானோ அவன் கிர கஸ்தனாக விருப்பினும் பிரமசாரியாகவே சொல்லப் படுகிறான்

௫௧—பெண்ணைப்பெற்றதகப்பன் தெரிந்தவனாயிருந்தால் அந்தப் பெண்ணுக்காகக் கொஞ்சமேனும் பணம்வாங்கிக் கொண்டு கொடுக்கக்கூடாது. அப்படியாசையால் வாங்கிக்கொண்டால் பெண்ணைவிற்றவனாகவே ஆகிவிடுகிறான்.

௫௨—ஒருபெண்ணின் கணவனேனும் தகப்பனேனும் அவளுக்கு விவாககாலத்தில் ஸ்திரீதனமாகக் கொடுக்கப்பட்ட ஆடை-ஆபரணம் - வாகனம் இவைகளை பின்னாலுந் தாங்களுபயோகப்படுத்திக்கொண்டால் அவர்கள் அந்தப்பாவத்தினாலே அதே தாகதியையடைகிறார்கள்.

௫௩—ஆருடவிவாகத்தில் ஒரு இடபம் - ஒருபசு அல்லது இரண்டு இடபம் - இரண்டுபசு வாங்கலாமென்று சிலபெரியோர்கள் அபிப்பிராயத்தை முன்சொல்லியிருக்கிறோம். அதுவும் தருமகாரியத்துக்கன்றி தன்னாசையினாலே வாங்கிக்கொள்ளுகிறது நியாயமன்று கொஞ்சமாவது, அதிகமாவது தன்னாசையால் வாங்கினால் அதுவும் விற்றதுபோலவேயாகும்.

௫௪—எந்தப்பெண்களின் பந்துக்கள் பணம்வாங்காமல் தானஞ்செய்கிறார்களோ அதுவிக்கிரமமன்று. அவர்கள் தான் அந்தப்பெண்ணினிடத்தில் தையையும் - அனபும் - உடையவாகளா யிருக்கிறார்கள்.

௫௫—தந்தை - கணவன - உடன்பிறந்தா- மைத்துனர் இவர்கள் சேஷமத்தை விரும்பினவாகளானால் பெண்களை-கலியாணகாலத்திலும் பின்னும் பூஷணமுதலானவற்றால் உபசரித்து சந்தோஷப்படுத்தவேண்டியது.

௫௬—எந்தவீட்டில் மாதர்கள் பூஷணமுதலியவற்றால் சந்தோஷத்தை யடைந்திருக்கிறார்களோ அந்தவீட்டில் எல்லாதெய்வங்களும் சந்தோஷத்துடன் வசிக்கின்றார்கள். எந்தவீட்டில் அவ்வாறு பூசிக்கப்படவில்லையோ அந்தவீட்டில் செய்கிற காரியங்களெல்லாம் பலனில்லாததாகப் போய்விடுகின்றன.

மநுதர்மசாத்திரம்.

௧௭—எந்தவம்ஸத்தில் உடன்பிறந்தாள் - முதலியவர்கள் ஆடையாபரணமில்லாததால் வியசனப்படுகிறார்களோ அந்தக்குலம் நசித்துப்போகின்றது. எந்தகருலத்தில் அவர்கள் வியசனப்படவில்லையோ அந்தகருலம் எப்போதும் விருத்தியடைகின்றது.

௧௮—மேலும்மாதாசன் தங்களை பிதாமுதலியவர்கள் உபசரிக்காததால் இந்தகருலம் அழிந்துபோகத்தக்கதென்று எந்தகருலத்தைச் சாபமிடுகிறார்களோ அந்தகருலம் சூனியம் வைக்கப்பட்டதுபோல் நசித்துப்போய்விடும்.

௧௯—ஆகையால் சேஷமத்தைச்சோரிய மனிதர்கள் எப்போதும் தனவிட்டில் நடக்கும் வீரதங்கன் கலியாணங்களை இவைமுதலிய விசேஷகாலங்களில் உடன்பிறந்தாள் முதலான மாதாக்களை பூஷணம் வஸ்திரம் சாப்பாடு இலற்றினால் சந்தோஷப்படுத்தவேண்டியது.

௨௦—எந்த வீட்டில் மனைவியினுடைய பணிவிடை முதலியவற்றால் கணவன் பரதாரத்தைநினையாமலும், கணவனுடைய அன்பு முதலியவற்றால் மனைவி பரபுருஷனைநினையாமலும், ஒருவாக்கொருவா சந்தோஷத்துடன் இருக்கிறார்களோ அந்தகருலத்தில் கலியாணங்கள் நிச்சயமாபுணடாகின்றன.

௨௧—மனைவியானவள் ஆடையாபரணத்தால் விளங்காமற்போனால் கணவனைசந்தோஷமுள்ளவனாகச் செய்யமாட்டாள் கணவனுக்குச் சந்தோஷமில்லாமற்போனால் புணாச்சிசெய்ய மாட்டான் அதனால் புத்திரவிருத்தியில்லாமலே போய்விடும்.

௨௨—அந்தமனைவியானவள் ஆடைமுதலியவற்றால் விளங்கினவளாயிருந்தால் கணவன்புணாச்சியால் அந்தக்குலம் விருத்திய

டைகின்றது. மனைவியைக் கணவன் விரும்பாமற் போனால் அவள் பரபுருஷனோடு புணர்ச்சி செய்யவரும், அதனு லக்குலமே தாழ்ந்துவிடும்.

௬௩—அந்தந்தச் சாதிபானுக்குத் தகாதவிவாகஞ்செய்வதாலும், சாதகர்மாதினைச் செய்யாமையாலும், வேத மோதனமையாலும், பிராமணன்முதலிய பெரியோர்களைப் பூழியாமையாலும், உயர்ந்தகுலமும் இழிந்தகுலமாகிவிடும்.

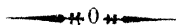
௬௪—சித்திரவேலை செய்வதாலும், விவகாரஞ் செய்வதாலும், சூத்திரஸ் திரியைமாத்திரம் கலியாணஞ்செய்து பிள்ளை பெறுவதினாலும், பசு - ருதிரை - பண்டி - இவற்றை விற்பனை செய்வதினாலும் பயிற்சிவதாலும் ஓராறுசேவையாலும்.

௬௫—எக்கியம்பண்ணி வைக்கத்தகாத விராத்தியன் முதலானவர்களுக்கு அதைச் செய்வித்தலினாலும் தெய்வத்தை யொப்புக்கொள்ளாததினாலும், தத்தம் மந்திரா னுஷ்டானங்களைச் செய்யாததனாலும் நற்குலம் தாழ்வை யடைகின்றது.

௬௬—மந்திரா னுஷ்டானத்தோடு கூடினகுலம் சொற்ப்பொருளுள்ளதா யிருப்பினும் உயர்ந்த குலத்தோடு நினைக்கத்தக்கதாயும் கீர்த்தியை யுண்டுபண்ணுகிறதாயும் ஆகிறது.

௬௭—இதுவரையில் விவாகத்தின குணதோஷங்களைச் சொல்லி மேல் கிரகஸ்த தருமத்தைச் சொல்லுகிறார். விவாகமானபின்பு வைதீகாக்கியியில் தன் சூத்திரத்திற்சொல்லிய ஒளபாசனமுதலிய கருமங்களை விதிப்படிநடத்தி பஞ்சமஹா வெக்கியத்தில் சேர்ந்ததான வைசுவதேவத்தை நாடோறும் செய்யவேண்டியது.

பஞ்சமகா எக்கியவிதி.

௬௮—கிரகஸ்தன் - ஏந்திரம் அல்லது முறம் - அம்மி-துடைப்பம் - உரல் - உலக்கை- தண்ணீர்க்குடம் இவ்வைந்த

யோகப் படுத்திக்கொள்ளுவதால் அவற்றால் அவனுக்கு ஐந்துகொலை புண்டாகின்றது.

௬௯—அந்த ஐந்துபாபங்களையும் போக்குவதற்காக மகருஷிகளால் தினந்தோறும், ஐந்துமஹா வெக்கியங்கள் கிரகஸ்தனுக்குக் கிரம்மாக விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

௭௦—அவ்வைந்து எககியத்தில் வேதமோதுதல் பிரம்ம எககியம். அன்னத்தினாலாவது, ஜல தருப்பணத்தினாலாவது, 'பிதார்க்களைக்குறித்து திருப்திசெய்வது பிதா எசகியம். தேவதைகளைக்குறித்து அக்கினியிலோமஞ்செய்வது தேவஎககியம். வாயசபலி முதலானவை வைப்பது பூதஎககியம். அத்திதிகளுக்குச் சாப்பாடுபோடுவது மானுடஎககியம். ஆக மகாஎககியம் ஐந்து.

௭௧—இந்த ஐந்துமஹா எககியங்களையும், தன் சக்திக்குத் தக்கபடி எவன செய்கிறானோ அவன் கிரகஸ்தாசிரமத்தி லிருந்த போதிலும் மேற்போன ஐந்துகொலைகளின் தோஷங்களை யடைகிறதில்லை.

௭௨—தான் வழிபடுதேவதைகள் - அத்திதிகள் - வேலைக்காரர்கள் - தாய் - தந்தைமுதலிய பிதாக்கள் - தன்னாத்துமா - ஆகிய இவ்வைந்துபோகளுக்கும், எவன் அன்னமுதலியவற்றால் திருப்தி செய்யவில்லையோ அவன் மூச்சுவிட்டுக்கொண்டிருந்தாலும் இறந்தவனுக் கொப்பாவான்.

௭௩—சிலபெரியோர்கள் இவ்வைந்து மஹா வெக்கியங்களுக்கும் அகுதம் என்றும், குதம் என்றும், பிரகுதமென்றும், பிராமியகுதமென்றும், பிராசிதமென்றும், வேறான நாமதேயங்களைச் சொல்லுகிறார்கள்.

௭௪—அகுதமாவது பிரம்மவெக்கியம், குதமாவது தேவஜக்யம், பிரகுதமாவது பூதவெக்கியம், பிராமியகுதமாவது மானுடஜக்யம், பிராசிதமாவது பிதுகெக்கியம்.

மூன்றாவதத்தியாயம்.

எடு—சிலவேளை வறுமையால் மானுட எக்கியம் பண்ணுதற் குச் சக்தியில்லாவிடினும் பிரம்ம எக்கியம் - தேவ எக்கியம் இவைக ளோபாவது இடைவிடாமற் செயயவேண்டியது. தேவ எக்கியத்தில் அன்புள்ளவன் தாபரசங்கமத்தை இரசுதிக்கிறான்.

எசு—தேவர்களைக்குறித்து அக்கினியில்செய்யப்படுகிற ஓமங் கள் சூரியனையடைகின்றன. அவரிடத்தினின்றும் வருஷமுண்டா கின்றது. அதனாலே தானியங்களுண்டாகின்றன. அதனாலே ஜீவ கோடிகள விருத்தியடைகின்றனவென்று வேதத்திற் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றது.

எஎ—சர்வஜநதுக்களும் பிராணவாயுவையடைந்து எவ்வித மாயஜீவிக்கின்றனவோ, அவ்விதமாய் பிரமசாரி-வானப்பிரஸ்தன்-சநியாகி - இம்மூவரும்-கிரசஸ்தனை அனுசரித்து ஜீவிக்கிறார்கள்.

எஅ—எந்தக்காரணத்தாலே கிரகஸ்தன் வேதம் ஒதி வைப் பதினாலும் பிசைஷ்போடுவதினாலும் மற்ற மூன்றரசிரமத் தாரும் காப்பாற்றப் படுகிறார்களோ அந்தக்காரணத்தாலே அவனரசிரம முயாந்தென்று சொல்லப்படுகின்றது.

எக —இம்மையில் சுகத்தையும் மறுமையில் சாஸ்வதபுண்ணி ய லோகத்தையும் எவன் விரும்புகிறானோ அவன் அந்தக்கிரகஸ்தா கிரமத்தை முயற்சியுடன் காப்பாற்றவேண்டியது. அது இந்திரிய க்கட்டுப்பாடில்லாதவாகளால் காப்பாற்றுவதரிது.

அ௦—ரிஷிகள் - பிதூக்கள் - தேவர்கள் - பூதங்கள் - அதிதி கள் - இவர்கள் கிரகஸ்தரிடத்தினின்றும் திருப்தியைவிரும்புகிறா ர்கள். ஆகையால் அதைமேற்சொல்லுகிறபடி செய்யவேண்டியது.

அக—வேதாத்தியயனத்தினாலே ருஷிகளையும் ஓமத்தினாலே தேவர்களையும், கிராந்தத்தினாலே பிதூக்களையும், போசனத்தி

மனுதர்மசாத்திரம்.

ஞலே அதிதிகளையும், பலிபோடுவதினாலே பூதங்களையும், திருப்தி செய்விக்க வேண்டியது.

அ௨ — தினந்தோறஞ் செய்யத்தக்கதான பிதூர் எக்கிய த்தை அன்னத்தினாலாவது அல்லது - சக்திக்குள்ளபடி ஜலதருப் பணத்தினாலாவது - பால் - கிழங்கு - பழம் - இவைகளினாலாவது பிதூர்க்களின் பிரீதியின்பொருட்டு செய்யவேண்டியது.

அ௩—பஞ்சமஹா எக்கியத்தில் சோந்ததான பிதூர் எக்கியத்தில் ஒருபிராமணனையாவது புசிப்பிக்கவேண்டியது. பூத எக்கியத்தில் ஒருவனையும் புசிப்பிக்கவேண்டிய தில்லை. பலிமாத்திரம் போட வேண்டியது.

அ௪—வைசுவதேவத்திற்காக பாகஞ் செய்யப்பட்டிருக்கிற அன்னத்தை லௌகீகாக்கினியில் மேற் சொல்லப்போகிற தேவதைகளைக் குறித்து மூன்றுவருணத்தாரும் நாடோறும் ஓமஞ் செய்ய வேண்டியது.

அ௫—அக்ஷினிக்கும், சந்திரனுக்கும், அக்கினிஷோமர்களுக்கு ஒன்றாகவும், விஸ்வேதேவர்களுக்கும், தன் வந்திரிக்கும்.

அ௬—குருவுக்கும், அனுமதிக்கும், பிரஜாபதிக்கும், ஆகாச பூமிகளுக்கு ஒன்றாகவும், இவைகளின்முடிவில் ஸ்னிஷ்ட கிருது வென்னும் அக்கினிக்கும் ஓமம் செய்யவேண்டியது.

அ௭—இந்தப்படி அந்தந்த தேவர்களுக்கு ஓமஞ் செய்யும் போது அந்தந்த தேவர்களைத் தியானஞ்செய்ய வேண்டியது. பின்பு கிழக்குத்திக்குல் இந்திரனுக்கும், இந்திரபரிஜனங்களுக்கும், தெற்குத்திக்குல் வியமனுக்கும், இயமபரிசனங்களுக்கும், மேற்குத்திக்குல் வருணனுக்கும், வருணபரிசனங்களுக்கும், வடக்குத்திக்குல் சோமனுக்கும், சோமபரிசனங்களுக்கும் வரிசையாய் பூமியில் புலிவைக்கவேண்டியது.

அஅ—தேவர்களுக்கு விட்டின்வாசற்படியிலும், ஜலதேவதைகளுக்கு ஜலத்திலும், வனதேவதைகட்கு உரலுலக்கையிரண்டிலுமாவது அல்லது - ஒன்றிலாவது பலிவைக்கவேண்டியது.

அங—தன்விட்டின் வடகிழக்கில் அல்லது தன்சயனத்தின் தலைப்பக்கத்திலாவது லட்சுமிக்கும், தன்விட்டின் தென்மேற்கிலாவது அல்லது தன்சயனத்தின் காற்பக்கத்திலாவது பத்திரகாளிக்கும், விட்டினுள்ளில் பிரமலுக்கும், வாஸ்துபுருஷனுக்கும், பலிவைக்கவேண்டியது.

க௦—விசுவேதேவர்களுக்கும், பதவிற்சஞ்சரிக்கும் பிராணிகளுக்கும், இரவிற்சஞ்சரிக்கும் பிராணிகளுக்கும், முற்றத்தினுடைய துறையில் பலிபோடவேண்டியது.

க௧—சர்வாந்திரியாமிக்கு மெத்தைமேலாவது அல்லது - தன்பின்பக்கத்திலாவது - பலிவைக்கவேண்டியது. பிதுர்க்களுக்கு மிகுந்த எல்லாவன்னத்தையும் தென்முகமாகக் காலேமடித்துக்கொண்டு பூமியில்பலிவைக்கவேண்டியது.

க௨—பின்னும் விட்டிற்குப்பாகுஞ் செய்திருக்கிற அன்னத்தினில் கொஞ்சமெடுத்துக்கொண்டுவந்து - நாய் - பதிதன் - சண்டாளன் - திராப்பினியுள்ளவன் - காசுக்கை - கிருமி - இவைகளுக்கு சுத்தபூமியில் மெல்லென்பலி வைக்கவேண்டியது. இதுபூதளக்கியம்.

க௩—இந்தப்பிரகாரம் எவன தினந்தோறும் சகலபிராணிகளையுந் திருப்திசெய்விக்கிறானோ அவன் தேசோருபனாய் அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தினாலே மேலானமோகஷத்தையடைகிறான்.

க௪—இந்தப்படி பூதளக்கியத்தைச்செய்து பின்பு அதிகிளை முன்னடி பூசிப்பிக்கவேண்டியது. பிரமசாரி

மனுதர்மசாத்திரம்.

ளுக்கு நல்வார்த்தை சொல்லுதல் கால்கழுவுதல் முதலியவுபசாரத்
தோடு பிசைக்கப்பட்டுப் பின்னவர்களுக்கையிலுலம்விடவேண்டியது.

கூடு—தன்னுசாரியனுக்கு ஒரு பசுவை சுவர்ன பூஷணத்தா
லலங்கரித்து தானஞ்செய்தால் எந்தப்புண்ணிய மடையப்படுகிற
தோ அதை - பிரமசாரி முதலானவர்களுக்கு விதிப்படி பிசைக்
பிடுவதால் கிரகஸ்தன் அடைகிறான்.

கூகூ—அதிகமாக பிசைக்கொடுப்பதற்குச் சகதியில்லாதவன்
ஒருகவளத்துக்குக் குறையாத அன்னத்தை, ஈயும் தாகத்துக்குத்தீ
ரத்தத்தையும் தன்விட்டிலுள்ள பதாத்த, நுகரையும் வேதம்அத
ன்பொருள் இவற்றையறிந்த பிராமணனுக்கு விதிப்படி பூசித்துக்
கொடுக்கவேண்டியது.

கூஎ—வேதம் - இவற்றின்பொருள் இவைகளையறியாத பிரா
மணனுக்கு தேவ, ஈகளையும் பிதூகங்களையுங்குறித்து தெரியாமை
யால் கொடுக்கப்பட்ட தானங்கள் சாமபலிற்செய்த ஆகுதிபோல
நசித்துப்போய் விடுகின்றன.

கூஅ—கல்வி - தவம் - இவைகளுள்ளவாகளா யிருக்கிற பிரா
மணர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட தானங்கள் அக்கினியிற்செய்த ஒ
மம்போற் பிரகாசிக்கின்றன. பின்னும் இம்மையில் வியாதி - சத்
துரு - இராஜபீடை - இவற்றினாலுண்டான பயத்தில் நின்றும் ம
றுமையில் நரகத்தினின்றும் கா பாற்றுகின்றன.

கூ—தன்விட்டிற்குச் சுயமாகவந்த அதிதிக்கு காலுக்குத் த
ன்னிக்கொடுத்து ஆசனத்தி லுளுக்காரவைத்து தன்விட்டிலிருக்
கி பகராக்கங்களுடன் அன்னமிட்டு விதிப்படி யுபசாரஞ்செய்ய
புலிவைக்கவேண்டியது.

